

ACTUALIZARE PLAN URBANISTIC GENERAL COMUNA GIRCOV

STUDIU DE EVALUARE ADECVATA

Elaboratori:

ing. Valeria Nicoleta Gatu

ing. Raluca Oana Mihalcea

dr. biolog Cristina Gligor

ACTUALIZARE PLAN URBANISTIC GENERAL COMUNA GIRCOV
Studiu de evaluare adecvata

1	INTRODUCERE.....	5
2	INFORMATII PRIVIND PROIECTUL SUPUS APROBARII	7
2.1	Denumirea proiectului	7
2.2	Titularul proiectului.....	7
2.3	Descrierea Planului.....	7
2.3.1	Obiectivele Planului Urbanistic General	7
2.4	Amplasamentul lucrarilor.....	9
2.4.1	Suprafete ocupate. Situatiia juridica a terenului	9
2.5	Rezumatul proiectului	11
2.5.1	Lucrari necesare	11
2.5.2	Calculul bilanțului teritorial în condițiile evidențierii spațiilor verzi	11
2.6	Materii prime, substante sau preparate chimice utilizate	12
2.6.1	Căi noi de acces sau schimbări ale celor existente	12
2.7	Localizarea proiectului	12
2.8	Modificari fizice ce decurg din Proiect si care vor avea afect pe durata diferitelor etape de implementare.....	13
2.9	Resurse naturale necesare implementarii Proiectului (preluare de apa, resurse regenerabile, resurse neregenerabile etc.).....	13
2.10	Resurse naturale ce vor fi exploatate din cadrul ariei naturale protejate de interes comunitar pentru a fi utilizate la implementarea proiectului	13
2.11	Emisii si deseuri generate de proiect (in apa, in aer, pe suprafata unde sunt depozitate deseurile) si modalitatea de eliminare a acestora	13
2.12	Durata constructiei. Planul de execuție al Planului.....	14
3	INFORMATII PRIVIND ARIILE NATURALE PROTEJATE DE INTERES COMUNITAR AFECTAT DE IMPLEMENTAREA PUG.....	16
3.1	Informatii privind aria naturala protejata de interes comunitar ROSCI0044 Corabia – Turnu Magurele. Tipuri de habitate si speciile ce pot afectate de proiect	16
3.1.1	Date privind aria naturală protejată de interes comunitar: suprafața, tipuri de ecosisteme, tipuri de habitate și speciile care pot fi afectate prin implementarea proiectului	16
3.1.1.1	Date despre amplasament.....	16
3.1.1.2	Tipuri de ecosisteme si habitate.....	16
3.1.1.3	Caracterizarea sitului	17
3.1.2	Date despre prezența, localizarea, populația și ecologia speciilor și/sau habitatelor de interes comunitar prezente pe suprafața și în imediata vecinătate a Proiectului, menționate în formularul standard al ariei naturale protejate de interes comunitar	17

ACTUALIZARE PLAN URBANISTIC GENERAL COMUNA GIRCOV

Studiu de evaluare adecvata

3.1.2.1	Tipuri de habitate si/sau habitate prioritare prezente pe suprafata si in vecinatatea proiectului mentionate in formularul standard	17
3.1.2.2	Specii prevazute la articolul 4 din Directiva 2009/147/CE, specii enumerate in anexa II la Directiva 92/43/CEE	23
3.1.3	Descrierea functiilor ecologice ale speciilor si habitatelor de interes comunitar afectate (suprafata, locatia, speciile caracteristice) si a relatiei acestora cu ariile naturale protejate de interes comunitar invecinate si distributia acestora	32
3.1.4	Statutul de conservare a speciilor si habitatelor de interes comunitar	33
3.1.5	Date privind structura si dinamica populatiilor de specii afectate.....	33
3.1.6	Relațiile structurale și funcționale care creează și mențin integritatea ariei naturale protejate de interes comunitar	34
3.1.7	Obiectivele de conservare a ariei naturale protejate de interes comunitar, acolo unde au fost stabilite prin planuri de management	35
3.2	Informatii privind aria naturala protejata de interes comunitar ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare. Tipuri de habitate si speciile ce pot afectate de proiect	36
3.2.1	Date privind aria naturală protejată de interes comunitar: suprafața, tipuri de ecosisteme, tipuri de habitate și speciile care pot fi afectate prin implementarea proiectului	36
3.2.1.1	Date despre amplasament.....	36
3.2.1.2	Tipuri de ecosisteme si habitate.....	36
3.2.1.3	Caracterizarea sitului	37
3.2.2	Date despre prezența, localizarea, populația și ecologia speciilor și/sau habitatelor de interes comunitar prezente pe suprafața și în imediata vecinătate a Proiectului, menționate în formularul standard al ariei naturale protejate de interes comunitar	38
3.2.3	Descrierea functiilor ecologice ale speciilor si habitatelor de interes comunitar afectate (suprafata, locatia, speciile caracteristice) si a relatiei acestora cu ariile naturale protejate de interes comunitar invecinate si distributia acestora	104
3.2.4	Statutul de conservare a speciilor si habitatelor de interes comunitar	108
3.2.5	Date privind structura si dinamica populatiilor de specii afectate.....	109
3.2.6	Relațiile structurale și funcționale care creează și mențin integritatea ariei naturale protejate de interes comunitar	110
3.2.7	Obiectivele de conservare a ariei naturale protejate de interes comunitar, acolo unde au fost stabilite prin planuri de management	111
4	IDENTIFICAREA SI EVALUAREA IMPACTULUI.....	113
4.1	Evaluarea semnificatiei impactului	113
4.2	Activitati cu impact potential.....	116
4.3	Evaluarea impactului Planului asupra Siturilor Natura 2000.....	117
4.3.1	Impactul potential asupra speciilor din situl ROSCI0044 Corabia - Turnu Magurele fara a lua in considerare masurile de reducere a impactului.....	117

ACTUALIZARE PLAN URBANISTIC GENERAL COMUNA GIRCOV

Studiu de evaluare adecvata

4.3.2	Impactul potential asupra speciilor din situl ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare fara a lua in considerare masurile de reducere a impactului.....	118
4.3.3	Evaluarea impactului rezidual care va ramane dupa implementarea masurilor de reducere.....	119
4.4	Identificarea si evaluarea impactului propus asupra integritatii sitului Natura 2000	119
5	MASURI DE REDUCERE A IMPACTULUI	121
5.1	Măsurile de diminuare a impactului asupra speciilor din situl ROSCI0044 Corabia – Turnu Magurele	121
5.2	Măsurile de diminuare a impactului asupra păsărilor din situl ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare	122
6	CONCLUZII	125
7	Bibliografie	128

1 INTRODUCERE

Studiul de evaluare adecvată este elaborat în conformitate cu prevederile legislației române în vigoare în domeniul protecției mediului:

- *Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.195/2005* privind protecția mediului aprobată cu Legea nr. 265/2006,
- O.U.G. nr.57/2007, O.U.G. nr. 114/2007 și O.U.G. nr.164/2008;
- Ordin nr.19/2010 pentru aprobarea Ghidului metodologic privind evaluarea adecvată a efectelor potențiale ale planurilor sau proiectelor asupra ariilor naturale protejate de interes comunitar;
- Legea nr. 5/1991 pentru ratificarea Convenției asupra zonelor umede de importanță internațională, în special ca habitat al păsărilor acvatice, încheiată la Ramsar;
- Legea nr. 58/1994 pentru ratificarea Convenției privind diversitatea biologică, adoptată la Rio de Janeiro, 5 iunie 1994;
- Legea nr. 13/1993 pentru ratificarea Convenției privind conservarea vieții sălbatice și a habitatelor naturale din Europa, Berna, 19.07.1979;
- Legea nr. 5/2000 privind amenajarea teritoriului național - Secțiunea a III-a, zone protejate;
- Ordinul nr. 207/2006 privind aprobarea conținutului Formularului Standard Natura 2000 și a manualului de completare al acestuia;
- Legea nr. 451/2002 pentru ratificarea Convenției europene a peisajului;
- Legea nr. 46/2008 privind Codul silvic cu modificările și completările ulterioare;
- Legea nr. 407/2006 vânătorii și a protecției fondului cinegetic, cu modificările și completările ulterioare;
- Legea nr. 347/14 iulie 2004 modificată cu Legea nr.329/2009;
- O.U.G. nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice cu modificările și completările ulterioare;
- O.U.G. nr. 12/2007 pentru modificarea și completarea unor acte normative care transpun acquis-ul comunitar în domeniul protecției mediului adoptat prin Legea nr. 161/2007;
- Legea nr. 49/2011 pentru aprobarea Ordonanței de urgență nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice;
- H.G. nr. 230/2003 privind delimitarea rezervatiilor biosferei, parcurilor naționale și parcurilor naturale și înființarea administrațiilor acestora modificat cu H.G. 1529/2006;
- H.G. nr. 1581/2005 privind instituirea regimului de arie naturală protejată pentru noi zone;
- H.G. nr. 2151/2004 privind instituirea regimului de arie naturală protejată pentru noi zone;
- H.G. nr. 1.143/2007 privind instituirea de noi arii naturale protejate;
- Hotărârea Guvernului nr. 971/2011 pentru modificarea și completarea H.G. nr. 1.284/2007 privind declararea ariilor de protecție specială avifaunistică ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România;
- H.G. nr. 1.284/2007 privind declararea ariilor de protecție specială avifaunistică ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România;
- Ordin nr. 552/2003 privind aprobarea zonării interioare a parcurilor naționale și a parcurilor naturale, din punct de vedere al necesității de conservare a diversității biologice;
- Ordin nr. 604/2005 pentru aprobarea Clasificării pesterilor și a sectoarelor de pesteri - arii naturale protejate;
- Ordin nr. 494/2005 privind aprobarea procedurilor de încredințare a administrării și de atribuire în custodie a ariilor naturale protejate;
- Ordin nr. 1964/2007 privind instituirea regimului de arie naturală protejată a siturilor de importanță comunitară, ca parte integrantă a rețelei ecologice Natura 2000 în România modificat cu Ordinul nr.2387/2011;

- Ordin nr. 1369/2007 privind Procedura de stabilire a derogarilor de la masurile de protectie a speciilor de flora si fauna salbatica;
- Legea Apelor nr.107/1996 cu modificările și completările ulterioare;
- Legea nr. 104/2011 privind calitatea aerului inconjurator;
- Legea nr.319/2006 a securității și sănătății în muncă;
- Ordinul nr. 536/1997 al Ministrului Sanatatii pentru aprobarea Normelor de Igiена si a Recomandărilor privind mediul de viață al populației cu modificările și completările ulterioare;
- H.G. nr.856/2002 privind evidența gestiunii deșeurilor și pentru aprobarea listei cuprinzând deșeurile, inclusiv deșeurile periculoase;
- H.G. nr. 1132/2008 privind regimul bateriilor și acumulatorilor și al deșeurilor de baterii și acumulatori;
- Hotărârea Guvernului nr. 621/2005 privind gestionarea ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje, modificată și completată prin Hotărârea Guvernului 247/2011;
- Hotărârea Guvernului nr. 170/2004 privind gestionarea anvelopelor uzate;
- Hotărârea Guvernului nr.235/2007 privind gestionarea uleiurilor uzate;
- H.G. nr.188/2002 pentru aprobarea unor norme privind condițiile de descărcare în mediul acvatic a apelor uzate, modificat cu H.G. nr.352/2005 și H.G. 210/2007;
- Legea nr.211/2011 privind regimul deșeurilor;
- Hotărârea Guvernului nr. 1061/2008 privind transportul deșeurilor periculoase si nepericuloase pe teritoriul României;
- H.G. nr. 321/2005 privind evaluarea și gestionarea zgomotului ambiental, modificata si completata cu H.G. nr. 674/2007;
- H.G. nr.1.756 /2006 privind limitarea nivelului emisiilor de zgomot în mediu produs de echipamente destinate utilizării în exteriorul clădirilor, alte reglementări și standarde.

Elaborarea documentațiilor mai sus menționate s-a bazat pe:

- date privind lucrările propuse în vederea realizării investiției;
- datele privind calitatea factorilor de mediu din județul Olt, extrase din Raportul privind starea mediului în județul Olt, elaborat de Agenția de Protecția Mediului Olt, date privind siturile arheologice, monumentele naturii, rezervațiile naturale, parcurile naționale și naturale, rețeaua ecologică Natura 2000;
- date privind impactul asupra factorilor de mediu a unor lucrări similare;
- investigații de teren.

2 INFORMATII PRIVIND PROIECTUL SUPUS APROBARII

2.1 Denumirea proiectului

**PLAN URBANISTIC GENERAL ȘI REGULAMENT LOCAL DE URBANISM AL COMUNEI
GÎRCOV, JUDEȚUL OLT**

2.2 Titularul proiectului

COMUNA GIRCOV, JUD. OLT

2.3 Descrierea Planului

2.3.1 Obiectivele Planului Urbanistic General

Obiectul prezentei lucrări îl constituie stabilirea priorităților de intervenție, reglementărilor și serviciilor urbanistice ce vor fi aplicate în utilizarea terenurilor și construcțiilor din comuna Gîrcov, județul Olt.

În concordanță cu politica de dezvoltare a administrației locale este necesară rezolvarea în cadrul Planului Urbanistic General a următoarelor categorii de probleme:

- ✓ analiza situației existente, evidențierea disfuncționalităților și determinarea priorităților de intervenție în teritoriu și în cadrul localităților componente ale comunei;
- ✓ zonificarea funcțională a terenurilor și indicarea posibilităților de intervenție prin reglementări corespunzătoare;
- ✓ stabilirea de noi zone de dezvoltare pentru toate categoriile funcționale.

Memoriul de față precum și propunerile de soluționare a acestor categorii de probleme oferă instrumentele de lucru necesare atât elaborării, aprobării cât și urmării aplicării prevederilor Planului Urbanistic General.

Conform Legii 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, cu modificările și completările ulterioare precum și Ghidului privind Metodologia de elaborare și conținutul cadru al Planului Urbanistic General, aprobat prin Ordinul nr. 13N/10.03.1999, *Planul Urbanistic General este principalul instrument de planificare strategică și operațională, având astfel atât caracter director și strategic, cât și de reglementare specifică.* Acesta reprezintă principalul instrument de planificare operațională, constituind baza legală pentru realizarea programelor și acțiunilor de dezvoltare. Fiecare unitate administrativ-teritorială are obligația să își întocmească și să își aprobe Planul Urbanistic General, care se actualizează periodic la 10 ani.

Administrațiile locale utilizează PUG pe de-o parte drept instrument de lucru pentru buna desfășurare a activității de autorizare a construcțiilor, pe de altă parte în vederea atingerii viziunii strategice pentru o perioadă de 10 ani. În baza acestei documentații de urbanism prind contur politicile, programele și proiectele locale. Concomitent cu întocmirea și avizarea PUG se pot trasa direcțiile viitoarelor politici locale.

PUG conține:

- diagnosticul prospectiv, realizat pe baza analizei evoluției istorice
- previziuni economice și demografice, precizând nevoile identificate în materie

- de dezvoltare economică, socială și culturală, de amenajare a spațiului, de mediu,
- locuire, transport, spații și echipamente publice și servicii;
- strategia de dezvoltare spațială a localității;
- regulamentul local de urbanism aferent acestuia;
- planul de acțiune pentru implementare și programul de investiții publice.

Astfel **scopul** P.U.G. este:

- să stabilească direcțiile, prioritățile și reglementările de amenajare a teritoriului și dezvoltare urbanistică a localităților;
- să asigure utilizarea rațională și echilibrată a terenurilor necesare funcțiilor urbanistice;
- să se marcheze și să se precizeze zonele cu riscuri naturale (alunecări de teren, inundații, neomogenități geologice, reducerea vulnerabilității fondului construit existent);
- să se evidențieze fondul construit valoros și să se precizeze modul de valorificare a acestuia în folosul comunei;
- să se asigure creșterea calității vieții, cu precădere în domeniile locuirii și serviciilor;
- să se asigure fundamentarea realizării unor investiții de utilitate publică;
- să se asigure suportul reglementar pentru eliberarea certificatelor de urbanism și autorizațiilor de construire;
- să se asigure corelarea intereselor colective cu cele individuale în ocuparea spațiilor.

La nivelul localității se urmăresc următoarele obiective generale ce vor fi implementate ulterior aprobării PUG:

- reorganizarea și dezvoltarea cailor de comunicație ;
- modernizarea și dezvoltarea echipării edilitare.

Principalele obiective din punct de vedere al dezvoltării urbanistice sunt următoarele:

- ✓ stabilirea zonelor de protecție pentru monumente;
- ✓ stabilirea intravilanului funcție de necesitățile de dezvoltare;
- ✓ stabilirea unei zone centrale reprezentative, care să concentreze coerent serviciile și instituțiile publice importante;
- ✓ restructurarea și revitalizarea unităților economice existente în comuna prin Interzicerea activităților incompatibile cu vecinătatea potrivit OMS 119/2014 pentru aprobarea Normelor de igienă și sănătate publică privind mediul de viață al populației;
- ✓ echipare edilitară și gospodărie comunala;
- ✓ reabilitarea și extinderea rețelei de drumuri existente;
- ✓ reparații școli și grădinițe.

Echipare edilitară și gospodărie comunala

- reabilitarea și extinderea rețelei de drumuri existente;
- înființare sistem de alimentare cu apă și finalizare sistem de canalizare;

Se propune ca la proiectarea rețelei de alimentare cu apă potabilă, la înființarea sau extinderea, după caz, a acesteia, să se aibă în vedere asigurarea necesarului pentru stingerea incendiilor în localități, platformelor și parcurilor industriale, pentru care se va solicita avizul Inspectoratului pentru Situații de Urgență "Matei Basarab" al județului Olt, în conformitate cu prevederile H.G.R. nr. 1739/2006 cu modificările și completările ulterioare.

- amplasare platformă resturi vegetale.

2.4 Amplasamentul lucrarilor

2.4.1 Suprafete ocupate. Situatiia juridica a terenului

Teritoriul administrativ al comunei Gîrcov este în suprafață de 3.406 ha, zonificarea teritorială existentă fiind prezentată în următorul tabel:

Tabelul nr. 2.1 - Bilanț teritorial existent total U.A.T. Gîrcov

Funcțiune	Suprafata	
	ha	%
Locuinte individuale	142,5036	4,1828
Dotari publice si servicii / comert	4,7819	0,1404
Productie / depozitare	20,7606	0,6094
Cimitir	2,3285	0,0683
Parc	0,1078	0,0032
Cai de comunicatie rutiera	56,0174	1,6443
Terenuri arabile	1970,5865	57,8416
Pasuni	189,5259	5,5631
Ape	411,3854	12,0752
Canal irigatii	20,2449	0,5942
Ostrov	238,8104	7,0097
Padure	285,5280	8,3810
Terenuri neproductive	64,2841	1,8869
Total unitate administrativ teritoriala	3406,8650	100

Zonele funcționale existente la momentul actual în interiorul teritoriului administrativ al com. Gîrcov se prezintă astfel:

Figura nr. 2.1 - Zona industrială

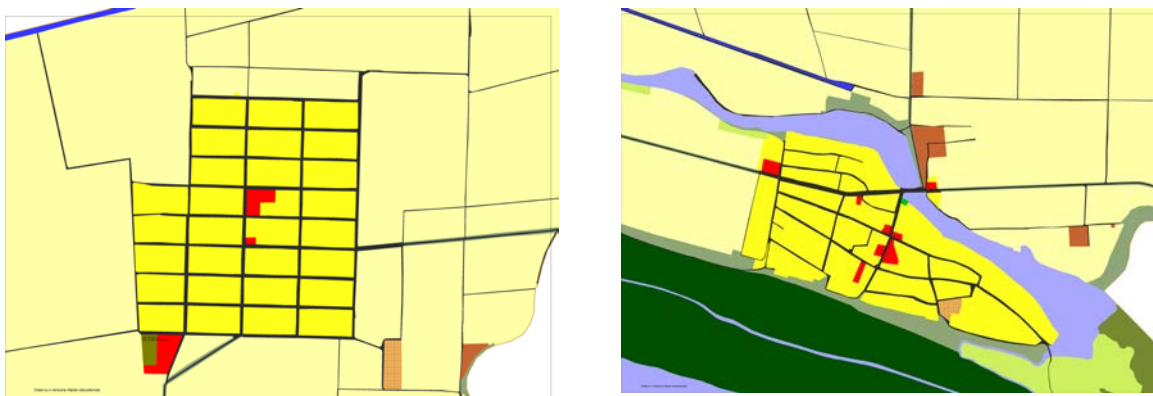

Figura nr. 2.2 - Sat Ursa și sat Gîrcov

➤ Zone de locuit și funcțiuni complementare

Ca formă de locuire la nivelul comunei se întâlnește locuirea individuală. Un procent de peste 50% din totalul construcțiilor este reprezentat de locuințe.

➤ Zone cu instituții și servicii de interes public

În comuna Gîrcov echipamentele publice (primăria, școala cabinet medical, unități comerciale de interes public, etc) sunt concentrate într-un procent de 4,7 ha.

➤ Zona căilor de comunicație și de transport

Zona căilor de comunicație și transport în cadrul intravilanului se întrepătrunde cu celelalte zone funcționale, fiind de fapt factorul de legătură între ele.

➤ Zona spațiilor verzi, sport, agrement și protecție

La nivelul comunei spațiile verzi sunt compuse din zone verzi de protecție, spații verzi spontane (neamenajate) și vegetație aflată în incinte private.

Comuna Gîrcov dispune de două terenuri de forbal parțial amenajate. Acestea sunt utilizate atât de tinerii și copii din comună dar și de echipa locală de fotbal – F.C. Dunărea Ursa – care activează în cadrul Ligii a V, seria a III –a. În anul 2015 au început lucrările pentru amenajarea terenului de fotbal din satul Gîrcov.

➤ Zona construcțiilor tehnico – edilitare

Zona cuprinde suprafețele destinate rețelelor tehnico-edilitare și a construcțiilor aferente.

➤ Zona gospodăriei comunale

În această zonă sunt prinse cimitirele umane.

➤ Agricol

Tipic localităților rurale din jud. Olt și în comuna Gîrcov, se regăsesc suprafețe mari de terenuri agricole în intravilan.

➤ Zona de păduri

Suprafața forestieră a comunei Gîrcov ocupă un procent de 8,38% din totalul UAT.

2.5 Rezumatul proiectului

2.5.1 Lucrari necesare

Prin Actualizarea Planului Urbanistic General se va retrasa limita intravilanului comunei Gîrcov, coerent din punct de vedere urbanistic, la care se va avea în vedere topografia terenului și limitele parcelelor furnizate de O.J.C.P.I . OLT.

Tabelul nr. 2.2 – Bilant teritorial propus

Funcțiune	Suprafata	
	ha	%
Zona centrala	4,9338	2,11
Locuinte individuale	147,4346	62,92
Dotari publice si servicii / comert	20,45075	8,73
Productie / depozitare	26,63255	11,37
Dotari sportive	1,8424	0,79
Parc	0,1078	0,05
Gospodarie comunala	2,5	1,07
Cimitir	3,3299	1,42
Parc fotovoltaic	0,6456	0,28
Cai de comunicatie rutiera	26,4291	11,28
Total intravilan existent	234,31	100,00

2.5.2 Calculul bilanțului teritorial în condițiile evidențierii spațiilor verzi

In conformitate cu Legea 24/2007 privind reglementarea si administrarea spatiilor verzi din intravilanul localitatilor, republicata 2009, spatiile verzi se compun din urmatoarele tipuri de terenuri din intravilanul localitatilor:

- a) spatii verzi publice cu acces nelimitat: parcuri, gradini, scuaruri, fasii plantate;
- b) spatii verzi publice de folosinta specializata:
 1. gradini botanice si zoologice, muzee in aer liber, parcuri expozitionale, zone ambientale si de agrement pentru animalele dresate in spectacolele de circ;
 2. cele aferente dotarilor publice: crese, gradinite, scoli, unitati sanitare sau de protectie sociala, institutii, edificii de cult, cimitire;
 3. baze sau parcuri sportive pentru practicarea sportului de performanta;
- c) spatii verzi pentru agrement: baze de agrement, poli de agrement, complexuri si baze sportive;
- d) spatii verzi pentru protectia lacurilor si cursurilor de apa;
- e) culoare de protectie fata de infrastructura tehnica;
- f) paduri de agrement.

Datorita caracterului rural: populatie redusa, densitate mica de locuitori/mp, procent redus de ocupare a terenului, in localitatea Gîrcov este asigurat un procentul de spatii verzi/locuitor mult mai mare decat cel reglementat prin OUG 114/2007.

Cimitire (ha)	Spatii verzi de protectie infrastructura (ha)	Spatii verzi sport agrement (ha)	Spatii verzi aferente dotărilor publice	TOTAL
3,33	2,97	1,95	4,23	12,48

Populatiei de 2303 locuitori i se va asigura o suprafata de spatiu verde de 54,19 mp/locuitor.

2.6 Materii prime, substante sau preparate chimice utilizate

Nu este cazul.

2.6.1 Căi noi de acces sau schimbări ale celor existente

Nu este cazul.

2.7 Localizarea proiectului

Comuna Gîrcov se afla in partea de sud a judetului Olt, pe stînga Văii Dunării, la 8 km distanta de orasul Corabia, 22 km distanță față de Turnu Măgurele, 52 km depărtare de orașul Caracal și 100 km distanță de reședința de județ, municipiul Slatina.

Comuna Gîrcov are urmatorii vecini:

- la nord, se invecineaza cu comuna Izbiceni;
- la est, cu comuna Giuvărăști;
- la sud, cu fluviul Dunărea;
- la vest, cu orașul Corabia.

Teritoriul comunei Gîrcov are o suprafata de 34 kmp.

Comuna Gîrcov se afla pozitionata in apropiere de orase importante și este străbătută de drumul național DN 54 Caracal – Corabia- Turnu Măgurele.

In ceea ce priveste amplasarea fata de siturile Natura 2000, comuna Giircov este una din unitatile administrativ teritoriale ce sunt intersectate de siturile *ROSPA0024 Confluenta Olt – Dunare* si respectiv *ROSCI0044 Corabia – Turnu Magurele*.

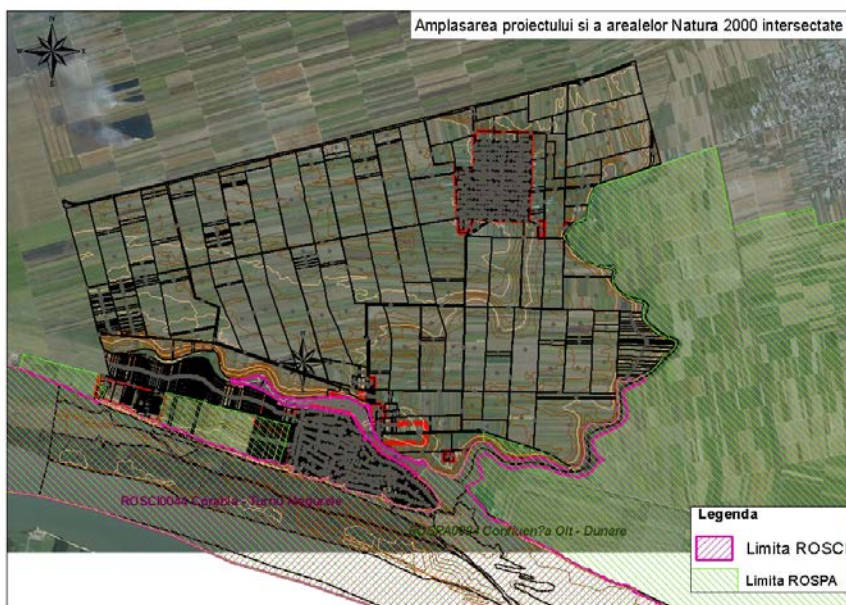

Figura nr. 2.3- Localizarea comunei Gîrcov si a siturilor Natura 2000 intersectate

La nivel național, comuna Gîrcov este amplasată în sud-ul țării, în proximitatea orașelor Corabia și Turnu Măgurele de-a lungul arterei rutiere județene DN 54.

Se remarcă poziționarea localității Gîrcov la granița de sud a României cu Bulgaria, pe calea navigabilă, fluvială/fluvio-maritimă existentă, propusă spre dezvoltare precum și propunerea amplasării în vecinătatea comunei a unui nou punct de trecere a frontierei.

În acest context, sporirea accesibilității pe cale navigabilă și modernizarea drumului național care traversează comuna, crează premisele dezvoltării unui terminal intermodal de transport, adiacent localității Gîrcov.

2.8 Modificari fizice ce decurg din Proiect si care vor avea afect pe durata diferitelor etape de implementare

Nu este cazul.

2.9 Resurse naturale necesare implementarii Proiectului (preluare de apa, resurse regenerabile, resurse neregenerabile etc.)

Nu este cazul.

2.10 Resurse naturale ce vor fi exploatate din cadrul ariei naturale protejate de interes comunitar pentru a fi utilizate la implementarea proiectului

Nu este cazul.

2.11 Emisii si deseuri generate de proiect (in apa, in aer, pe suprafata unde sunt depozitate deseurile) si modalitatea de eliminare a acestora

Nu este cazul.

2.12 Durata construcției. Planul de execuție al Planului

Obiectivelor generale propuse prin Planul Urbanistic General al comunei Gîrcov le corespund o serie de programe și proiecte ce vor sta la baza strategiei de dezvoltare a comunei pentru perioada 2015-2025.

Tabelul nr. 2.3 - Planul de acțiune al implementării obiectivelor de utilitate publică propuse prin PUG și RLU comuna Gîrcov

Programe	Proiecte	Finanțare	Durată estimată/ luni
Program de extindere și modernizare circulației carosabile și pietonale	Proiect de modernizare/asfaltare drumuri	Bugetul de stat prin programe naționale/finanțare comunitară prin fonduri europene/ buget local	6
	Proiect de redimensionare profil drumuri: realizare trotuare, spații verzi de protecție, piste de bicicletă, etc		12
	Proiect de amenajare intersecțiilor		12
	Proiect de expropriere pentru cauza de utilitate publică		12
Program de realizare circulației carosabile și pietonale noi	Proiect de executare lucrări pentru realizare drumuri noi	Bugetul de stat prin programe naționale/finanțare comunitară prin fonduri europene/ buget local	12
	Proiect de expropriere pentru cauza de utilitate publică		12
Program de înființare sistem de alimentare cu apă	Proiect de înființare sistem de alimentare cu apă în satul Ursa	Bugetul de stat prin programe naționale/finanțare comunitară prin fonduri europene/ buget local	18
	Proiect de înființare sistem de alimentare cu apă în satul Gîrcov		18
Program de înființare sistem de canalizare	Proiect de finalizare a sistemului de canalizare în satul Gîrcov	Bugetul de stat prin programe naționale/finanțare comunitară prin fonduri europene	12
	Proiect de înființare sistem de canalizare în satul Ursa		12
Program de extindere și modernizare sistem de alimentare cu energie electrică	Proiect de modernizare sistem alimentare cu energie electrică	Bugetul de stat prin programe naționale/finanțare comunitară prin fonduri europene/ buget local	3
	Proiect de extindere sistem de alimentare cu energie electrică	Bugetul de stat prin programe naționale/finanțare comunitară prin fonduri europene/ buget local	6
Program de protejare a calitatii solului	Proiect de amenajare platforma resturi vegetale	Bugetul de stat prin programe naționale/finanțare comunitară prin fonduri europene/ buget local	6
Program de protejare și sporire	Proiect de reabilitare și conservare biserici monumente istorice clasate în LMI 2015	Bugetul de stat prin programe naționale/finanțare	24

ACTUALIZARE PLAN URBANISTIC GENERAL COMUNA GIRCOV

Studiu de evaluare adecvata

Programe	Proiecte	Finanțare	Durață estimată/ luni
accesibilitate monumente istorice		comunitară prin fonduri europene/ buget local	
	Proiect de imbunatatire a accesibilitatii la monumente istorice	Bugetul de stat prin programe naționale/finanțare comunitară prin fonduri europene/ buget local	6
	Proiect de amenajare spații publice și spații verzi aferente		
Program de realizare si modernizare spatii verzi si de agrement	Proiect de modernizare teren de sport	Bugetul de stat prin programe naționale/finanțare comunitară prin fonduri europene/ buget local	6
	Proiect de amenajare spatii verzi de protectie si scuaruri	Bugetul de stat prin programe naționale/finanțare comunitară prin fonduri europene/ buget local	4
Program de reabilitare si modernizare constructii cu caracter social si administrativ	Proiect de modernizare dotari sociale	Bugetul de stat prin programe naționale/finanțare comunitară prin fonduri europene/ buget local	12
	Proiect de modernizare dotari administrative	Bugetul de stat prin programe naționale/finanțare comunitară prin fonduri europene/ buget local	12

3 INFORMATII PRIVIND ARIILE NATURALE PROTEJATE DE INTERES COMUNITAR AFECTAT DE IMPLEMENTAREA PUG

3.1 Informatii privind aria naturala protejata de interes comunitar ROSCI0044 Corabia – Turnu Magurele. Tipuri de habitate si speciile ce pot afectate de proiect

3.1.1 Date privind aria naturală protejată de interes comunitar: suprafața, tipuri de ecosisteme, tipuri de habitate și speciile care pot fi afectate prin implementarea proiectului

3.1.1.1 Date despre amplasament

Localizarea si suprafata sitului

Situl *ROSCI0044 Corabia - Turnu Magurele* a fost desemnat prin Ordinul 2387/2011 pentru modificarea Ordinului Ministrului Mediului nr. 1964/2007 privind instituirea regimului de arie naturala protejata a siturilor de importanta comunitara, ca parte integranta a retelei ecologice europene Natura 2000 in Romania, si este astfel amplasat:

- judetul Olt: Corabia (14%), Giuvarasti (<1%), Gircov (33%), Orla (13%);
- judetul Teleorman: Ciuperceni (3%), Islaz (37%), Seaca (<1%), Turnu Magurele (13%), Traian (9%).

Areaul este localizat la 24,0020750 longitudine estica si 43,0115694 latitudine nordica. Are o suprafata de 8.354 ha si este situat in regiunea biogeografica continentală.

3.1.1.2 Tipuri de ecosisteme si habitate

Clasele de habitate prezente la nivelul sitului, conform Formularului Standard Natura 2000 *ROSCI0044 Corabia - Turnu Magurele* sunt astfel redade:

Cod	%	Suprafata (ha)	Clase de habitate
N04	4,95	428,37	Plaje de nisip
N06	35,17	2938,10	Rauri, lacuri
N07	2,11	176,30	Mlastini, turbarii
N12	2,06	172,09	Culturi (teren arabil)
N14	15,12	1263,13	Pasuni
N16	26,62	2223,83	Paduri de foioase
N23	0,59	49,29	Alte terenuri artificiale (localitati, mine, etc)
N26	13,30	1111,08	Habitat de paduri (paduri in tranzitie)

Dupa cum se poate observa din datele prezentate mai sus, principalele tipuri de habitate sunt: rauri, lacuri, paduri de foioase, pasuni, habitate de padure (paduri in tranzitie).

3.1.1.3 Caracterizarea sitului

Sectorul Corabia – Turnu Magurele se situeaza in Lunca Dunarii Inferioare si prezinta o valoare ecologica deosebita, datorita prezentei unor tipuri de habitate de interes comunitar, precum: paduri aluviale cu *Alnus glutinosa* si *Fraxinus excelsior* (cod Natura 2000 – 91E0), paduri ripariene mixte cu *Quercus robur*, *Ulmus laevis* si *Fraxinus excelsior* sau *Fraxinus angustifolia* (cod Natura 2000 – 91F0), cu multa vita salbatica (*Vitis sylvestris*) dar si multe zavoae cu *Salix alba* si *Populus alba* (cod Natura 2000 – 92A0).

Din punct de vedere geologic, zona se caracterizeaza ca o zona unde se intalnesc depozite aluvionare constituite din nisipuri fine sau grosiere, pietrisuri marunte, mari si foarte mari, adevarate bolovanisuri, maluri ai argile cu grosimi variabile, bine reprezentate.

In acest sector inferior al Dunarii, habitatele ramase in stare naturala si seminaturala in urma transformarilor ce au avut loc in ultimii 20 de ani in lunca Dunarii sunt padurile de esenta moale, aceste zavoae de salcie si plop, cu o importanta ecologica deosebita, reprezentand totodata habitate de interes comunitar (cod Natura 2000 – 92A0). Acestea sunt interdependente de regimul hidrologic al fluviului si isi pastreaza functiile bio-geo-chimice si ecologice, totodata prezentand o importanta din punct de vedere al biodiversitatii, mai ales avifaunistic fiind zona de cuibarit a multor specii de pasari de interes comunitar, ce se regasesc in anexa I a Directivei Pasari: ciocartos (*Recurvirostra avosetta*), piciorongu (*Himantopus himantopus*), chira de balta (*Sterna hirundo*), chira mica (*Sterna albifrons*), starcul de noapte (*Nycticorax nycticorax*), starcul galben (*Ardeola ralloides*), egreta mica (*Egretta garzetta*), egreta mare (*Egretta alba*), lopatarul (*Platalea leucorodia*).

3.1.2 Date despre prezența, localizarea, populația și ecologia speciilor și/sau habitatelor de interes comunitar prezente pe suprafața și în imediata vecinătate a Proiectului, menționate în formularul standard al ariei naturale protejate de interes comunitar

3.1.2.1 Tipuri de habitate si/sau habitate prioritare prezente pe suprafata si in vecinatatea proiectului mentionate in formularul standard

Conform informatiilor furnizate de Formularul Standard Natura 2000 al sitului ROSCI0044 Corabia - Turnu Magurele tipurile de habitate si/sau habitate prioritare din zona arealului sunt prezentate mai jos.

Pe baza acestor date prezentate în formularul standard se constată ca habitatul prioritar, este reprezentat de *Păduri aluviale cu Alnus glutinosa și Fraxinus excelsior* (Alno – Padion, Alnion incanae, Salicion albae) - cod 91E0*.

Din punct de vedere al reprezentativității tipului de habitat în cadrul sitului se utilizează următorul sistem de ierarhizare:

- | A – reprezentativitate excelentă;
- | B – reprezentativitate bună;
- | C – reprezentativitate semnificativă;
- | D – prezență nesemnificativă.

Conform datelor din formularul standard. Tipurile de habitate prezente în situl Natura 2000 ROSCI0044 Corabia – Turnu Măgurele se încadrează în categoria „B” – reprezentativitate bună, excepție făcând habitatul *Ape puternic oligo-mozotrofe cu vegetație bentonică de specii Chara* (cod 3140) care se încadrează în categoria „C” – reprezentativitate semnificativă.

Suprafața relativă, reprezintă suprafața sitului acoperit de habitatul natural raportat la suprafața totală acoperită de acel habitat natural în cadrul teritoriului național și se exprimă ca un procentaj „p”, respectiv:

- | A: $100 \geq p > 15\%$;
- | B: $15 \geq p > 2\%$;
- | C: $2 \geq p > 0\%$.

Din punct de vedere al suprafeței relative, toate habitatele se încadrează în categoria „C” ($2 \geq p > 0\%$).

Stadiul de conservare este reprezentat de gradul de conservare al structurilor și funcțiile tipului de habitat natural în cauză, precum și posibilitățile de refacere / reconstrucție. Pentru acesta se utilizează următoarea clasificare:

- | A - conservare excelentă;
- | B – conservare bună;
- | C – conservare medie sau redusă.

În ceea ce privește arealul în discuție (*ROSCI0044 Corabia – Turnu Măgurele*), gradul de conservare al tipurilor de habitate prezente în acesta se încadrează în majoritate în categoria „B” – conservare bună, excepție făcând habitatul *Ape puternic oligo-mozotrofe cu vegetație bentonică de specii Chara (cod 3140)* care se încadrează în categoria „C” – conservare medie sau redusă.

Evaluarea globală a sitului se referă la evaluarea din punct de vedere al conservării tipului de habitat natural, respectiv:

Evaluarea globală a sitului se referă la evaluarea din punct de vedere al conservării tipului de habitat natural, respectiv:

- | A – valoarea excelentă;
- | B – valoare bună;
- | C – valoare considerabilă.

Din punctul de vedere al acestui indicator, tipurile de habitate ale sitului *ROSCI0044* se încadrează, în majoritate, în categoria „B” – valoare bună, excepție făcând habitatul *Ape puternic oligo-mozotrofe cu vegetație bentonică de specii Chara (cod 3140)* care se încadrează în categoria „C” – valoare considerabilă.

ACTUALIZARE PLAN URBANISTIC GENERAL COMUNA GIRCOV
Studiu de evaluare adecvata

Cod	Denumire habitat	Relevanță	Date bio ecologice	Identificarea habitatului în perimetrul proiectului de investiții
6440	Pajiști aluviale din <i>Cnidion dubii</i>	NU	<p>Pajiști aluviale cu regim natural de inudare aparținând alianței <i>cnidion dubii</i>, în condiții cliamțice continentale până la subcontinentale.</p> <p>Plante: <i>Cnidium dubium</i> (<i>C. venosum</i>), <i>Viola persicifolia</i>, <i>Scutellaria hastifolia</i>, <i>Allium angulosum</i>, <i>Gratifolia officinalis</i>, <i>Carex praecox</i>, <i>Juncus atratus</i>, <i>Lythrum virgatum</i>.</p> <p>Acesta este un habitat de tranziție între pajiștile higrofile și cele xerofile, ce acoperă arii restrânse. Acest aspect trebuie luat în considerare în procesul de selectare a siturilor.</p> <p>Literatura de specialitate din țara noastră nu consemnează nici o asociație din al. <i>Cnidion dubii</i> (în sens strict) și nici una dintre asociațiile descrise în Europa centrală nu se regăsește în România. Totuși este posibil ca pajiștile umede cu <i>Cnidium</i> să fi dispărut ca urmare a îndiguirilor, regularizărilor cursurilor de apă, eutrofizării, etc. Pe de altă parte, o serie de autori consideră pe <i>Agrostion stoloniferae</i> ca sinonim cu <i>cnidion dubii</i> sau <i>deschampsion caespitosae</i>. De fapt, același habitat, în sens trsict ecologic, este prezent și la noi în țară. Existența habitatelor de pajiști aluviale în România și importanța conservării lor fiind de neconstestat. De aceea habitatul 6440 a fost luat în considerare, ca tip de stațiune, dar cu asociațiile prezente la noi, încadrate în <i>Agrosition stoloniferae</i>.</p> <p>Corespondente românești: R3712, R3715, R3716.</p>	<p>Habitatul nu se afla in zona descrisa din perimetrul planului.</p> <p>Investitia nu are impact asupra acestui tip de habitat</p> <p>Impactul direct si indirect prognozat este zero</p>
91E0*	Păduri aluviale cu <i>alnus glutinosa</i> și <i>Fraxinus excelsior</i> (<i>Alno-Padion</i> , <i>Alnion incanae</i> , <i>Salicion albae</i>)	NU	<p>Păduri de luncă cu <i>Fraxinus excelsior</i> și <i>Alnus glutinosa</i> ale cursurilor de apă din zona de câmpie și etajul colinar ai Europei temperate și boreale; păduri de luncă de <i>alnus incana</i> ale râurilor montane și submontane din Alpi și Apeninii de nord; galerii arborescente formate din exemplare înalte de <i>Salix alba</i>, <i>S. Fragilis</i> și <i>Populus nigra</i> de-a lungul râurilor medio – europene, în etajul submontan, colinar și zona de câmpie. Toate tipurile apar pe soluri grele (în general bogate în depozite aluviale), inundate periodic de creșterea nivelului râului (sau pârâului) cel puțin o dată pe an, însă astfel bine</p>	<p>Habitatul nu se afla in zona descrisa din perimetrul planului.</p> <p>Investitia nu are impact asupra acestui tip de habitat</p> <p>Impactul direct si indirect prognozat este zero</p>

ACTUALIZARE PLAN URBANISTIC GENERAL COMUNA GIRCOV
Studiu de evaluare adecvata

Cod	Denumire habitat	Relevanță	Date bio ecologice	Identificarea habitatului în perimetrul proiectului de investiții
			<p>drenate și aerate în perioada în care debitul apei este scăzut. Stratul ierbos include întotdeauna numeroase specii de talie mare (<i>Filipendula ulmaria</i>, <i>Angelica sylvestris</i>, <i>Cardamine</i> spp., <i>Rumex sanguineus</i>, <i>Carex</i> spp., <i>Cirsium oleraceum</i>) și poate conține diverse geofite vernală, precum <i>Ranunculus ficaria</i>, <i>Anemone nemorosa</i>, <i>A. Ranunculoides</i>, <i>Corydalis solida</i>.</p> <p>Acest habitat include mai multe subtipuri: păduri de frasin și anin ale izvoarelor și râurilor aferente; păduri de frasin și anin ale râurilor cu curgere rapidă; păduri de frasin și de anin ale râurilor cu curgere lentă; galerii montane de anin alb; galerii submontane de anin alb; păduri – galerii de salcie albă.</p> <p>Plante: stratul arborescent – <i>Alnus glutinosa</i>, <i>Alnus incana</i>, <i>Fraxinus excelsior</i>, <i>Populus nigra</i>, <i>Salix alba</i>, <i>S. Fragilis</i>, <i>Ulmus glabra</i>; stratul ierbos – <i>Angelica sylvestris</i>, <i>Cardamine amara</i>, <i>C. pratensis</i>, <i>Carex acutiformis</i>, <i>C. pendula</i>, <i>C. remota</i>, <i>c. strigosa</i>, <i>C. Sylvatica</i>, <i>Cirsium oleraceum</i>, <i>Equisetum telmateia</i>, <i>Equisetum</i> spp., <i>Filipendula ulmaria</i>, <i>Geranium sylvaticum</i>, <i>Geum rivale</i>, <i>Lycopus europaeus</i>, <i>Lysimachia nemorum</i>, <i>Rumex sanguineus</i>, <i>Stellaria nemorum</i>, <i>Urtica dioica</i>.</p> <p>Majoritatea acestor păduri se află în contact cu pajiști umede sau cu păduri de ravene (<i>Tilio - Acerion</i>). Poate fi observată uneori o succesiune către <i>Carpinion</i> a grăsinetelor.</p> <p><i>Salicetum fragilis</i> corespunde fitocenozelor pure sau dominate de salcie plesnitoare (fără salcie albă), pe lângă care poate apărea destul de frecvent aninul negru (<i>Alnus glutinosa</i>), <i>Salicetum albae</i>, înglobează fitocenoze de salcie albă, pure sau amestecate în proporții diferite cu <i>Salix fragilis</i> și /sau <i>Populus nigra</i>. În timp ce prima asociație se dezvoltă pe soluri aluviale ceva mai evoluat, a doua are un caracter mai pionier datorită viiturilor intense și frecvente.</p> <p>Correspondențe românești: R4401, R4402, R4405, R4407, R4408</p>	

ACTUALIZARE PLAN URBANISTIC GENERAL COMUNA GIRCOV
Studiu de evaluare adecvata

Cod	Denumire habitat	Relevanță	Date bio ecologice	Identificarea habitatului în perimetrul proiectului de investiții
91F0	Păduri ripariene mixte cu <i>Quercus robur</i> , <i>Ulmus laevis</i> , <i>Fraxinus excelsior</i> sau <i>Fraxinus angustifolia</i> , din lungul marilor râuri (<i>Ulmion minoris</i>)	NU	<p>Păduri din specii cu lemn de esență tare situate în albia majoră a râurilor, expuse regulat inundațiilor în perioada creșterii nivelului apei sau în zone joase, expuse inundațiilor provocate de înălțarea apei freatice. Aceste păduri se dezvoltă pe depozite aluviale recente. Solul poate fi bine drenat între inundații sau poate rămâne ud. Ca urmare a regimului hidric specific, speciile lemnoase dominante aparțin genurilor <i>Fraxinus</i>, <i>Ulmus</i> sau <i>Quercus</i>. Subarboretul este bine dezvoltat.</p> <p>Plante: <i>Quercus robur</i>, <i>Ulmus laevis</i>, <i>U. Minor</i>, <i>U. Glabra</i>, <i>Fraxinus excelsior</i>, <i>F. Angustifolia</i>, <i>Populus nigra</i>, <i>P. Canescens</i>, <i>P. Tremula</i>, <i>Alnus glutinosa</i>, <i>Prunus padus</i>, <i>Humulus lupulus</i>, <i>Vitis vinifera</i> subsp. <i>Sylvestris</i>, <i>Tamus communis</i>, <i>Hedera helix</i>, <i>Phalaris arundinacea</i>, <i>Corydalis solida</i>, <i>Gagea lutea</i>, <i>Ribes rubrum</i>.</p> <p>Aceste păduri formează mozaicuri cu păduri pioniere sau climax din specii cu lemn de esență moale, în zonele joase ale luncilor râurilor; ele se pot dezvolta și din păduri aluviale de specii cu lemn de esență tare. Acest tip de habitat apare adesea în conjuncție cu păduri de anin și frasin.</p> <p>În denumirea primei asociații s-a corectat numele subspeciei <i>Fraxinus angustifolia</i>, din <i>pannonica</i> în <i>danubialis</i>.</p> <p>Corespondente românești: R4404, R4409, R4410, R4411</p>	<p>Habitatul nu se afla în zona descrisă din perimetrul planului.</p> <p>Investitia nu are impact asupra acestui tip de habitat</p> <p>Impactul direct și indirect prognozat este zero</p>
92A0	Zăvoaie cu <i>Salix alba</i> și <i>Populus alba</i>	NU	<p>Păduri de luncă (zăvoaie) din bazinul mediteranean și cel al Mării Negre dominate de <i>Salix alba</i>, <i>S. Fragilis</i> sau alte specii de salcie înrudite cu acestea. Păduri de luncă multistratificate mediteraneene și central – eurasiene cu <i>Populus</i> spp., <i>Ulmus</i> spp., <i>Salix</i> spp., <i>Alnus</i> spp., <i>Acer</i> spp., <i>Tamarix</i> spp., <i>Quercus robur</i>, <i>Q. pedunculiflora</i>, <i>Fraxinus angustifolia</i>, <i>F. pallisiae</i>, liane. Speciile de plop de talie mare domină de obicei coronamentul prin înălțime alor; aceștia pot fi absenți sau rari în anumite grupări vegetale, care sunt atunci dominate de specii din genurile enumerate mai sus.</p>	<p>Habitatul se afla la limita intravilanului comunei Gărcov și nu intră în perimetrul propus în strategia PUG-ului.</p>

ACTUALIZARE PLAN URBANISTIC GENERAL COMUNA GIRCOV
Studiu de evaluare adecvata

Cod	Denumire habitat	Relevanță	Date bio ecologice	Identificarea habitatului în perimetrul proiectului de investiții
			<p>Plante: <i>Salix alba</i>, <i>Populus alba</i>.</p> <p>Indubitabil, tipurile 91E0 și 92A0 se suprapun parțial, datorită menționării comunităților de salcie albă în definiția ambelor habitate. Pentru a înlătura orice confuzie, s-au inclus în acest habitat numai pădurile de plop alb, pure sau amestecate cu salcie albă, care se dezvoltă pe soluri aluviale mai evaluate și prezintă un cortegiu mai numeros de specii. Dintre acestea se remarcă ca diferențiale <i>fraxinus angustifolia</i>, <i>Vitis vinifera</i> subsp. <i>sylvestris</i>, <i>Galium rubioides</i> și unele transgresive din clasele <i>Quercus – Fagetea</i> și <i>Quercetea pubescentis</i>, precum <i>Ulmus laevis</i>, <i>U. minor</i>, <i>Acer campestre</i>, <i>Brachypodium sylvaticum</i>, <i>Asparagus verticillatus</i>, <i>A. tenuifolius</i>, <i>A. officinalis</i>.</p> <p>Corespondente românești: R4406.</p>	 <p>Investitia nu are impact asupra acestui tip de habitat</p> <p>Impactul direct si indirect prognozat este zero</p>
3140	Ape puternic oligo-mezotrofe cu vegetație bentonică de specii de <i>Chara</i>	NU	<p>Lacuri și bălți destul de bogate în baze dizolvate (pH adesea între 6-7) sau cu ape majoritar albastre – verzi, foarte limpezi, cu conținut sărac (către moderat) de nutrienți, bogate în baze (pH adesea mai mare de 7,5). Fundul acestor ape nepoluate este acoperit cu carofite, <i>Chara</i> și <i>Nitella</i>, covoare de alge. În regiunea boreală acest tip de habitat include mici bălți turboase („gytja”) oligo-mezotrofe bogate în calciu, cu un covor dens de <i>Chara</i>, adesea înconjurată de diverse mlaștini eutrofe și turbării cu pin silvestru.</p> <p>Plante: <i>Chara</i> spp., <i>Nitella</i> spp.</p> <p>Corespondente românești: R2201.</p>	<p>Habitatul nu se afla în zona descrisă din perimetrul planului.</p> <p>Investitia nu are impact asupra acestui tip de habitat</p> <p>Impactul direct si indirect prognozat este zero</p>

3.1.2.2 Specii prevazute la articolul 4 din Directiva 2009/147/CE, specii enumerate in anexa II la Directiva 92/43/CEE

Conform informatiilor furnizare de Formularul Standard Natura 2000 al sitului *ROSCI0044 Corabia – Turnu Măgurele* speciile prezente in areal sunt:

Vidra - *Lutra lutra* (cod 1355)

Statut: specie vulnerabila

Raspandire in Romania: Braila, Tulcea, Sulina, Sfantu Gheorghe – Delta; Dej – Valea Somesului, Valea Ilvei, Valea Iesului, Valea Ariesului – Albac, Valea Muresului – Alba Iulia, Valea Streiului, Valea Hategului – Clopotiva, Valea Cibinului, Valea Sadului, Valea Oltului – Talmaci, Ghimbav; raul Vaslui; Draganesti – Vlasca si Snagov Parc; Breasta – Dolj; Mihai Bravu si Bujoreni – Teleorman; Turnulung – Vii.

Biotop: rauri, lacuri, zonele umede (exemplu: Delta Dunarii) si de coasta (exemplu: la Sulina, Sfantu Gheorghe).

Efectivul: aproximativ 3.000 de indivizi.

Reproducerea: imperecherea are loc la sfarsitul iernii sau primavara devreme. Gestatia dureaza 60-63 zile, 2-5 pui la nastere. Maturitatea sexuala in al doilea an se atinge.

Cauzele modificarii numarului: poluarea apelor cu pesticide si fertilizante pentru agricultura, degradari de habitate, vanarea pentru blana, indepartarea din preajma helesteelor de peste de catre piscicultori.

Masuri de protectie: protejata prin Legea 13/1993 prin care Romania ratifica Conventia de la Berna, prin Directiva Europeana 92/43/EEC, Natura 2000, Legea 462/2001 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei si faunei salbatice.

Ca masuri de protectie sunt necesare combaterea braconajului, respectarea legislatiei in vigoare, masuri privind restaurarea habitatului. De asemenea se recomanda includerea speciei *Lutra lutra* in Anexa 2 a Legii fondului cinegetic si a protectiei vanatului (1996), de protectie totala si vanare interzisa, cel putin cinci ani, in vederea refacerii populatiilor.

Relevanta *ROSCI0044 Corabia – Turnu Măgurele* pentru specie:

În arealul *ROSCI0044 Corabia – Turnu Măgurele* specia este prezentă de-a lungul întregului an, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este raportată la $2 \geq p > 0\%$, conservarea trăsăturilor habitatului importante pentru existența speciei este considerată bună, iar din punct de vedere al izolării populației în sit în raport cu aria de răspândire normală a speciei s-a apreciat că populația este neizolată cu arie extinsă de răspândire. Aprecierea globală a valorii sitului pentru conservarea speciei este *Bună*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: Limita intravilanului propus prin planul care face obiectul acestui studiu este situat la limita arealului, astfel ca specia nu se va regasi in zona propusa prin Plan decat poate ocazional in cautare de hrana.

Popandaul - *Spermophilus citellus* (cod 1335)

Statut: specie vulnerabilă.

Răspândirea în România: Plenița, Negoiești, Marotin Valea Amaradii (Dolj), Constanța (Constanța), Slobozia (Giurgiu), Pantelimon (Ifov), Poponete – Târgușorul Nou (Prahova), Râmnicul Sărat (Buzău), Turnu Măgurele, Arsache (Teleorman), Timișoara (Timiș), Băicoi, Țintea și Păulești (Prahova), Babadag și Tulcea; zonele de stepă din Moldova, în Ardeal și Banat, de-a lungul marilor râuri: Someșul, Crișul, Mureșul și Timișul; localitățile Ghiorc, Șiria-Pâncota (Arad); Cârlig – Iași și Horodiștea – Darabaniș Valea lui David – Iași, Șteobăreni – Vaslui și Gugești – Huși, Babadag, Câmpia aluvionară a Dunării și Platoul meridional al Dobrogei, Hagieni din Dobrogea, Sinești – Ialomița, Lunca și Frumoasa Teleorman și Clejani-Giurgiu.

Biotop: pe izlazarile din zonele de de stepă, de regulă pe dealuri, cu foarte bună drenare a apei din precipitații.

Efectiv: aproximativ 15000 indivizi.

Reproducerea: imperecherea martie sau aprilie, imediat după hibernare; gestația: 30 de zile; 4-6 pui la naștere, maturitatea sexuală: la un an longevitatea este diferită, femelele 10-11 ani, masculii 5-6 ani.

Cauzele modificării numărului: creșterea presiunii antropice a condus la deteriorarea habitatului acestei specii.

Măsuri de protecție: protejată prin legea 13 din 1993 prin care România ractifică Convenția de la Berna, prin Directiva Europeană 92/43/EEC, Natura 2000, OUG 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice.

Ca măsuri de protecție sunt necesare păstrarea izlazarilor cu populații de *Spermophilus citellus* și respectarea legislației în vigoare.

Relevanta ROSCI0044 Corabia – Turnu Măgurele pentru specie:

În arealul ROSCI0044 Corabia – Turnu Măgurele specia este prezentă de-a lungul întregului an, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu cu populația la nivel național este raportată la $2 \geq p > 0\%$, conservarea trăsăturilor habitatului importante pentru existența speciei este considerată bună, iar din punct de vedere al izolării populației în sit în raport cu aria de răspândire normală a speciei s-a apreciat că populația este neizolată cu arie extinsă de răspândire. Aprecierea globală a valorii sitului pentru conservarea speciei este *Bună*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: Limita intravilanului propus prin planul care face obiectul acestui studiu este situat la limita arealului, astfel ca specia nu se va regasi in zona propusa prin Plan decat poate ocazional in cautare de hrana.

Buhai de balta cu burta rosie - *Bombina bombina* (cod 1188)

Statut: specie aproape amenințată.

Biotop: În și pe lângă bazinele stătătoare mari sau mici, permanente sau temporare (lacuri, bălți, cursuri line de apă, băltoace, șanțuri cu apă, iazuri etc) în care se reproduce. Preferă bazinele puțin adânci sau marginile lacurilor mai mari în afara perioadei de reproducere trăiește pe uscat. Suportă și habitatele antropizate (șanțuri, bazine artificiale) în afara perioadei de reproducere poate rămâne în apă sau ieși pe uscat. Se întâlnește de la 0 la 400 m altitudine.

Spre limita superioară a distribuției sale altitudinale se întâlnește cu specia *Bombina variegata*, cu care poate hibrida ocazional (de ex. în Podișul Transilvaniei).

Răspândirea în România: in cea mai mare parte a țării, la altitudini sub 400m.

Efectivul: probabil, sute de mii.

Reproducerea: perioada de reproducere este din martie-aprilie până în august.

Cauzele modificării numerice: in primul rând deteriorarea habitatelor. Drenarea sau poluarea (agricolă, industrială sau menajeră) a lacurilor și bălților unde se reproduce specia au un impact grav asupra populațiilor. Folosirea pesticidelor în agricultură și silvicultură afectează în mod direct această specie prin vecinătatea primejdioasă a terenurilor agricole față de biotopii ei.

Măsuri de protecție: protejată prin legea 13 din 1993 prin care România ratifică Convenția de la Berna, prin Directiva Europeană 92/43/EEC, Natura 2000, OUG57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice. Prezentă în mai multe arii protejate.

Relevanta ROSCI0044 Corabia – Turnu Măgurele pentru specie:

În arealul ROSCI0044 Corabia – Turnu Măgurele specia este prezentă de-a lungul întregului an, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este raportată la $2 \geq p > 0\%$, conservarea trăsăturilor habitatului importante pentru existența speciei este considerată bună, iar din punct de vedere al izolării populației în sit în raport cu aria de răspândire normală a speciei s-a apreciat că populația este neizolată dar la limita ariei de distribuție. Aprecierea globală a valorii sitului pentru conservarea speciei este *Bună*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: Limita intravilanului propus prin planul care face obiectul acestui studiu este situat la limita arealului iar habitatul speciei nu corespunde cu habitatele din zona planului, astfel ca specia nu se va regasi in zona propusa prin Plan

Scrumbie de Dunăre - *Alosa immaculata* (cod 4125)

Scrumbia de Dunăre are o lungime de aproximativ 30-45 cm și la vârsta de 7-8 ani are 1 kg. Are lungimea botului mai mare decât diametrul ochiului. Pleoapa adipoasă este foarte bine dezvoltată la scrumbia de Dunăre.

Gura o are cu dinți dezvoltați pe fălci, limba și vomer. Dorsal are culoarea verde-albastru, având flancuri argintii cu luciu viu; și o pată postoperculară slab marcată.

Scrumbia de Dunăre este o specie pelagică, endemică, de origine marină, anadromă, care trăiește în cânduri în mare. În Dunăre intră prin martie pentru depunerea icrelor; apoi, prin mai se reîntoarce în mare, îndreptându-se către larg, la adânc. Se hrănește cu guvizi, stavezi, hamsii, aterne, uve și crustacei marini, miside, gamaride, creveți. Este răspândită și comună, în lungul litoralului românesc primăvara și toamna.

Relevanta ROSCI0044 Corabia – Turnu Măgurele pentru specie:

În arealul ROSCI0044 Corabia – Turnu Măgurele specia este prezentă de-a lungul întregului an, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este raportată la $2 \geq p > 0\%$, conservarea trăsăturilor habitatului importante pentru existența speciei este considerată bună, iar din punct de vedere al izolării populației în sit în raport cu aria de răspândire normală a speciei s-a apreciat că populația este neizolată dar la limita ariei de distribuție. Aprecierea globală a valorii sitului pentru conservarea speciei este **Bună**.

Prezența speciei în zona supusă investiției: Limita intravilanului propus prin planul care face obiectul acestui studiu este situat la limita arealului iar habitatul speciei nu corespunde cu habitatele din zona planului, astfel ca specia nu se va regăsi în zona propusă prin Plan.

Avat - *Aspius aspius* (cod 1130)

Familia: ciprinide

Biotop: trăiește în toate râurile de ses, însă urcă și până în regiunea desisurilor. Preferă apele clare și limpezi dar îl întâlnim și în lacurile și baltile adânci, cu fundul nisipos și pietros. Vanează aproape numai la suprafață și numai ziua, în special la răsărit și la apus.

Răspândirea în România: în Dunăre, în garlele și baltile limitrofe Dunării, Prut, Someș, Tisa, Cris, Bega, Timiș.

Descriere: lungimea aproximativ 50-60 cm (exceptional 1 m), greutatea 4-7 kg (exceptional 15 kg). Aspect: trup alungit, zvelt ușor comprimat lateral, capul conic, gura mare, taiată oblic în sus, falca de jos ieșită, solzi marunți și două siruri de dinți ascuțiți în fundul gurii. Pe spate este negru – albastrui, pe coaste albastrui – alb, iar pe burta alb ca zapada. Aripioara dorsală și coada bat spre vanat iar celelalte spre roșu. Se hrănește cu pești de talie mică, preferă obletele.

Perioada de reproducere: martie – aprilie.

Relevanta ROSCI0044 Corabia – Turnu Măgurele pentru specie:

În arealul ROSCI0044 Corabia – Turnu Măgurele specia este prezentă de-a lungul întregului an, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este raportată la $15 \geq p > 2\%$, conservarea trăsăturilor habitatului importante pentru existența speciei este considerată buna, iar din punct de vedere al izolării populației în sit în raport cu aria de răspândire normală a speciei s-a apreciat că populația este neizolată cu o arie de raspandire extinsa. Aprecierea globală a valorii sitului pentru conservarea speciei este *buna*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: Limita intravilanului propus prin planul care face obiectul acestui studiu este situat la limita arealului iat habitatul speciei nu corespunde cu habitatele din zona planului, astfel ca specia nu se va regasi in zona propusa prin Plan.

Zvârlugă- *Cobitis taenia* (cod 1149)

Descriere și identificare: înălțimea maximă reprezintă 11,6 – 18,4% din lungimea corpului fără caudală, grosimea 55-78 din înălțime. Profilele dorsal și ventral aproape orizontale. Spinul suborbitar este situat înaintea și sub jumătatea anterioară a ochiului, cele două ramuri lungi. Cele două jumătăți ale buzei inferioare sunt subdivizate de câteva brazde, in

general puțin adânci, în câte 3-4 lobi. Corpul este comprimat lateral. Fondul este alb – gălbui. Petele dorsale sunt mici, dreptunghiulare sau rotunjite, apropiate și în număr variabil (13- 24). Pigmentația laterală a corpului constă din 4 zone. Capul are pete mărunte și o dungă oblică, de la ceafă până la gură. Femelele pot atinge 11,5 cm lungime iar masculii 9,3 cm.

Habitat: trăiește în ape lent curgătoare, cu fund nisipos, argilos, mâlos, mai rar pietros cât și în ape stătătoare, evitând însă în general pe cele cu mult mâl; în bălți se întâlnește mai ales pe fund tare, nisipos sau argilos.

Ecologie și comportament: adesea se îngroapă complet în mâl sau nisip: după hrană umblă mai mult noaptea. Peștele scos din apă scoate un sunet particular. Suplinește într-o oarecare măsură lipsa de oxigen din apă cu respirația intestinală. Reproducerea are loc din luna aprilie până în luna iunie, atât în apă stătătoare cât și curgătoare; icrele sunt adezive. Hrana constă din nevertebrate și alge.

Specia este protejată prin Convenția de la Berna (Anexa 3), Directiva Habitate (Anexa 2), Lista roșie IUCN, OUG 57/2007.

Relevanta ROSCI0044 Corabia – Turnu Măgurele pentru specie:

În arealul ROSCI0044 Corabia – Turnu Măgurele specia este prezentă de-a lungul întregului an, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este raportată la $2 \geq p > 0\%$, conservarea trăsăturilor habitatului importante pentru existența speciei este considerată buna, iar din punct de vedere al izolării populației în sit în raport cu aria de răspândire normală a speciei s-a apreciat că populația este neizolată cu o arie de raspandire extinsa. Aprecierea globală a valorii sitului pentru conservarea speciei este *buna*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: Limita intravilanului propus prin planul care face obiectul acestui studiu este situat la limita arealului iat habitatul speciei nu corespunde cu habitatele din zona planului, astfel ca specia nu se va regasi in zona propusa prin Plan.

Porcutor de ses - *Gobio albipinnatus* (cod 1124)

Descriere: talia mică (până la 12 cm), cu corp fusiform, comprimat lateral, aspect care induce un profil dorsal convex. Toate cele trei regiuni corporale (regiunea capului, regiunea triunchiului si respectiv regiunea corzii) sunt relativ inalte. Botul este scurt si obtuz, gura mica si subterminala (inferioara) este prevazuta cu o pereche de mustati lungi (prelungiri tegumentare).

Pedunculul caudal mai inalt decat gros, se continua cu inotatoarea caudala furcata (adanc scobita). Solzii din regiunea dorsala prezinta 5-9 striuri /carene epiteliale evidente care sunt dispuse longitudinal.

Habitat: prefera apele curgatoare (specie reofila) din zoan de ses a caror facies este compus din nisip fin sau argila. Evita apele statatoare sau apele curgatoare care au viteza mare de curgere in detrimentul apelor cu curent slab (28-45 cm/s). Este o specie solitara dar uneori se aduna in carduri mici. Activitatea adultilor manifestata prin diferite tipuri de comportament este pronuntata noaptea, situatie care nu se repeta si la juvenili deoarece la aceasta varsta sunt activi in timpul zilei.

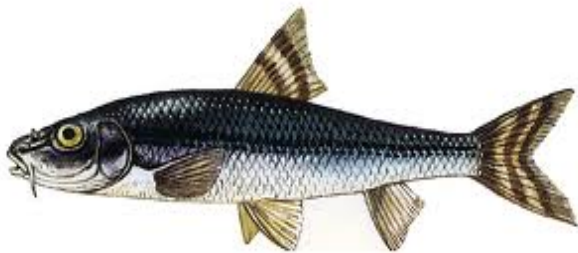
Distributie in Romania: este raspandit cu precadere in urmatoarele ecosisteme acvatice reofile: Dunare, Tur, Somes, Crasna, Beretau, Crisul Repede, Crisul Negru, Crisul Alb, Teuz, Mures, Tarnava, Bega, Timis, Barzava, Caras, Berzeasca, Cerna, Olt, Vedea, Arges, Ialomita, Siret si Prut.

Relevanta ROSCI0044 Corabia – Turnu Măgurele pentru specie:

În arealul ROSCI0044 Corabia – Turnu Măgurele specia este prezentă de-a lungul întregului an, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este raportată la $2 \geq p > 0\%$, conservarea trăsăturilor habitatului importante pentru existența speciei este considerată bună, iar din punct de vedere al izolării populației în sit în raport cu aria de răspândire normală a speciei s-a apreciat că populația este neizolată cu arie extinsă de răspândire. Aprecierea globală a valorii sitului pentru conservarea speciei este *buna*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: Limita intravilanului propus prin planul care face obiectul acestui studiu este situat la limita arealului iat habitatul speciei nu corespunde cu habitatele din zona planului, astfel ca specia nu se va regasi in zona propusa prin Plan.

Porcușor de nisip - *Gobio kessleri* (cod 2511)

Statut: specie vulnerabila

Biotop: rauri de ses ajungand pana in zona colinara, in tronsoanele cu curs relativ rapid, fund nisipos, uneori presarat cu pietris.

Răspândirea în România: specia este semnalata in raurile Viseu, Iza, Tur, Somesul Mare, Somesul unit, Barcau, cele trei Crisuri, Mures, Aries, Tarnava Mare, Tarnava unita, Sebes, Beriu, Strei, Bega, Timis, Caras, Nera, Motru, Argetoiaia, Gilort, Olt, Vedea, Arges, Valsa, Raul Doamnei, Brutia, Raul

Targului, Dambovita, Ialomita, Siret, Suceava, Moldova, Bistrita moldoveneasca, Trotus, Putna, Milcov, Buzau, Prut, precum si in senalul Dunarii de la Oltenita pana la varsarea celor trei brate. Specia a disparut din Aries, Barcau, probabil si din Milcov, si-a redus mult efectivul in Tarnava Mare, Mures, Arges, Suceava. Ea isi mentine efectivul in Crisul Negru, Crisul Alb, Nera, si mai ales in Somesul unit si in Timis in care a ramas foarte abundenta.

Efectivul: sute de mii de indivizi

Reproducerea: perioada de reproducere este din mai-iulie.

Cauzele modificării numerice: poluarea raurilor, scaderea debitelor si mai ales transformarea unor lungi tronsoane de rau in lacuri de baraj. Habitatul ei este amenintat de lucrarile hidrotehnice viitoare si de captarea apei din rauri.

Măsuri de protecție: protejată prin legea 13 din 1993 prin care România ractifică Convenția de la Berna, prin Directiva Europeană 92/43/EEC, Natura 2000, OUG57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice. Prezentă în mai multe arii protejate.

Relevanta ROSCI0044 Corabia – Turnu Măgurele pentru specie:

În arealul ROSCI0044 Corabia – Turnu Măgurele specia este prezentă de-a lungul întregului an, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu cu populația la nivel național este nesemnificativa.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: Limita intravilanului propus prin planul care face obiectul acestui studiu este situat la limita arealului iat habitatul speciei nu corespunde cu habitatele din zona planului, astfel ca specia nu se va regasi in zona propusa prin Plan.

Ghiborț de râu - *Gymnocephalus baloni* (cod 2555)

Statut: specie vulnerabilă

Răspândire: insuficient cunoscută, specia este și a fost confundată cu *G.cernuus*. Se regăsește în Dunăre, în zona Cazanelor (înainte de crearea lacului de baraj); în zona Cotu-Pisicii-Galați, în brațele Deltei, în râurile Someș, Crișul Negru, Mureș, Timiș, Tișovița, Berzeasca, Olt, Vedea, Ialomita.

Biotop: fluvii și râuri de șes.

Efectiv: mii de exemplare.

Cauzele modificării numerice: deteriorarea habitatului prin construirea lacurilor de baraj (în cadrul cărora specia dispare) și poluare.

Măsuri de protecție: protejată prin legea 13 din 1993 prin care România ratifică Convenția de la Berna, prin Directiva Europeană 92/43/EEC, Natura 2000, OUG57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice. Prezentă în mai multe arii protejate.

Relevanta ROSCI0044 Corabia – Turnu Măgurele pentru specie:

În arealul ROSCI0044 Corabia – Turnu Măgurele specia este prezentă de-a lungul întregului an, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este raportată la $2 \geq p > 0\%$, conservarea trăsăturilor habitatului importante pentru existența speciei este considerată bună, iar din punct de vedere al izolării populației în sit în raport cu aria de răspândire normală a speciei s-a apreciat că populația este neizolată dar la limita ariei de distribuție. Aprecierea globală a valorii sitului pentru conservarea speciei este bună.

Prezența speciei în zona supusă investiției: Limita intravilanului propus prin planul care face obiectul acestui studiu este situat la limita arealului iar habitatul speciei nu corespunde cu habitatele din zona planului, astfel ca specia nu se va regăsi în zona propusă prin Plan.

Răspăr - *Gymnocephalus schraetzer* (cod 1157)

Statut: specie vulnerabilă

Răspândire în România: Dunărea de la intrarea în țară până la vărsare și cursul inferior al râurilor: Someș, cele trei Crișuri, Siret, Prut, Mureș, Bega. Ocazional este întâlnit în părțile îndulcite ale mării în fața gurilor Dunării și în unele bălți ale fostei lunci inundabile a Dunării.

Biotop: fluviul Dunărea și râurile de șes, având curent slab, fund nisipos sau argilos, evită fațeaua mîlos.

Efectiv: zecii de mii.

Cauzele modificării numerice: poluarea apei. Specia s-a dovedit mai sensibilă la deteriorarea calității apei decât ceilalți pești reofili. Nu mai are condiții prielnice de viață în porțiunile de râu transformate în lacuri de alimentare, nici în râurile al căror debit a scăzut ca urmare a captării apei.

Măsuri de protecție: protejată prin legea 13 din 1993 prin care România ratifică Convenția de la Berna, prin Directiva Europeană 92/43/EEC, Natura 2000, OUG57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice. Prezentă în mai multe arii protejate.

Relevanta ROSCI0044 Corabia – Turnu Măgurele pentru specie:

În arealul ROSCI0044 Corabia – Turnu Măgurele specia este prezentă de-a lungul întregului an, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel

național este raportată la $2 \geq p > 0\%$, conservarea trăsăturilor habitatului importante pentru existența speciei este considerată bună, iar din punct de vedere al izolării populației în sit în raport cu aria de răspândire normală a speciei s-a apreciat că populația este neizolată dar la limita ariei de distribuție. Aprecierea globală a valorii sitului pentru conservarea speciei este *buna*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: Limita intravilanului propus prin planul care face obiectul acestui studiu este situat la limita arealului iat habitatul speciei nu corespunde cu habitatele din zona planului, astfel ca specia nu se va regasi in zona propusa prin Plan.

Țipar - *Misgurnus fossilis* (cod 1145)

Descriere și identificare: Corpul alungit și gros, de înălțime aproape uniformă; înălțimea maximă reprezintă 11,5 - 14,3% din lungimea corpului (fără caudală), iar grosimea 61 - 81% din înălțime. Profilul dorsal și cel ventral aproape orizontale. Capul gros, slab comprimat lateral, lungimea lui reprezintă 15,8 - 18,4% din cea a corpului. Capul este cafeniu deschis cu pete mici întunecate. Înotătoarele sunt fumurii cu pete întunecate.

Habitat: Specia este dulcicolă de apă stătătoare sau lent curgătoare, răspândită în bălți până în zona de coline mai rară în râurile de șes. În râuri se localizează în porțiunile măloase și în brațele laterale. Preferă substratul mălos și cu vegetație.

Distribuție și ocurență: Țiparul are o răspândire relativ întinsă pe teritoriul României.

Ecologie și comportament: Specia este dulcicolă de apă stătătoare sau lent curgătoare, răspândită în bălți până în zona de coline mai rară în râurile de șes. În râuri se localizează în porțiunile măloase și în brațele laterale. Preferă substratul mălos și cu vegetație. Având posibilitatea respirației aeriene (intestinală) este foarte rezistentă la lipsa de oxigen în apă. În caz de secare a apei în care trăiește rezistă mult timp în mâl; se înfundă în mâl și iarna sau în perioadele cu temperaturi ridicate. Nu întreprinde migrații propriuzise; primăvara: epoca de reproducere) este mult mai mobil decât în restul anului. Când este scos din apă scoate un sunet caracteristic. Este o specie sensibilă la schimbările de presiune atmosferică; înaintea furtunilor urcă la suprafața apei. Perioada de reproducere durează din luna martie până în luna iunie; femela depune 10000 – 150000 boabe de icre, pe vegetația acvatică. Icrele sunt lipicioase, aderând la vegetație. Hrana constă din detritus organic, vegetație acvatică, crustacee, larve de insecte, moluște

Relevanta ROSCI0044 Corabia – Turnu Măgurele pentru specie:

În arealul ROSCI0044 Corabia – Turnu Măgurele specia este prezentă de-a lungul întregului an, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu cu populația la nivel național este raportată la $2 \geq p > 0\%$, conservarea trăsăturilor habitatului importante pentru existența speciei este considerată bună, iar din punct de vedere al izolării populației în sit în raport cu aria de răspândire normală a speciei s-a apreciat că populația este neizolată cu o arie de raspandire extinsa. Aprecierea globală a valorii sitului pentru conservarea speciei este *buna*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: Limita intravilanului propus prin planul care face obiectul acestui studiu este situat la limita arealului iat habitatul speciei nu corespunde cu habitatele din zona planului, astfel ca specia nu se va regasi in zona propusa prin Plan.

3.1.3 Descrierea functiilor ecologice ale speciilor si habitatelor de interes comunitar afectate (suprafata, locatia, speciile caracteristice) si a relatiei acestora cu arile naturale protejate de interes comunitar invecinate si distributia acestora

Funcția energetică se referă la circulația energiei într-un ecosistem. Fluxul de energie este o caracteristică a sistemelor vii, fiind identificată prin energia transferată de la un nivel trofic la altul. Aceasta se realizează prin reacțiile troo-dinamice dintre organisme conform legilor termodinamicii de conservare și transfer a energiei. Sursele de energie sunt energia electromagnetică a radiației solare ca sursă principală și energia chimică a unor substanțe.

Intrările de energie la nivelul unui ecosistem sunt egale cu ieșirile. Capacitatea unor anumite molecule de a capta și a utiliza eficient cantitatea de energie reprezintă caracteristica principală a vieții. Totalitatea reacțiilor chimice care au loc într-un organism constituie metabolismul.

Funcția de transport se referă la circuitul substanțelor într-un ecosistem. Circulația materiei într-un ecosistem depinde de structura biocenozelor și abiotopului. Circulația materiei se realizează în ambele sensuri. La nivelul biotopului circulația elementelor chimice se realizează prin intermediul soluțiilor apoase sau al gazelor, iar la nivelul biocenozelor prin lanțuri trofice.

Organismele vii acumulează elementele chimice din mediul înconjurător, le rețin pentru o perioadă de timp și apoi le eliberează din nou în natură. Foarte important este procesul prin care organismele dintr-un anumit biotop acumulează, transformă și transportă materia.

Trecerea elementelor chimice din biotop în biocenoză e face selectiv. O parte din elementele chimice sunt reținute și utilizate în sinteze pe nivelurile trofice superioare, iar o altă parte este eliminată sub formă de deseuri metabolice. Eliminarea este de asemenea un proces selectiv. Transferul elementelor chimice din biotop în biocenoză are loc prin procese de respirație, transpirație, excreție, fecale, prin organismele animale sau vegetale moarte, iar transferul elementelor chimice din biocenoză în biotop se realizează prin mineralizarea substanței organice de către descompunatori.

Funcția de autoreglare este o condiție esențială și necesară pentru menținerea stabilității ecosistemului. Prin autoreglarea ecosistemului își menține relativ constantă structura și funcțiile chiar în condițiile de mediu variabil.

Pentru menținerea stabilității, mecanismele de autoreglare sunt rezultatul conexiunilor directe dintre subsisteme, respectiv conexiunile dintre speciile componente ale biocenozelor și dintre biocenoză și biotop.

Mecanismele de autoreglare trofică sunt cele mai importante. În cazul în care nivelul trofic al consumatorilor este ocupat de organisme polifage, presiunea exercitată de aceștia crește stopând tendința de creștere numerică a speciei, presiunea exercitată de polifagi se va deplasa către alte specii.

Mecanismele de autoreglare asigură evitarea situațiilor în care ar avea loc epuizarea totală a resurselor alimentare pentru o populație și dispariția ei din ecosistem. Stabilitatea unui ecosistem este asigurată de o diversitate populațională mare. Un ecosistem funcționează corect dacă realizează următoarele deziderate:

- are eficiență ecologică
- productivitate biologică
- echilibru ecologic
- permite circulația materiei.

În existența lor speciile depind unele de altele, astfel încât între speciile care populează un anumit biotop se pot stabili o serie de interrelații deosebit de complexe. Tocmai interrelațiile care se stabilesc între diferitele specii ale unui complex determină asocierea lor în așa-numitele complexe biocenotice.

În urma analizei din subcapitolul anterior s-a concluzionat că în zona lucrărilor nu este prezent nici un habitat din cele menționate în formularul standard (singurul care se afla la limita intravilanului comunei Garcov și care nu va fi afectat de prunerile din Planul Urbanistic General al comunei este Zăvoaie cu Salix alba și Populus alba), iar dintre speciile enumerate nu se regăsesc nici una în zona propusă prin plan pentru dezvoltare, habitatele incluse în PUG nefiind prielnice pentru dezvoltarea nici uneia din specii.

În zona ROSCI0044 Corabia – Turnu Măgurele nu se prevăd prin plan nici un fel de lucrări noi care să afecteze sau să ocupe suprafețe noi de teren sau prin activitatea desfășurată să afecteze habitatele sau speciile pentru care a fost desemnat situl. Mai mult, prin măsurile descrise la capitolul 5 al prezentului studiu va fi prevenit orice impact negativ al viitoarelor construcții și/sau propuneri în cele două arii protejate Natura 2000.

Astfel, Planul nu prevede acțiuni de amenajare care să conducă la modificări fizice în ariile naturale protejate intersectate.

3.1.4 Statutul de conservare a speciilor și habitatelor de interes comunitar

În ceea ce privește tipurile de habitate pentru care a fost desemnat situl Natura 2000 ROSCI0044 Corabia – Turnu Măgurele, în zona planului, mai exact la limita sudică a intravilanului comunei Garcov, a fost identificat habitatul de interes comunitar Zăvoaie cu Salix alba și Populus alba.

În ceea ce privește habitatul Zăvoaie cu Salix alba și Populus alba – cod 92A0, conform formularului standard Natura 2000, acestea se regăsește într-o stare de conservare “Bună” (B). conform Directivei Habitare se regăsește în Anexa 1 și conform OUG 57/2007 modificată cu Legea 49/2011 se regăsește în Anexa 2 – Tipuri de habitate naturale a căror conservare necesită declanșarea ariilor speciale de conservare.

Referitor la speciile de mamifere, reptile, amfibieni și pesti pentru care a fost desemnat situl ROSCI0044 Corabia – Turnu Măgurele în zona planului, în vizitele pe amplasament, nu a fost identificată nici una din specii.

3.1.5 Date privind structura și dinamica populațiilor de specii afectate

În cazul arealului ROSCI0044 Corabia – Turnu Măgurele aflat în partea sudică a intravilanului comunei Garcov, județ Olt. (așa cum se poate observa și din figura de mai jos), nu se prevăd suprafețe noi de teren ocupate prin prezentul Plan. Cele existente și propuse a fi incluse în intravilanul comunei au următoarele destinații:

- în partea sud – vestică spațiul este de zonă de producție / depozitare;
- în partea sudică, sud – estică, estică și nordică sunt zone de locuințe individuale;
- în partea nordică, în vecinătatea Băltii Garcov spațiul este destinat zonei cu dotări de interes public și servicii comerț;
- în partea nord – estică a localității Garcov a localității Garcov și a respectiv a Băltii Garcov spațiul aflat la limita arealului este destinat zonei de terenuri agricole (pasune), zonei mixte de locuințe individuale și servicii, comerț și respectiv zonei mixte, producție / depozitare și servicii / comerț.

Figura nr. 3.1 – Propunerile PUG și situl Natura 2000 ROSCI0044 Corabia – Turnu Magurele aflat în vecinătate

3.1.6 Relațiile structurale și funcționale care creează și mențin integritatea ariei naturale protejate de interes comunitar

O arie naturală protejată, funcționează ca un tot unitar, adică fiecare intervenție antropică poate influența activitatea acestuia dacă nu este realizată în concordanță cu statutul de conservare al speciilor și habitatelor din regiune. Legăturile dintre speciile de plante și animale precum și a acestora cu habitatele respective (în special în zona strict protejată), sunt foarte importante deoarece asigură menținerea lor.

Relațiile structurale și funcționale care creează și mențin integritatea ariilor naturale sunt reprezentate de echilibrul dintre biotop, reprezentat de totalitatea factorilor abiotici (factorii geologici (solul, rocile), factori geografici (altitudine, longitudine, latitudine), factori mecanici (flux, reflux, curenți, cutremure), factori fizici (temperatura, lumina, apă, aer) și factori chimici (compoziția aerului, a apei, a solului) și biocenza (ce reprezintă întreaga diversitate a elementelor vii, precum flora și fauna, dar și relațiile acestora intra și interspecific). Relațiile structurale și funcționale care creează și mențin integritatea ariilor naturale protejate de interes comunitar sunt multiple și deosebit de complexe. Acestea se bazează pe relațiile între organisme vii și mediul lor de viață.

În perioada elaborării documentației de evaluare adecvată, situl de importanță comunitară ROSCI0044 Corabia – Turnu Măgurele, conform informațiilor din formularul standard Natura 2000, nu a fost desemnat un organ legal constituit, responsabil pentru managementul sitului. Conform informațiilor de pe site-ul Ministerului Mediului și Pădurilor a fost desemnat ca și custode al sitului “Asociația Echilibru”.

Până în momentul de față nu a fost elaborat un *Plan de management al arealului*, astfel că singurele date disponibile referitoare la ROSCI0044 Corabia – Turnu Măgurele fiind informațiile din Formularul Standard ale arealului. Menționăm însă că acestea, conțin cu precădere informații despre compoziția calitativă a faunei fără a analiza relațiile structurale și funcționale care au creat și mențin integritatea ariilor naturale protejate.

Pentru realizarea studiului de evaluare adecvată au fost efectuate o serie de observații în teren relevante pentru amplasamentul analizat, însă nu se pot raporta la toată suprafața ariei naturale

protejate de interes comunitar pentru redarea relațiilor structurale și funcționale care creează și mențin integritatea acesteia.

Menționăm că suprafața intravilanului propus prin prezentul Plan și care face obiectul acestui studiu în arealul de importanță comunitară se afla la limita arealului Natura 2000 *ROSCI0044 Corabia – Turnu Măgurele*, astfel ca speciile și habitatele pentru care a fost desemnat situl nu vor fi afectate sau influențate de obiectivele planului.

3.1.7 Obiectivele de conservare a ariei naturale protejate de interes comunitar, acolo unde au fost stabilite prin planuri de management

Conform art. 4 pct. 34 din O.U.G. nr 57/2007 aprobată cu modificări de Legea nr. 49/2009, definiția planului de management al unei arii naturale protejate este următoarea:

„documentul care descrie și evaluează situația prezentă a ariei naturale protejate, definește obiectivele, precizează acțiunile de conservare necesare și reglementează activitățile care se pot desfășura pe teritoriul ariilor, în conformitate cu obiectivele de management”.

Obiectivele de conservare a unei arii naturale protejate de interes comunitar au în vedere menținerea și restaurarea statutului favorabil de conservare a speciilor și habitatelor de interes comunitar. Stabilirea obiectivelor de conservare se realizează ținându-se cont de caracteristicile fiecărei arii naturale protejate de interes comunitar (reprezentativitatea, suprafața relativă, populația, statutul de conservare, etc), prin planurile de management al ariilor naturale protejate de interes comunitar, după cum s-a arătat în paragraful anterior.

Starea de conservare a unei arii naturale protejate de interes comunitar poate fi apreciată pe baza următoarelor caracteristici:

- starea de conservare a speciilor de interes comunitar
- starea de conservare a tipurilor de habitate de interes comunitar.

Starea de conservare a speciilor pentru care au fost desemnate ariile naturale protejate de interes comunitar s-a evaluat pe baza criteriului privind gradul de conservare a caracteristicilor habitatului care este important pentru asigurarea viabilității (supraviețuirii pe termen lung a speciei), respectiv posibilitățile de refacere ale acestuia (dacă este cazul).

În cazul habitatului natural, starea sa de conservare este dată de totalitatea factorilor ce acționează asupra sa și asupra speciilor caracteristice și care îi poate afecta pe termen lung răspândirea, structura și funcțiile, precum și supraviețuirea speciilor caracteristice.

Obiectivele generale de conservare pentru speciile aparținând arealului Natura 2000 *ROSCI0044 Corabia – Turnu Măgurele* pot face referire la:

- adaptarea activităților la nevoile de conservare ale speciilor;
- reconstrucția ecologică a habitatelor degradate;
- asigurarea teritoriilor naturale de hrănire reproducere și cuibărit/hibernare;
- reducerea surselor de poluare a apei, aerului, solului și poluare fonică.

Aceste obiective generale, conduc la refacerea și menținerea în stare favorabilă a ecosistemelor și legăturilor funcționale.

Obiectivele de conservare specific pentru un sit Natura sunt stabilite prin planul de management elaborate de către custodele / administratorul ariei protejate respective conform O.U.G. 57/2007 aprobată prin Legea 49/2011. Elaborarea planului de management se află în responsabilitatea custodelui /administratorului ariei protejate care mai apoi va fi aprobat de către Autoritatea centrală de protecție a mediului – Ministerul Mediului și Pădurilor.

Până în momentul de față, așa cum s-a specificat și mai sus, nu a fost elaborat un *Plan de management* al sitului, astfel că nu au fost stabilite obiectivele de conservare a ariei naturale de interes comunitar. Conform datelor din formularul standard al arealului precum și a informațiilor colectate în urma vizitelor pe amplasament s-a constatat că starea de conservare a zonei este bună.

Activitățile antropice cu influența cea mai mare din interiorul arealului intersectat sunt reprezentate de *drumuri / autostrazi* iar dintre activitățile antropice cu influența medie /mică din interiorul arealului intersectat amintim: *pasunatul, zona portuara, navigatia, vanatoarea, capcane, otravire, braconajul, inundatiile (procese naturale)*.

Prin implementarea planului nu vor fi afectate habitatele comunitare și/sau speciile pentru care a fost desemnat sitului deoarece zona se caracterizează printr-un puternic impact antropic și în plus limita intravilanului propus prin plan este situat la o distanță apreciabilă de areal.

3.2 Informații privind aria naturală protejată de interes comunitar ROSPA0024 Confluența Olt - Dunare. Tipuri de habitate și speciile ce pot fi afectate de proiect

3.2.1 Date privind aria naturală protejată de interes comunitar: suprafața, tipuri de ecosisteme, tipuri de habitate și speciile care pot fi afectate prin implementarea proiectului

3.2.1.1 Date despre amplasament

Localizarea și suprafața sitului

Prin Hotărârea de Guvern nr. 1.284/2007 privind declararea ariilor de protecție specială avifaunistică ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, modificată cu H.G. nr. 971/2011 a fost identificat și descris situl de protecție avifaunistică ROSPA0024 Confluența Olt - Dunăre, amplasat astfel:

- judetul Teleorman (70%): Islaz (24%), Lița (25%), Lunca (10%), Sefarcea – Vale (24%), Turnu Măgurele (19%);
- judetul Olt (30%): Corabia (18%), Giuvărăști (78%), Gârcov (35%), Izbiceni (7%), Orlea (7%).

Arealul este localizat la 24,0079611 longitudine estică și 43,0070472 latitudine nordică. Are o suprafață de 20.483 ha și este situat în regiunea biogeografică continentală.

3.2.1.2 Tipuri de ecosisteme și habitate

Clasele de habitate prezente la nivelul sitului, conform Formularului Standard Natura 2000 ROSPA0024 Confluența Olt - Dunare sunt astfel redată:

Cod	%	Suprafata (ha)	Clase de habitate
N04	5,46	1118,37	Plaje de nisip
N06	13,10	2683,27	Rauri, lacuri
N07	1,30	266,28	Mlastini, turbarii
N09	1,20	245,80	Pajiști naturale, stepe
N12	34,51	7068,68	Culturi (teren arabil)
N14	14,04	2875,81	Pasuni

ACTUALIZARE PLAN URBANISTIC GENERAL COMUNA GIRCOV

Studiu de evaluare adecvata

N15	7,37	1509,60	Alte terenuri arabile
N16	13,13	2689,42	Paduri de foioase
N21	3,20	655,46	Vii si livezi
N23	0,21	43,01	Alte terenuri artificiale (localitati, mine, etc)
N26	6,49	1329,35	Habitat de paduri (paduri in tranzitie)

Dupa cum se poate observa din datele prezentate mai sus, principalele tipuri de habitate sunt: culturile (teren arabil), pasunile, paduri de foioase si respectiv rauri, lacuri.

3.2.1.3 Caracterizarea sitului

Sectorul de la confluența Oltului cu Dunărea este un vestigiu al luncii naturale a Oltului inferior, puțin influențat de prezența umană. Oltul se varsă în Dunăre la km 604 între localitățile Turnu Măgurele și Islaz pe teritoriul județului Teleorman. La est de localitatea Islaz, luncile celor două ape se unesc și formează o suprafață mai joasă și mai întinsă.

Ultimii kilometri pe care îi parcurge Oltul până la vărsarea sa în Dunăre reprezintă singura porțiune ce păstrează aspectul natural al râului, cu maluri neconsolidate de beton, abrupte, spălate de curenți, mărginite din loc în loc de plop, sălcii sau pâlcuri de arini și tot în acest sector se formează insule de nisip. Chiar la confluența cu Dunărea pe malul stâng, există zăvoaie iar pe malul drept se extind pajști, culturi agricole și o perdea forestieră de protecție (alcătuită din plop).

Acest sit găzduiește efective importante ale unro specii de păsări protejate. Conform datelor avem următoarele categorii:

- număr de specii din Anexa 1 a Directivei Păsări: 17;
- număr de alte specii migratoare, listate în anexele Convenției asupra speciilor migratoare (Bonn): 66;
- număr de specii periclitate la nivel global: 3.

Situl este important în următoarele situații:

- pentru populațiile cuibăritoare al speciilor următoare: *Phalacrocorax pygmaeus*, *Coracias garrulus*;
- în perioada de migrație pentru speciile: rațe, găște, pelicani, lebede;
- în perioada de iernat pentru următoarele specii: rațe, găște, pelicani, lebede.

În perioada de migrație situl găzduiește mai mult de 20.000 de exemplare de păsări de baltă, fiind posibil candidat ca sit RAMSAR.

Arealul conservă 15 specii de păsări enumerate în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC și respectiv 66 specii de păsări cu migrație regulată nemenționate în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC.

3.2.2 Date despre prezența, localizarea, populația și ecologia speciilor și/sau habitatelor de interes comunitar prezente pe suprafața și în imediata vecinătate a Proiectului, menționate în formularul standard al ariei naturale protejate de interes comunitar

Tipurile de păsări enumerate în Anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE, specii prevazute la articolul 4 din Directiva 2009/147/CE și prezentate în formularul standard Natura 2000 sunt:

Uliu pasasar – *Accipiter nisus* (cod A086)

Habitat: traieste in zonele de padure, dar prefera sa vaneze in spatii deschise, precum lizierele, parcurile si gradinile din zonele apropiate oraselor.

Descriere: este o pasare de prada de talie mica, cu o lungime de 28-38 de centimetri si cu o deschidere a aripilor de 58-80 de centimetri. Femela cantareste intre 185 si 342 de grame si este cu 25% mai mare decat masculul, care poate avea intre 110 si 196 de grame. Aripile scurte si largi au varfuri rotunjite, iar coada este lunga. Masculul are pieptul de culoare maronie rosietica, iar spatele gri. Femela este maronie

cu pieptul albicios vargat cu dungi gri. Ambii au ochii si picioarele galbene. Vaneaza pasari mici si uneori mamifere de talie mica. In salbaticie, durata de viata este de sapte ani.

Areal si comportament: este o specie raspandita in aproape toata Europa. Populatiile din nordul continentului sunt migratoare, cele din centrul Europei sunt partial migratoare, in timp ce populatiile din sudul continentului sunt sedentare. Pasarile migreaza peste iarna in Africa, precum si in sudul si sud-estul Asiei. Este o specie diurna, cu caracteristica de zbor planat si cu ajutorul aripilor, vaneaza alte specii diurne de pasari, prin atac surpriza. Ajung la maturitatea sexuala in primii trei ani de viata. Perechile sunt mongame in timpul sezonului de imperechere, dar isi schimba deseori partenerii in anul care urmeaza. Cuiburile sunt construite la imbinarea crengilor din copaci, iar teritoriile de imperechere sunt spatioase, deoarece perechile de ulii nu tolereaza alte cuiburi in zona.

Populatia: totalul populatiei europene este intre 340.000 si 450.000 de perechi cu pui. Numarul lor a crescut in perioada 1970 - 1990, si in ciuda declinului actual din mai multe tari, populatia cheie a ramas stabila.

Cuibaritul: de obicei, uliul pasasar are intre trei si sase oua, depuse in luna mai. In functie de zona in care se afla, ulii pot scoate ouale din luna aprilie si pana in luna august. Marimea medie a unui ou este de 40 x 32 de milimetri. Incubatia dureaza intre 32 si 34 de zile, dupa care femela hraneste puii, iar masculul asigura hrana. Puii isi parasesc cuibul dupa alte 27 sau 31 de zile, dar revin pentru a fi hraniti. La trei sau patru saptamani dupa ce au parasit pentru prima oara cuibul, puii sunt capabili sa se hraneasca singuri. Este singura generatie de pui pe care ulii o scot pe an.

Amenintari si conservare: desi mai multe pesticide pe baza de organoclorina au cauzat scaderi in populatia de ulii in anii 1950 – 1960 si au fost interzise, folosirea pesticidelor legale in agricultura inca are un efect negativ. Fie sunt afectati ulii in sine, fie sunt reduse populatiile de pasari cu care ulii se hranesc. Lucrarile forestiere au ca rezultat de cele mai multe ori distrugerea de cuiburi. In concluzie, taierea copacilor ar trebui sa se desfasoare in afara sezonului de imperechere iar nivelul de pesticide ar trebui monitorizat indeaproape.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativa*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: Habitatul din zona planului nu corespunde cu habitatul speciei, astfel ca aceasta nu se va regasi in zona de interes.

Fluierar de munte – *Actitis hypoleucos* (cod A168)

Habitat: este caracteristic zonelor din marginea raurilor si a lacurilor. Poate fi gasit intr-o varietate de habitate in timpul iernii, inclusiv in estuare, mlastini sarate, locuri umede din apropierea coastelor sau din interiorul unei tari.

Descriere: are o lungime a corpului de 19-21 de centimetri, o anvergura a aripilor de 38-41 de centimetri si o masa corporala medie de 50 de grame. Partile superioare ale corpului au culoarea maronie, iar burta si pieptul sunt albe. Ciocul este lung si drept, cu o baza de culoare deschisa si varfuri negre, picioarele au culoarea gri-verzuie cu un inel

alb, vizibil doar de aproape. In iarna, penajul capata o culoare maronie care bate in masliniu. Se hraneste cu nevertebrate, pesti, amfibieni si unele plante. Varsta medie in salbaticie este de opt ani.

Areal si comportament: cuibareste in aproape toata Europa. Majoritatea celor din acest continent migreaza iarna spre Africa, parasind tinuturile de imperechere in lunile iulie-august pentru a reveni in perioada aprilie-mai. Se hraneste mai mult izbind cu ciocul, in timpul zilei. Atinge maturitatea sexuala la varsta de doi ani. Perechile ajung deseori impreuna in Romania si obisnuiesc sa revina la acelasi cuib in fiecare an. Specia este una monogama cu rare schimbari de parteneri, desi nu este o specie ai carei reprezentanti sa ramana impreuna pe viata. Cuibul este o mica adancitura in pamant, construit de femela, deseori ascuns printre copaci si tufisuri. Perechile solitare cuibaresc la distanta de 60-70 de metri una fata de cealalta.

Populatia: populatia europeana consta in circa 720.000 – 1,6 milioane de perechi, desi specia a suferit un declin in perioada 1990-2000.

Cuibaritul: in perioada mai-iunie, femela depune trei sau patru oua, cu o marime de 36x26 mm, clocite de ambii parteneri pentru 21-22 de zile. Cei doi parinti au grija de pui, dar unul dintre ei va parasii cuibul inainte ca puii sa poata zbura, ceea ce se intampla la 26-28 de zile de la eclozare. Perechile scot doar un singur rand de pui pe an.

Amenintari si conservare: unele populatii au cunoscut regrese din cauza interventiilor umane in zonele de cuibarire, un exemplu fiind pescarii.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativa*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: Este o specie al carui habitat este caracteristic zonelor din marginea raurilor, astfel ca aceasta poate fi intalnita ocazional in zona Planului (in

special in zona situata in apropierea baltii Gircov – zona de atfel puternic antropizata, la limita nord - nord – estica a intravilanului localitatii Gircov). In vizitele pe amplasament nu a fost observata.

Ciocarlie de camp – *Alauda arvensis* (cod A247)

Descriere: pasare cu un penaj discret, in culorile tarinei, cu striatii brune si roscate. Sub obraz are o dunga ruginie, se vede ca un fel de masca, un desen ce lipseste la celelalte specii de ciocarlie. La corp e destul de mare, mai mare ca o vrabie, cam cat un ciocarlan. Are si ea o creasta in cap dar mai lata, nu sta asa vertical si ascutita in sus ca la ciocarlan. Are o silueta prelunga, eleganta, iar coada ei e marginita pe lateral cu alb. Acest alb se vede uneori in zbor sau daca isi deschide coada.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativa*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: În zona planului (in special in cea situata in partea estica si nord – estica care este si puternic antropizata si caracterizata de culturi agricole si zone umede datorita baltii Gircov) specia ar putea fi intalnita ocazional, fiind in cautare de hrana. In vizitele pe amplasament nu a fost observata.

Pecărușul albastru - *Alcedo atthis* (cod A229)

Statut: este pe cale de disparitie din cauza poluarii mediului si distrugerea habitatului natural, motiv pentru care in unele tari din Uniunea Europeana este protejata de lege.

Habitat este prezent pe teritoriul tarii noastre tot timpul anului, pe langa ape. Când apele bălților îngheață, îl întâlnim în lungul pâraielor de munte. Lângă apa unde sta si urmareste pestii, insa de obicei, prefera sa planeze foarte aproape de nivelul apei si se arunca cu ciocul inainte pentru a prinde hrana.

Reproducerea: cuibareste in galerii sapate in maluri, galerii pe care le sapa singure. Femela depune intre 4 si 6 oua albe, pe care le clocesc ambii parteneri din aprilie pana in iunie.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativa*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: Este o specie al carui habitat este caracteristic zonelor din marginea raurilor, astfel ca aceasta poate fi intalnita ocazional in zona Planului (in special in zona situata in apropierea baltii Gircov – zona de atfel puternic antropizata, la limita nord - nord – estica a intravilanului localitatii Gircov). In vizitele pe amplasament nu a fost observata.

Rata sulitar – *Anas acuta* (cod A054)

Raspandire: pe teritoriul Romaniei aceasta specie poate fi intalnita in special in perioada de iarna si de pasaj, perechile cuibaritoare fiind putine.

Habitat: in perioada de cuibarit, aceasta specie prefera habitatele continentale, acvatice, cu apa dulce sau sarata de mica adancime, deschise, situate de obicei in zone de joasa altitudine, de pajiste, tundra sau stepa, ape de obicei cu productivitate mare sau medie. In perioada de iarna, stationeaza in zone de coasta ferite, delte, estuare si terenuri inundate, lagune si lacuri ce au in apropiere terenuri agricole.

Ecologie si comportament: este o specie migratoare in toata partea nordica a arealului sau, dar exista si cateva populatii sedentare in emisfera sudica. Ajung in cartierele de iernare in cursul lunii noiembrie si le parasesc in cursul lunii aprilie. Hrana ratei sulitar este compusa din materie vegetala acvatica (frunze, alge) si hrana de natura animala. Uneori se hraneste pe sol cu seminte, radacini si rizomi. Cuibareste in perechi solitare relativ apropiate si uneori in grupuri dispersate, din aprilie pana in iunie in majoritatea zonelor. In partea nordica a arealului, inceputul perioadei de cuibarit este sincronizata cu dezghetul. Cuibul este construit pe sol, ascuns in vegetatie, relativ aproape de apa. Depune 7-9 oua ce sunt clocite timp de 22-24 de zile.

Populatia: in Europa populatia cuibaritoare este de 320 000 – 360 000 de perechi, cu un declin moderat, iar populatia care ierneaza in Europa la aproximativ 120 000 indivizi.

Cuibaritul: dupa cuibarit, se aduna in stoluri de dimensiuni variabile in functie de dimensiunea corpului de apa, in general separate pe sexe, pentru schimbarea penajului. Dupa schimbarea penajului, in lunile septembrie-noiembrie migreaza catre zonele de iernat. Perechile se formeaza in cartierele de iernare, la finalul iernii stolurile fiind deja compuse din perechi si grupuri mici de masculi. Ritualurile de curtare includ rotiri laterale ale capului pentru evidentierea desenelor caracteristice de pe gat si ceafa.

Amenintari si conservare: principala amenintare la adresa acestei specii este pierderea habitatelor acvatice folosite la cuibarit si iernat datorita influentei antropice. Alte amenintari includ poluarea apelor, deranjul provocat de prezenta si activitatile umane, arderea vegetatiei acvatice, vanatoarea. Masurile de conservare vizeaza direct amenintarile la adresa speciei si cuprin un management eficient al zonelor umede, limitarea deranjului si poluarii.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativa*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: Este o specie al carui habitat este caracteristic zonelor din marginea raurilor, astfel ca aceasta poate fi intalnita ocazional in zona Planului (in special in zona situata in apropierea baltii GircoV – zona de atfel puternic antropizata, la limita nord - nord – estica a intravilanului localitatii GircoV). In vizitele pe amplasament nu a fost observata.

Rata mica – *Anas crecca* (cod A052)

Raspandire: pe teritoriul Romaniei poate fi intalnita in special in pasaj si perioada de iarna, intr-o varietate de habitate acvatice: ape costiere de mica adancime, lacuri naturale si artificiale, iazuri, estuare, delte, lagune si mlastini. In perioada de cuibarit exista populatii de mici dimensiuni in Transilvania si nordul Moldovei, in zonele acvatice montane, depresionare si de coasta.

Habitat: habitatele preferate de aceasta specie pentru cuibarit sunt apele de mica adancime, permanente, cu vegetatie densa, ierboasa in

special cele aflate in vecinatatea padurilor si liziere. Vegetatia adiacenta trebuie sa formeze un fel de strat vegetal dens. Prefera apele de mici dimensiuni, singure sau parti ale unei zone acvatice mai intinse, cum ar fi balti, lacuri si iazuri, rauri incet-curgatoare. In perioada de iarna poate fi intalnita si pe ape deschise, lacuri, delte, campii inundate.

Ecologie si comportament: este o specie predominant migratoare, in special populatiile nordice. In partea de sud a arealului exista cu mici populatii sedentare. Migratia de toamna incepe din iulie pentru exemplarele care nu au reusit sa se reproduca dar culmineaza in octombrie-noiembrie. Se intorc din cartierele de iernare in martie-aprilie.

Rata mica este o specie omnivora. In perioada de cuibarit hrana este predominant formata din mici nevertebrate, moluste, crustacee, larve. In perioada de iarna se hraneste si cu seminte de plante acvatice, resturi de plante, seminte de pe terenurile agricole.

Gregara cu exceptia perioadei de cuibarit, se aduna in stoluri de mici dimensiuni. Perechile se formeaza in perioada de iarna, cuibaritul incepand in luna aprilie. Cuibul este construit pe sol, in vegetatie densa, in aprpierea apei. Depun 8-11 oua ce sunt incubate timp de 21-23 de zile.

Populatia: populatia cuibaritoare de rata mica este estimata la 920 000 – 1 200 000 de perechi, tarile unde exista cele mai mari concentratii fiind Rusia, Finlanda, Norvegia, Suedia. Populatia care ierneaza in Europa este de aproximativ 730 000 de indivizi.

Amenintari si conservare: aceasta specie este amenintata de pierderea habitatului prin modificarea zonelor umede, defrisarea padurilor adiacente acestor zone, deranjul provocat de activitatile recreationale si industriale, poluare si vanatoare. Pentru conservarea acestei specii se recomanda restrangerea activitatilor umane in zonele acvatice, managementul eficient al acestora, un management forestier care sa ia in calcul si conservarea habitatului specific ratei mici si reducerea poluarii.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativa*.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei: Este o specie al carui habitat este caracteristic zonelor din marginea raurilor, astfel ca aceasta poate fi intalnita ocazional in zona Planului (in special in zona situata in apropierea baltii GircoV – zona de atfel puternic antropizata, la limita nord - nord – estica a intravilanului localitatii GircoV). In vizitele pe amplasament nu a fost observata.

Rata fluieratoare – *Anas penelope* (cod A050)

Raspandire: pe teritoriul Romaniei poate fi intalnita in zonele acvatice de mica altitudine, in perioada de iarna sau de pasaj, cu precadere in apropierea Marii Negre.

Habitat: cuibareste in zone acvatice de mica adancime, deschise, bogate in vegetatie submersa si natanta. Evita insa habitatele acvatice caracterizate de vegetatie limitrofa inalta si densa. Pentru iernat si pasaj, aceasta specie prefera habitatele marine adapostite, zonele umede din apropierea mării, lagunele, lacurile interioare, raurile incet curgatoare, estuarele, pasunile inundate si zonele mlastinoase.

Ecologie si comportament: specie cu precadere migratoare desi exista semnalari de mici populatii rezidente in nord-vestul Europei. Vara tarziu se aduna in stoluri mari si in cursul lunii septembrie parasesc zonele de cuibarit si ajung in zonele de iernat in octombrie – noiembrie. Primavara in cursul lunilor martie – aprilie parasesc zonele de iernat si se indreapta catre cartierele de cuibarit. Se hraneste in aproape in intregime cu vegetatie, respectiv frunze, radacini, bulbi, rizomi si iarba din zonele acvatice si pajistile si terenurile agricole adiacente acestor zone. Rar poate consuma seminte si hrana animala.

Gregara in afara perioadei de cuibarit se aduna in stoluri mari, de multe ori impreuna cu alte specii de rate. In perioada de iarna, masculii pot incepe ritualul de imperechere ce consta in sunete caracteristice produse in pozitie specifica, cu capul ridicat, penele de pe ceafa si crestet erecte si manifestari agresive fata de ceilalti masculi ce se apropie de femela curtata. Depunerea pondei este influentata de perioada dezghetului, in Marea Britanie incepe de la mijlocul lunii aprilie, iar in Islanda in ultima parte a lunii mai. Cuibaresc pe pamant, bine ascunse de vegetatie. Depun 8-9 oua pe care le clocesc timp de 24 – 25 de zile.

Populatia: desi exista o populatie cuibaritoare in Europa care este estimata la 300 000- 360 000 de perechi, in scadere, concentrata in special in peninsula Scandinava, populatia care foloseste continentul nostru pentru iernat si pasaj este mult mai consistenta, respectiv 1 700 000 indivizi.

Amenintari si conservare: aceasta specie este vulnerabila la activitatile recreative desfasurate pe apele unde poate fi intalnita dar si la alte tipuri de deranj, poluare, arderea stufului si alte modificari aduse structurii zonelor umede. Masurile de conservare recomandate pentru a asigura conditiile necesare acestei specii sunt diminuarea activitatilor umane in habitatele specifice si controlul poluarii.

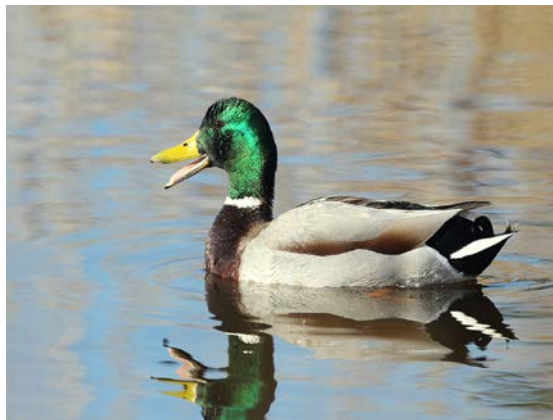
Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativa*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: Este o specie al carui habitat este caracteristic zonelor din marginea raurilor, astfel ca aceasta poate fi intalnita ocazional in zona Planului (in special in zona situata in apropierea baltii Gircov – zona de atfel puternic antropizata, la limita

nord - nord – estica a intravilanului localitatii GircoV). In vizitele pe amplasament nu a fost observata.

Rata mare – *Anas platyrhynchos* (cod A053)

Raspandire: poate fi intalnita in majoritatea zonele acvatice care corespund cu tipul de habitat preferat, cu precadere cele de joasa si medie altitudine.

Habitat: este o specie care se adapteaza cu usurinta la o multitudine de habitate, din zonele de tundra pana in cele subtropicale, habitate care cuprind ape incet curgatoare sau statatoare, relativ adapostite, estuare si delte, lagune, coaste maritime unde apa este de mica adancime, lacuri, rauri incet curgatoare, iazuri si balti. Prefera apele de mica adancime, cu vegetatie adicaenta, submersa sau flotanta. Evita in general apele adanci, expuse.

Ecologie si comportament: specie predominant migratoare dar unele populatii sunt sedentare. Teritoriile de iernat si cuibarit se suprapun pentru diferite populatii. Gregara, se aduna in grupuri mari in afara perioadei de cuibarit. Migreaza in stoluri, la migratia de primavara stolurile fiind predominant formate din perechi. Stolurile se separa in luna februarie, cand perechile incep sa cauze locuri pentru cuibarit.

Perechile cuibaresc separat dar uneori pot forma si colonii. Cuibaresc pe sol in vegetatie, sub bolovani, in scorburi. Depunerea ponteii are loc incepand din februarie in zonele mai calde, fiind compusa din 9-13 oua, incubate pentru 27 -28 de zile. Rata mare este o specie omnivora si oportunista, hrana acesteia cuprinzand resturi vegetale, frunze, tuberculi, rizomi, radacini, seminte, insecte si larve.

Populatia: in Europa, populatia cuibaritoare este de aproximativ 3 300 000 – 5 100 000 de perechi.

Amenintari si conservare: este amenintata de degradarea habitatelor acvatice, asanari si poluarea. Acesta specie prezinta interes cinegetic si este vanata in Romania. Masurile recomandate pentru conservarea acestei specii sunt mentinerea anumitor zone de liniste (cu privire la vanatoare) pe corpurile de apa unde aceasta cuibareste, instalarea de cuiburi artificiale.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativa*.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei: Este o specie al carui habitat este caracteristic zonelor din marginea raurilor, astfel ca aceasta poate fi intalnita ocazional in zona Planului (in special in zona situata in apropierea baltii GircoV – zona de atfel puternic antropizata, la limita nord - nord – estica a intravilanului localitatii GircoV). In vizitele pe amplasament nu a fost observata.

Rata caraitoare – *Anas querquedula* (cod A055)

Raspandire: poate fi intalnita cuibarind in ape dulci, de mica adancime, bine adapostite.

Habitat: desi pot folosi ocazional si localizat habitatele marine, prefera habitatele de apa dulce, de mica adancime, ascunse, bogate in vegetatie, adiacente zonelor acvatice mai mari, pasunilor inundate sau mlastinilor. Evita, totusi, habitatele cu vegetatie acvatica foarte inalta sau foarte densa.

Populatia: in Europa populatia cuibaritoare este de aproximativ 390 000 – 590 000 de perechi, cele mai mari concentratii fiind intalnite in Rusia, Belarus, Ucraina.

Ecologie si comportament: specie migratoare, care cuibareste in zona temperata a Europei si Asiei si iernezeaza in Asia de sud si Africa centrala. Paraseste zonele de cuibarit la sfarsitul lunii iulie – inceputul lunii august si se intoarce in luna aprilie.

Gregara in afara perioadelor de cuibarit. Perechile cuibaritoare cu teritorii bine delimitate. Perechile se formeaza in timpul perioadei de iarna. Ritualul de curtare cu elemente similare celorlalte specii de rate dar si comportamente unice: lasa capul pe spate pana ce crestetul capului atinge spatelul, timp in care scoate sunete specifice.

Cuibareste pe sol in vegetatie deasa, de obicei in apropierea apei. Depunde 8-9 oua incepand de la mijlocul lunii aprilie, pe care le cloceste timp de 21 -23 de zile. Dupa cuibarit, adultii isi schimba penajul intr-o perioada de 3-4 saptamani in care isi pierd capacitatea de zbor.

Se hraneste cu vegetatie si hrana de natura animala: moluste, insecte acvatice, larve, crustacee, larve, mormoloci si pesti mici. In afara sezonului de cuibarit se hranesc predominant cu hrana de natura vegetala: seminte, radacini., tuberculi, frunze, muguri, iarba.

Amenintari si conservare: deteriorarea habitatului prin asanare, cresterea habitatelor aride, transformarea zonelor umede in lacuri de acumulare. Alte amenintari includ deranjul provocat de activitatile umane, inclusiv vanatoarea.

Principalele masuri de conservare pentru aceasta specie vizeaza conservarea habitatelor acvatice si limitarea deranjului provocat de factorul uman.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativa*.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei: Este o specie al carui habitat este caracteristic zonelor din marginea raurilor, astfel ca aceasta poate fi intalnita ocazional in zona Planului (in special in zona situata in apropierea baltii Gircov – zona de atfel puternic antropizata, la limita nord - nord – estica a intravilanului localitatii Gircov). In vizitele pe amplasament nu a fost observata.

Starc cenușiu – *Ardea cinerea* (cod A028)

Descriere: cel mai mare starc din Europa masoara 84-102 cm in lungime corporala, cu gatul intins. Are o anvergura de 155-175 cm si o masa corporala medie de 1,5 kilograme. Masculul si femela seamana foarte bine, cu gatul lung, cioc puternic si picioare lungi si galbene. Capul si gatul albe contrasteaza puternic cu aripile gri. Adultii au o pana neagra pe ceafa. Se hranesc cu pesti, amfibieni, mamifere mici si pasari. Vaneaza in apa mica, asteapta nemiscat si isi urmareste prada pe care o strapunge cu ciocul ascutit. In salbaticie, durata medie de viata este de cinci an.

Habitat: zonele cu apa dulce, inclusiv lacuri, rauri, iazuri si mlastini. Este si un vizitator comun al iazurilor de gradina din zonele urbane.

Populatia: populatia care cuibareste in Europa este estimata la ora actuala la 210.000-290.000 de perechi.

Cuibarit: depun patru sau cinci oua la finalul lunii martie. Marimea medie a unui ou este de 61x43 mm. Clocitul dureaza intre 25 si 26 de zile, iar ambii parinti clocesc ouale. Cei doi hranesc puii cu peste regurgitat, iar cei mici vor zbura din cuib la 42-55 de zile de la eclozare. Depun oua o singura data pe an, dar daca ponta este distrusa, deseori depun si al doilea rand de oua.

Amenintari si conservare: in trecut, declinul populatiilor a fost pus pe seama pesticidelor, care au ucis adultii, au cauzat moartea embrionilor si au facut ca toata coaja oualor sa fie subtire si casanta. Oricum, numarul starcilor cenușii a crescut in mai multe zone, in urma interdictiilor de folosire a mai multor pesticide. De asemenea, cresterea calitatii apei a fost un factor benefic. Vanatoarea si exterminarea starcilor la ferme piscicole sunt o amenintare in anumite zone, dar populatiile au crescut ca numar sub un management de conservare bun.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativa*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: Este o specie al carui habitat este caracteristic zonelor din marginea raurilor, astfel ca aceasta poate fi intalnita ocazional in zona Planului (in special in zona situata in apropierea baltii Gircoș – zona de atfel puternic antropizata, la limita nord - nord – estica a intravilanului localitatii Gircoș). In vizitele pe amplasament nu a fost observata.

Rata cu cap castaniu – *Aythya ferina* (cod A059)

Raspandire: este o specie cuibaritoare relativ frecventa in zonele cu habitat optim, este intalnita in Dobrogea, Muntenia, Oltenia, Banat, Moldova si Transilvania. Iarna, efective importante sunt cantonate in delta si pe cursul Dunarii si pe cursurile si lacurile limitrofe raurilor mari din tara (Olt, Siret, Prut etc).

Habitat: specia poate fi intalnita intr-o varietate mare de zone umede. Prefera lacurile dulci sau salmastre de cel putin cateva hectare, cu adancime de 1,5-2 m cu vegetatie submergenta bogata si cu resurse de hrana si inconjurate de zone dense de stuf.

In timpul iernii si in migratie, poate fi intalnita si pe lacuri de acumulare, ape marine.

Populatia: populatia cuibaritoare din Europa este estimata la 210.000 - 440.000 de perechi, trendul populational fiind necunoscut. Efectivul speciei este in crestere sau stabil in majoritatea tarilor europene.

Ecologie si comportament: specie puternic gregara in afara sezonului de cuibarit. Masculii incep sa se asocieze in stoluri mici, din a doua parte a lunii mai, cand inca femelele sunt pe cuib. Rata cu cap castaniu isi instaleaza cuibul in apropierea apei, (max.5 m) pe sol in vegetatie densa. De asemenea, poate cuibari pe intinderea zonei umede, in zonele propice cu vegetatie palustra emergenta abundenta, cuibul fiind amplasat deasupra nivelului apei, pe substratul solid format de tulpinile de trestie culcate. Perioada de cuibarit dureaza din jumatatea lunii aprilie/inceputul lunii mai si pana la mijlocul lunii iunie. Ponta este formata din 8-10 oua care sunt clocite de femela timp de 25 de zile. Puii sunt nidifugi si sunt ingrijiti de femela.

Este o specie omnivora si consuma, in special, vegetatie submersa (seminte si parti vegetative). De asemenea, poate consuma insecte acvatice si microcrustacee. Hrana este obtinuta prin scufundari in ape de 1,5 – 2m.

Amenintari si conservare: amenintarile la adresa speciei sunt legate de distrugerea habitatelor umede, vanatoare (mortalitate directa si intoxicatia cu plumb de alice) si turismul nereglementat in zone umede. Masurile de conservare necesare identificate fac referire la protectia zonelor umede ramase si care fac in continuare obiectul indignirilor si desecarilor, dar si dezvoltarea unor seturi de reguli de folosinta a terenurilor limitrofe lacurilor. Referitor la vanatoare, este necesara interzicerea reala a alicelor cu plumb un mecanism de control eficient referitor la folosirea acestora.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativa*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: Este o specie al carui habitat este caracteristic zonelor din marginea raurilor, astfel ca aceasta poate fi intalnita ocazional in zona Planului (in special in zona situata in apropierea baltii GircoV – zona de atfel puternic antropizata, la limita nord - nord – estica a intravilanului localitatii GircoV). In vizitele pe amplasament nu a fost observata.

Rata motata – *Aythya fuligula* (cod A061)

Raspandire: este o specie cuibaritoare, cuibaritul fiind dovedit in mai multe zone (acumularea Avrig de pe Oltul mijlociu, acumularea Lilieci de pe Siret, Ciupereni Dunare, Delta Dunarii etc.). Specie frecventa in perioadele de pasaj si iarna.

Habitat: specie cu valenta ecologica mai larga decat alte specii de *Aythya*, in special datorita capacitatii de a se scufunda la adancimi mai mari (3-14 m) pentru procurarea hranei. Pentru cuibarit, prefera o gama larga de lacuri, de la lacuri eutrofice cu

adancimi mai mici pana la lacuri mai adanci cu un procent mic de vegetatie palustra. Poate cuibari in zonele optime ale lacurilor de acumulare, in lacurile ornamentale din parcurile oraselor etc. De asemenea, in afara sezonului de cuibarit, poate fi intalnita intr-o gama larga de zone umede.

Populatia: populatia cuibaritoare din Europa este estimata la 730.000 – 830.000 de perechi, trendul populational european fiind in declin moderat.

Ecologie si comportament: specie puternic gregara in special in afara sezonului de cuibarit. Perioada de cuibarit este relativ tarzie, de la jumatatea lunii mai pana sfarsitul lunii iulie, jumatatea lunii august. Cuibul este amplasat in apropierea apei in vegetatia palustra abundenta. De asemenea, cuibareste in spatii deschise, de obicei in colonii de pescarusi si chire. Ponta este formata din 8-25 oua in medie, este incubata o perioada de 25 de zile de catre femela. Puii sunt nidifugi. Specie cu regim omnivor, hrana este procurata cu precadere prin scufundari. Hrana este formata din moluste, crustacee, insecte acvatice si materiale vegetale.

Amenintari si conservare: amenintarile la adresa speciei sunt legate de distrugerea habitatelor umede, vanatoare (mortalitate directa si intoxicatia cu plumb cauzat de alice) si turismul nereglementat in zone umede. Masurile de conservare necesare identificate fac referire la protectia zonelor umede ramase si care fac in continuare obiectul indignuirilor si al desecarilor, dar si dezvoltarea unor seturi de reguli de folosinta a terenurilor limitrofe lacurilor. Referitor la vanatoare, este necesara interzicerea reala a alicelor cu plumb un mecanism de control eficient referitor la folosirea acestora.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativa*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: Este o specie al carui habitat este caracteristic zonelor din marginea raurilor, astfel ca aceasta poate fi intalnita ocazional in zona Planului (in special in zona situata in apropierea baltii GircoV – zona de atfel puternic antropizata, la limita nord - nord – estica a intravilanului localitatii GircoV). In vizitele pe amplasament nu a fost observata.

Rata rosie – *Aythya nyroca* (cod A060)

Statut: specie vulnerabila

Raspandire: Delta Dunarii, Insula Mica a Brailei si lacurile / elestele mari ale tarii, acolo unde sunt dezvoltate stufarisuri. In general este mai frecventa in sud-estul tarii.

Habitat: balti si lacuri eutrofe, cu vegetatie palustra abundenta si suprafete de apa libera. In ultimii ani, populeaza elestele abandonate din delta, acum invadate de plante palustre.

Efectiv: in prezent este rara in interiorul tarii, singura populatie inca reprezentativa din punct de vedere numeric, fiind cea din delta si complexul

Reazem – Sinoe, cu toate ca si acesta s-a redus mult dupa anul 1980. Efectiv sunt estimate a fi cateva mii de perechi.

Migratie, reproducere: oaspete de vara (in lunile III- X), iernezeaza foarte rar la noi, fiind o pasare mai sensibila la frig. Cuibarest erelativ tarziu (in lunile V-VII). Acolo unde exista salcii batrane cuiburile se afla in scorburi.

Cauzele modificarii numerice: asanarea zonelor umede, transformarea bazinelor naturale in elestele piscicole, vanatoarea, probabil o mai redusa capacitate de adaptare la conditii schimbate de mediu.

Masuri de protectie existente: protejata prin legea 13 din 1993 prin care Romania ractifica Conventia de la Berna, prin Directiva Europeană 92/43/EEC, Natura 2000, OUG57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativa*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: Este o specie al carui habitat este caracteristic zonelor din marginea raurilor, astfel ca aceasta poate fi intalnita ocazional in zona Planului (in special in zona situata in apropierea baltii GircoV – zona de atfel puternic antropizata, la limita nord - nord – estica a intravilanului localitatii GircoV). In vizitele pe amplasament nu a fost observata.

Rata sunatoare – *Bucephala clangula* (cod A067)

Statut: specie vulnerabila

Raspandire: rata sunatoare este cunoscuta ca oaspete de iarna, fiind prezenta indeosebi in Dobrogea, inclusiv pe apele litorale. In Romania, este o specie foarte rar cuibaritoare, semnalările recente fiind din zona Deltei Dunarii. In schimb, este o specie frecventa in timpul migratiei si pe timpul iernii.

Habitat: prefera pentru cuibarit zonele umede marginite de paduri cu arbori batrani si cu zone deschise de apa fara multa vegetatie acvatica (submersa sau emersa).

In afara sezonului de cuibarit, poate fi intalnita intr-o varietate foarte mare de zone umede, specia nu are cerinte ecologice stricte in aceasta perioada.

Efectiv: numarul perechilor clocitoare este foarte redus, cca 10-20. Foarte posibil sa creasca in anii viitori.

Migratie, reproducere: pasare migratoare, oaspete de iarna in tara noastra, intre lunile (XI-III). Perechile care cuibaresc in Delta sunt probabil sedentare, eventual deplasandu-se in apele marii in perioada inghetului. Isi amenajeaza cuiburi in scorburile arborilor. Oua proaspete au fost gasite la sfarsitul lunii IV si inceputul lunii V. Pui zburatori se observa dupa mijlocul lunii iunie.

Cauzele modificarii numerice: reaparitia ratei sunatoare ca pasare clocitoare in Delta Dunarii se coreleaza cu tendinta generala de crestere numerica a populatiilor europene. In acelasi timp este posibil ca ea sa fie favorizata de inmultirea, in ultimele doua decenii, a ciocanitorii negre, ale caror cuiburi pot fi ocupate de perechi de rate sunatoare.

Masuri de protectie existente: protejata prin legea 13 din 1993 prin care Romania ractifica Convenția de la Berna, prin Directiva Europeană 92/43/EEC, Natura 2000, OUG57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice. Vanatoarea interzisa in perioada 15 martie – 15 august.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativa*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: Este o specie al carui habitat este caracteristic zonelor din marginea raurilor, astfel ca aceasta poate fi intalnita ocazional in zona Planului (in special in zona situata in apropierea baltii GircoV – zona de atfel puternic antropizata, la limita nord - nord – estica a intravilanului localitatii GircoV). In vizitele pe amplasament nu a fost observata.

Pasarea ogorului – *Burhinus oediceus* (cod A133)

Statut: specie periclitata

Raspandire: cuibareste in principal in Dobrogea, inclusiv in terenurile aride din delta. A mai fost semnalat in perioada cuibaritului in lunca Oltului, la Strejesti – Dragasani, langa Movileni si la Turnu Magurele; de asemenea langa Dunare la Rast – Bistret si la Ciuperceii Noi (Dolj).

Habitat: campuri aride, stepe (prefera stepa cu *Euphorbia*), adesea pe sol nisipos sau pe prundisuri. Mai rar in culturi agricole cu plante scunde sau nu foarte dese (porumb, floarea – soarelui).

Efectiv: greu de estimat, probabil in jur de 200-400 perechi ciocitoare, dintre care cel putin 80% se afla in Dobrogea. Este de presupus ca efectivul speciei s-a diminuat pe parcursul secolului XX.

Migratie, reproducere: oaspete de vara (in lunile IV – X). Cuibareste destul de tarziu, oua proaspete fiind gasite, in general, in luna iunie.

Cauzele modificarii numerice: principala cauza o constituie restrangerea stepelor . pasunatul ar putea fi o cauza de distrugere a pontelor, dar in acelasi timp ea asigura un habitat potrivit pentru pasarea ogorului, in sensul ca impiedica cresterea in inaltime a plantelor ierboase. Irigatiile au indepartat pasarile care cuibareau in terenurile agricole aride.

Masuri de protectie existente: protejata prin legea 13 din 1993 prin care Romania ractifica Convenția de la Berna, prin Directiva Europeană 92/43/EEC, Natura 2000, OUG57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice. Vanatoarea interzisa in perioada 15 martie – 15 august.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, specia este prezentă de-a lungul întregului an, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu cu populația la nivel național este raportată la $2 \geq p > 0\%$, conservarea trăsăturilor habitatului importante pentru existența speciei este considerată bună, iar din punct de vedere al izolării populației în sit în raport cu aria de răspândire normală a speciei s-a apreciat că populația este neizolată cu arie extinsă de răspândire. Aprecierea globală a valorii sitului pentru conservarea speciei este *bună*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: În zona planului (in special in cea situata in partea estica si nord – estica care este si puternic antropizata si caracterizata de culturi agricole) specia ar putea fi intalnita ocazional, fiind in cautare de hrana. In vizitele pe amplasament nu a fost observata.

Sorecar comun – *Buteo buteo* (cod A087)

Raspandire: poate fi intalnit intr-o varietate de habitate. Are nevoie de copaci sau paduri pentru a cuibari, dar cu acces la zone deschise precum terenurile agricole sau pajisti, pentru a vana.

Descriere: Este o pasare rapitoare de dimensiuni medii cu mai multe variatii de penaj. Poate fi recunoscuta usor pentru aripile largi, gatul scurt si coada rotunjita. Prezinta o banda de culoare deschisa peste piept, varfuri negre de aripi si coada dungata. Lungime a corpului de 50-57 cm, anvergura de 110-130 cm, masa corporala medie de 1 kg la femele si 780 g la masculi.

Mananca mamifere mici, pasari, hoituri, dar nu refuza ramele si insectele mari. In salbaticie, durata medie de viata este de opt ani.

Habitat: cuibareste in mai toata Europa, si migreaza din unele zone. Populatiile din vest tind sa devina sedentare sau sa migreze pe distante mici. Cele din centrul, estul si nordul continentului migreaza in sud pentru iarna. Pasare de prada diurna, este vazuta deseori cum sta la panda pe stalpi sau cum planeaza in cercuri. Atinge maturitatea sexuala la varsta de trei ani. Masculii au un ritual de curtare spectaculos. Urca tot mai sus, in zbor, iar apoi coboara in picaj si se rostogolesc pentru a capta atentia femelei. Cuibul este solid, din bete, construit la bifurcarea a doua crengi solide de copac. Se imperecheaza pe viata.

Populatie: totalul populatiei care cuibareste in Europa este cuprins intre 710.000 si 1.200.000 de perechi. In ciuda declinului din cateva tari in perioada 1990-2000, populatia cheie a ramas stabila, iar specia si-a marit numarul in mare parte a Europei.

Cuibaritul: doua sau patru oua cu dimensiunile de 55 x 44 mm sunt depuse in lunile martie-mai si sunt clocite de femela timp de 33-38 de zile. Pui pot zbura dupa 50-60 de zile de la eclozare, dar mai stau cu parintii pentru inca sase-opt saptamani. Scot un singur rand de pui pe an.

Amenintari si conservare: ca multe rapitoare de zi, sorecarul ramane o specie amenintata de vanatoare, de otravire, iar masurile de conservare includ masuri legislative si cele de prevenire a persecutiei. Deranjul excesiv in zonele de imperechere duce la abandonarea cuiburilor sau la pierderea pontei.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativa*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: În zona planului (in special in cea situata in partea estica si nord – estica care este si puternic antropizata si caracterizata de culturi agricole) specia ar putea fi intalnita ocazional, fiind in cautare de hrana. In vizitele pe amplasament nu a fost observata.

Sorecar incaltat – *Buteo lagopus* (cod A088)

Raspandire: poate fi gasit in zonele deschise de langa padurile de conifere, in jurul fermelor si in tundra. Ierneaza pe campii si pajisti.

Descriere: putin mai mare decat un sorecar comun, are o lungime a corpului de 49-59 cm, anvergura de 123-140 cm, masa corporala medie de 900 g la mascul, respectiv 1,3 kilograme la femela. Penajul este extrem de variat, dar poate fi identificat usor dupa coada lunga si alba, cu dungi intunecate. In general are culoarea maronie, cu pene de zbor deschise la culoare si o dunga neagra sub aripi. Capul si pieptul au culori galbui. Picioarele sunt pline de pene pana la degete. Masculul si femela seamana foarte bine, desi ea este mai mare. Se hranesc cu rozatoare, pasari, reptile, amfibieni si insecte. In salbaticie, drata medie de viata este de 12 ani.

Locatie si comportament: extrem de raspandit in Rusia de nord si Peninsula Scandinava, unde si cuibareste, ierneaza in sudul si estul Europei, precum si in Asia. Pasarile parasesc zona de cuibarire in august-septembrie si revin in aprilie-mai. Vanator diurn, activ uneori si la rasarit si la apus, prinde prada vie la sol si uneori in urma unui zbor pe loc. Maturitatea sexuala este atinsa la varsta de doi ani. Ritualul de curtare incepe de pe terenurile de iernat, unde masculul zboara cat mai sus, pentru ca apoi sa coboare in picaj, cu un zgomot asemanator unui fluierat. Perechile sunt monogame si raman impreuna mai multi ani, revin mereu la acelasi cuib. Ambii parteneri construiesc un cuib mare, de forma unui bol, din bete pe marginea unei stanci, iar ocazional in copaci sau pe structuri artificiale.

Populatie: populatia care cuibareste in Europa este relativ mica, cifrata la 38.000-79.000 de perechi, dar a ramas stabila in mare parte a tarilor. Specia nu cuibareste in Romania, unde ierneaza.

Cuibaritul: cuibaritul incepe in luna mai. Femela cloceste trei-patru oua, cu marimea de 55x44 mm, timp de 30-32 de zile, timp in care masculul ii aduce hrana. Ambii parinti hranesc puii pana cand pot zbura, la 34-43 de zile de la eclozare si inca doua sau patru saptamani. Scot un singur rand de pui pe an.

Amenintari si conservare: numarul de sorecari incaltati este in general stabil, desi deranjarea cuiburilor ii determina sa le abandoneze, de aceea este important ca accesul la cuiburi sa fie interzis.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativa*.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei: În zona planului habitatul nu este specific speciei, astfel aceasta nu va fi regasita in apropierea zonei propuse prin planul care face obiectul acestui studiu.

Canepar – *Carduelis cannabina* (cod A366)

Raspandire: in Romania este o specie comuna

Descriere: este o pasăre cântătoare din familia fringilidelor, de circa 14 cm, cu pene roșii pe cap, gât și pe laturile pieptului, cafenii pe spate și albe pe abdomen, gușa și aripi. Este răspândită în Europa, Asia de Vest și Africa de Nord. Este o pasăre sedentară, dar multe păsări din nordul Europei și Asiei migrează spre sud pentru a ierna. Cuibărește în tufișuri, mai ales în ținuturile joase și deluroase, dar urcă și pe văile râurilor, la intrarea acestora în munți. Depune în luna aprilie 4-6 ouă albastrii-albicioase cu puncte ruginii. Pe sezon scoate 2 rânduri de pui. Clocitul durează 12 zile și este asigurat îndeosebi

de femelă. Se hrănește cu semințe și boabe de plante sălbatice și cultivate, mai rar cu insect.

Hrana: câneparul este, în principal, o specie granivoră, dar vara este și insectivoră. Se hrănește cu diverse semințe și boabe de plante sălbatice, buruieni și plante cultivate (câneapă, margarete, ștevie, troscot, păpădie, susai, scânteiuță, ciulin, muștar sălbatic, măcriș, traista-ciobanului, răcuină, mătasea miresei, cruciuliță, păducel, mestecăn etc), boabe de grâu, duche și mure. Denumirea română a păsării (cânepar) și științifică (*cannabina*) provine de la apetitul său pentru cânepă. În ultimii ani, cu diminuarea buruienilor din terenurile cultivate, câneparul și-a îndreptat preferințele către boabele de căpșuni. Considerat ca dăunător în zonele cu culturi de căpșuni, câneparul reușește să se strecoare sub materialul plastic care acoperă plantele. Printre insectele cu care se hrănește cel mai frecvent se numără omizile, gândacii (mai ales crisomelide), gărgărițele, muștele. Puii sunt hrăniți cu insecte și semințe decojite. În timpul verii, câneparul se cocoțează pe ierburi sau tufișuri joase pentru a se hrăni și se agăța în mod acrobatic de tulpinile flexibile. Toamna, se hrănește mai ales la sol, pe care la sfârșitul verii au căzut semințe și boabe.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativa*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: În zona planului (în special în cea situată în partea estică și nord – estică care este și puternic antropizată și caracterizată de culturi agricole) specia ar putea fi întâlnită ocazional, fiind în căutare de hrană. În vizitele pe amplasament nu a fost observată.

Sticlete – *Carduelis carduelis* (cod A364)

Raspandire: in Romania este o specie comuna

Descriere: din familia Fringillidae, este o pasăre cu penele viu colorate cu roșu, negru, alb și galben, fiind una dintre cele mai cunoscute păsări de talie mică, din România. Deoarece este o pasăre cântătoare, a fost ținută frecvent în colivii. Penajul viu colorat în regiunea ciocului este roșu, iar ceafa, coada și aripile sunt colorate negru cu galben, pe când restul corpului este cafeniu.

Această caracteristică ajută păsărea la marcarea teritoriului, și la asigurarea succesului în reproducție. În acest scop ea își alege o ramură uscată dezgolită unde poate fi ușor remarcată prin cântec și coloritul penajului. În general, ca la toate speciile mici de păsări, puii ajung la câteva luni la maturitate sexuală. Sticletele clocește în general în regiunile joase, dar și pe văile montane. Cuibul este mic, cu un număr de 4- 5 ouă albastrii punctate roșcat. El este așezat în arbori de înălțime mijlocie, cel mai frecvent pe salcâmi. După circa 13 - 14 zile eclozează, femela scoțând pe vară 2 -3 rânduri de pui. Sticletele este sedentar, ierneză în țară, la care se adaugă populațiile de sticleți nordici dintre care unele ierneză în Africa de Nord și Asia de Sud-Vest.

Hrana: hrana sticleților sunt semințe de pe tufișuri, scabeiți sau de pe pajiști. Este o pasăre nepretențioasă, fiind în trecut simbolul primăverii, al fecundității și al răbdării.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativa*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: În zona planului (in special in cea situata in partea estica si nord – estica care este si puternic antropizata si caracterizata de culturi agricole) specia ar putea fi intalnita ocazional, fiind in cautare de hrana. In vizitele pe amplasament nu a fost observata.

Scatiu – *Carduelis spinus* (cod A365)

Raspandire: in România este reprezentatul cel mai mic al familiei, având cuibul în regiunea coniferelor sau foioaselor din munții Carpați. Ei sunt răspândiți în toată Europa cu excepția Islandei. Trăiesc de asemenea și în Asia de Nord și Asia de Est ca și în Orientul Apropiat și Orientul Mijlociu.

Descriere: prezintă un dimorfism sexual, masculul având penajul de culoare verde, creștetul capului negru, iar aripile și partea inferioară a corpului galbene.

Femela este de culoare spălăcită având pântecul alb. De regulă cuibul este amplasat spre vârful crengilor și este mascat cu licheni. Femela depune prin luna mai 4 – 5 ouă mici de culoare alb-albăstruie, punctate roșcat. Puii eclozează la circa 12 - 13 zile, fiind depuse ouă de 2 - 3 ori pe sezon. Toamna scatiilor din munți sau cei sosiți din regiunile nordice din Scandinavia coboară în căutare de hrană în regiunile mai joase. Păsările ierneză în Europa Occidentală și Europa de Sud. Scatiile se hrănesc cu semințe și uneori cu insecte.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativa*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: În zona planului (in special in cea situata in partea estica si nord – estica care este si puternic antropizata si caracterizata de culturi agricole) specia ar putea fi intalnita ocazional, fiind in cautare de hrana. In vizitele pe amplasament nu a fost observata.

Prundaras gulerat mic – *Charadrius dubius* (cod A136)

Raspandire: specie de coasta, poate fi gasita pe tarmuri intinse si nisipoase, pe malul apelor curgatoare, incete, sau pe malul lacurilor, dar si in mlastini, in timpul migratiei.

Descriere: adultii au partile superioare maronii, cu abdomen si piept alb si cu o banda neagra peste piept. Fata este alba cu o scufie maronie, masca neagra pe ochi, cerc galben pe ochi si ciocul negru. Picioarele si degetele au culoarea carnii. Are o lungime a corpului de 15-18 cm, anvergura de 32-35 cm, masa corporala medie de 40 g. Masculul si femela seamana foarte bine. Se hranesc cu insecte, paianjeni, viermi si alte nevertebrate. In libertate, durata medie de viata este de patru ani.

Locatie si comportament: vizitator de vara in majoritatea Europei, ierneaza in Africa mediteraneeana si centrala, la sud de Sahara. Paraseste locurile de cuibarit intre iulie si septembrie, dar revine in luna martie. Se hraneste in timpul zilei, in zonele mlastinoase si ocazional in ape mici. La doi ani atinge maturitatea sexuala. Specia este monogama pentru sezonul de imperechere si uneori legaturile dureaza cativa ani. La intoarcerea pe teritoriile de cuibarire, masculii creeaza mici cuiburi pe pamant, iar in timp ce isi curteaza partenera se apleaca in fata ei si isi rasfira penele. Femela decide ce cuib va folosi. Perechile se intorc la acelasi cuib an de an, cuibaresc in perechi, solitare sau in grupuri restranse, isi apara teritoriul cu agresivitate.

Populatie: populatia care cuibareste in Europa este mare, 110.000 – 240.000 de perechi. Specia a cunoscut un declin in mai multe tari intre 1990 si 2000, dar populatia cheie a ramas stabila in tot acest timp.

Cuibaritul: imperecherea are loc in perioada aprilie-iunie. Ambii parinti clocesc trei-cinci oua, de 30x22 mm marime, timp de 24-25 de zile. Uneori ambii parinti, alteori unul singur, au grija de pui pana cand isi iau zborul, la 25-27 de zile dupa eclozare. Perechile scot unul sau doua randuri de pui pe an.

Amenintari si conservare: mare parte a zonelor umede folosite de pasari ca habitat se afla sub amenintarile poluarii, drenajului si a dezvoltarii. Specia a beneficiat totusi de lucrarile facute de oameni, precum rezervoare de apa si balastiere.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativa*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: În zona planului habitatul nu este specific speciei, astfel aceasta nu va fi regasita in apropierea zonei propuse prin planul care face obiectul acestui studiu.

Chirighita cu obraz alb – *Chlidonias hybridus* (cod A196)

Raspandire: caracteristica zonelor umede de apa dulce, bogate in vegetatie.

Descriere: lungimea corpului este de 24 – 28 cm si o greutate de 65 – 100 g. Anvergura aripilor este de circa 57 – 70 cm. Femela este mai mica decat masculul. Adultii au infatisare similara. Penajul este gri inchis, obrazul alb si partea superioara a capului este neagra. Ciocul este rosu, spre deosebire de celelalte specii inrudite de chirighite. Se hraneste cu pesti, insecte si larvele acestora, melci si broaste.

Locatie si comportament: este o specie prezenta in partea sudica si estica a continentului european. Pentru a se hrani, prinde prada prin alunecari bruste de la circa 5 m inaltime. Planeaza pe loc, fluturandu-si aripile in urmarirea prazii. De obicei se hraneste la o distanta de pana la 1 – 2 km de colonie. Cuibareste prima data la 2 ani. Este o specie monogama si teritoriala. Cuibareste in colonii de pana la 100 de perechi. Cuibul, alcatuit din resturi vegetale, este asezat pe vegetatie plutitoare (ex. frunze de nufar), in zone cu apa ce are adancimea mica (sub 1 m). Durata medie de viata este de 9 ani, insa poate atinge si 19 ani. Ierneaza in Africa si Peninsula Arabiei.

Populatie: populatia europeana este relativ mica si este cuprinsa intre 42 000 – 87 000 perechi. Un declin moderat, s-a manifestat in perioada anilor 1970 – 1990. Desi populatia s-a mentinut stabila in perioada 1990 – 2000, nu s-au refacut efectivele ce existau, inaintea declinului inregistrat. Efective importante sunt in Rusia. Alte tari cu efective importante sunt: Spania, Azerbaidjan, Ucraina si Turcia.

Imperechere: soseste din cartierele de iernare, in a doua parte a lunii aprilie si inceputul lunii mai. Femela depune in mod obisnuit 2 – 3 oua, in a doua parte a lunii mai si in prima parte a lunii iunie, cu o dimensiune medie de 37,7 x 28,6 mm. Incubatia dureaza in jur de 18 – 20 de zile si este asigurata de ambii parteneri. Puii, parasesc cuibul la cateva zile dupa eclozare si sunt ingrijiti de adulti. Devin zburatori la 21 – 25 de zile.

Amenintari si conservare: deranjul determinat de activitatile umane, ce duce la pierderea locurilor de cuibarit, alaturi de inundarea cuiburilor, reprezinta pericolele principale ce afecteaza specia. Reducerea deranjului produs de activitatile umane si construirea de platforme artificiale, pentru asigurarea de locuri sigure pentru cuibarit, sunt prioritare.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativa*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: În zona planului habitatul nu este specific speciei, astfel aceasta nu va fi regasita in apropierea zonei propuse prin planul care face obiectul acestui studiu.

Chirighita neagra – *Chlidonias niger* (cod A197)

Raspandire: caracteristica zonelor umede de apa dulce si salmastre, bogate in vegetatie, in perioada cuibaritului si zonelor de coasta, golfurilor si lagunelor cu apa sarata, in perioada iernarii.

Descriere: lungimea corpului este de 23 – 28 cm si o greutate de 50 – 74 g. Anvergura aripilor este de circa 57 – 65 cm. Adultii au infatisare similara. Are aripile largi si coada scurta. Capul si corpul sunt negre, iar aripile sunt gri – argintii. Se hraneste cu insecte, pesti mici si broaste.

Locatie si comportament: este o specie prezenta in cea mai mare parte a continentului european. Planeaza pe loc, fluturandu-si aripile in urmarirea prazii. Pentru a se hrani, isi prinde prada de la suprafata apei, sau insecte in zbor si foarte rar se scufunda. De obicei se hraneste la o distanta de pana la 2 - 5 km de colonie. Zboara cu o viteza medie de 34 km/h. Evita pentru cuibarit zonele umede, cu o suprafata mai mica de 4 ha. Longevitatea cunoscuta, de pana la 21 de ani. Cuibareste in colonii mici, asezate pe vegetatie acvatica, in zone cu apa avand adancime mica (1- 2 m). Cuibul este alcatuit din resturi vegetale si la construirea lor participa ambii parteneri. Ierneaza in Africa.

Populatie: populatia europeana este relativ mare si este cuprinsa intre 83.000 – 170.000 perechi. Un declin moderat s-a manifestat in perioada anilor 1970 – 1990. Efectivele au scazut in cele mai multe tari in perioada 1990 – 2000, fara a se cunoaste tendinta in Rusia. Cele mai mari efective sunt in Rusia, Ucraina si Belarus.

Imperechere: soseste din cartierele de iernare, in a doua parte a lunii aprilie. Femela depune in mod obisnuit 2-3 oua, in a doua parte a lunii mai si in prima parte a lunii iunie, cu o dimensiune medie de 35,9 x 25,3 mm. Ouale acestei specii rezista atunci cand se uda. Incubatia dureaza in jur de 19 – 23 de zile si este asigurata de ambii parteneri. Puii parasesc cuibul la cateva zile dupa eclozare si sunt ingrijiti de adulti. Devin zburatori la 20 – 25 de zile.

Amenintari si conservare: deranjul determinat de activitatile umane duce la pierderea locurilor de cuibarit, iar degradarea si distrugerea habitatelor umede. Acestea reprezinta pericolele principale ce afecteaza specia. Reducerea deranjului produs de activitatile umane si refacerea zonelor umede sunt prioritare.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, specia este prezentă de-a lungul întregului an, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este raportată la $2 \geq p > 0\%$, conservarea trăsăturilor habitatului importante pentru existența speciei este considerată *bună*, iar din punct de vedere al izolării populației în sit în raport cu aria de răspândire normală a speciei s-a apreciat că populația este neizolată cu arie extinsă de răspândire. Aprecierea globală a valorii sitului pentru conservarea speciei este *medie sau redusă*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: Este o specie al carui habitat este caracteristic zonelor din marginea raurilor, astfel ca aceasta poate fi intalnita ocazional in zona Planului (in special in zona situata in apropierea baltii GircoV – zona de atfel puternic antropizata, la limita nord - nord – estica a intravilanului localitatii GircoV). In vizitele pe amplasament nu a fost observata.

Botgros – *Coccothraustes coccothraustes* (cod A373)

Descriere: are penajul cafeniu-roșcat cu negru la bărbie și la aripi. Este o pasăre denumită după ciocul ei puternic cu care poate sparge ușor sămburii de cireșe, vișine etc.

Cuibarire, imperechere: cuibărește în arborii și arbuștii din regiunile deluroase și de șes, îndeosebi în pădurile luminoase. Ouăle depuse în aprilie-mai, circa cinci într-un cuib, sunt verzi-albăstrui sau cenușii, fiind pătate cu negru. Incubația durează 13–14 zile, ouăle fiind clocite preponderent de femelă.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativa*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: În zona planului habitatul nu este specific speciei, astfel aceasta nu va fi regasita in apropierea zonei propuse prin planul care face obiectul acestui studiu.

Dumbraveanca – *Coracias garullus* (cod A231)

Raspandire: este caracteristica zonelor uscate, calduroase, reprezentate de padurile rare de lunca din preajma pajistilor.

Descriere: are dimensiuni similare stancutei (*Corvus monedula*). Lungimea corpului este de 29 – 32 cm și o greutate de 127 – 160 g. Anvergura aripilor este de circa 52 – 57 cm. Adultii au infatisare similara. Penajul este uluitor, fiind de un albastru azuriu ce acopera capul, gatul și pieptul, iar spatele este maroniu – ruginiu. Se hraneste cu rozatoare, broaste, soparle, serpi, pasari și insecte. Longevitatea cunoscuta este de 9 ani. .

Locatie si comportament: este o specie prezenta in sudul și estul Europei. Sunt galagioase și fiecare pereche își apara teritoriul. Este foarte sensibila la modificarile de folosire a terenurilor, fiind considerata un bioindicator pentru habitatele mozaicate. Vaneaza pandind perioade lungi, de pe crengi și fire electrice. Ritualul nuptial cuprinde rasuciri și plonjari rapide. Este monogama și cuibareste in scorburile copacilor batrani.

Populatie: populatia europeana este relativ mica și cuprinsa între 53 000 – 110 000 perechi. A înregistrat un declin moderat în perioada 1970 – 1990. Aceasta tendinta s-a accelerat în perioada 1990 – 2000, ceea ce a dus la declinul populatiei. Efective mari sunt în Turcia și Rusia.

Imperechere: soseste din cartierele de iernare, în a doua parte a lunii aprilie. Femela depune în mod obisnuit 3 – 6 oua, în a doua parte a lunii mai. Incubatia dureaza în jur de 17 – 19 zile și este asigurata în cea mai mare parte de catre femela. Puii sunt golasi și orbi după eclozare, însa cresc repede și ajung zburatori după 25 – 30 zile. Sunt îngrijiti de parinti înca trei – patru saptamani.

Amenintari si conservare: degradarea habitatelor si reducerea locurilor de cuibarit, vanatoarea ilegala in tarile mediteraneene si in Oman, folosirea larga a pesticidelor sunt principalele pericole pentru specie. Implicarea fermierilor in protejarea acestei specii prin dezvoltarea de masuri agro-mediu si amplasarea de cuiburi artificiale sunt prioritare.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, specia este prezentă de-a lungul întregului an, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este raportată la $2 \geq p > 0\%$, conservarea trăsăturilor habitatului importante pentru existența speciei este considerată *bună*, iar din punct de vedere al izolării populației în sit în raport cu aria de răspândire normală a speciei s-a apreciat că populația este neizolată cu arie extinsă de răspândire. Aprecierea globală a valorii sitului pentru conservarea speciei este *medie sau redusă*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: În zona planului habitatul nu este specific speciei, astfel aceasta nu va fi regasita in apropierea zonei propuse prin planul care face obiectul acestui studiu.

Prepelita – Coturnix coturnix (cod A113)

Raspandire: traieste in tinuturile cultivate sau pe pajistile care ii pot oferi adapost, suficient de inalte pentru a se ascunde, dar rareori mai inalte de 1 metru.

Descriere: este foarte greu de observat si de cele mai multe ori este mai degraba auzita, decat vazuta. Are corpul indesar, de culoare brun-cafenie cu dungi maro inchis in partea de sus, si aripile lungi caracteristice (spre deosebire de aripile scurte ale celorlalte specii de pasari vanate).

Lungimea corpului este de 16-18 cm, deschiderea aripilor de 32-35 cm, iar greutatea medie este de 100 g. Se hraneste cu seminte si insecte la nivelul solului. In salbaticie traieste in medie intre 3-5 ani.

Locatie si comportament: in timpul verii, este un oaspete larg raspandit in multe tari din Europa, iar in timpul iernii la sud de Sahara. Tipatul ei este auzit dimineata si seara, in general, desi uneori poate fi activa si noaptea. Curand dupa ce soseste in zona de imperechere, masculul incepe sa scoata tipete puternice pentru a atrage femela. Atunci cand aceasta se apropie, masculul incepe sa o curteze prin rotire in jurul ei, oferindu-i mancare. Cuibul este o gropita in sol captusita de femela cu iarba. Masculul poate sa se imperecheze cu mai multe femele intr-un sezon de reproducere.

Populatie: populatia de prepelite la nivelul Europei este foarte mare, 2.800.000-4.700.000 de perechi. Intre anii 1970-1990 specia a fost in declin in Europa Centrala si de Est si ramane inca sub nivelul precedent acestui declin.

Imperechere: femela depune 8-13 oua in fiecare sezon de reproducere, pe care le cloceste singura timp de 17-20 de zile; puii sunt crescuti exclusiv de femela, pana cand parasesc cuibul, la 17-23 de zile de la eclozare. Dimensiunea medie a unui ou este de 30x23 mm.

Amenintari si conservare: speciile au un statut de conservare nefavorabil in Europa, din cauza vanatului (in special cel desfasurat pe traseele de migratie a speciilor) si a pierderii habitatului ca rezultat al schimbarii metodelor de cultivare. Nivelul de vanat permis in Europa

trebuie mentinut sub nivelurile care risca sa incetineasca repopularea speciilor. Habitatele de cuibarire trebuie conservate si supravegheate in mod sustinut.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativa*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: În zona planului habitatul nu este specific speciei, astfel aceasta nu va fi regasita in apropierea zonei propuse prin planul care face obiectul acestui studiu.

Cuc – *Cuculus canorus* (cod A212)

Raspandire: poate fi intalnit in paduri sau in zonele cu arbori, pajisti si stufarisuri. O pasare de marimea porumbeilor, seamana cu uliul pasasar la forma si culoare

Descriere: lungimea corpului este de 32-36 cm, anvergura de 54-60 cm si are o masa corporala de 130 g la mascul si 110 g la femela. Partile superioare sunt gri-albastrii, pieptul este alb cu dungi orizontale de culoare inchisa. Aripile sunt ascutite, coada este lunga si irisul galben.

Femela de obicei prezinta acelasi colorit, dar poate fi si de culoare ruginie. Se hraneste cu insecte, omizi in special, iar uneori cu ouale si puii altor pasari mici. In salbaticie, durata medie de viata este de sase ani.

Locatie si comportament: vizitator de vara in toata Europa, migreaza spre sudul Africii in luna august si revine in luna aprilie. Pasare diurna si in general solitara, deseori este vazuta cu aripile lasate mai jos de nivelul cozii. La doi ani atinge maturitatea sexuala. Ambii parteneri participa la ritualul nuptial: femela emite chemari pentru a-si apropia masculul, acesta isi desface aripile si coada, se apleaca in fata ei si se roteste. Un adevarat "parazit", femela cuc, isi depune ouale in cuiburile altor pasari, lasand clocitul si crescutul puilor pe seama pasarilor gazda.

Populatie: totalul populatiei care se inmulteste in Europa este foarte mare, intre 4,2 si 8,6 milioane de perechi. Multe populatii europene au regresat in perioada 1990-2000, dar populatiile cheie din Rusia si Romania au ramas stabile. Rusia este tara europeana cu cea mai mare populatie de cuci.

Imperechere: sunt depuse intre unul si 25 de oua in perioada aprilie-mai. Femela selecteaza cateva cuiburi care apartin speciilor agreate de ea, asteapta pana cand ouale sunt in stadiul protrivit, scoate unul din ouale speciei gazda si il inlocuieste cu al ei. Marimea medie a unui ou de cuc este de 22x17 mm. Pasarea gazda va cloci si oul de cuc, pentru 11-12 zile si va hrani puilul care va parasi cuibul dupa alte 17 zile.

Amenintari si conservare: se crede ca declinul populatiilor de cuc din unele parti ale Europei se datoreaza declinului suferit de speciile gazda pentru oua, carora le este distrus habitatul. Eforturile de conservare trebuie sa cuprinda si monitorizarea speciilor gazda pentru ouale de cuc si protejarea habitatului acestora.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativa*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: În zona planului habitatul nu este specific speciei, astfel aceasta nu va fi regasita in apropierea zonei propuse prin planul care face obiectul acestui studiu.

Lebada de iarna – *Cygnus cygnus* (cod A038)

Raspandire: cunoscuta sub denumirea de Lebada cantatoare, este o specie caracteristica zonelor arctice cuibarind pe lacuri inconjurate de vegetatie.

Descriere: lungimea corpului este de 140 – 160 cm si o greutate medie de 9.800 – 11.000 kg pentru mascul si 8.200 – 9.200 kg pentru femele. Anvergura aripilor este cuprinsa intre 205 – 235 cm. Adultii au infatisare similara. De la distanta mica se poate vedea ca pata galbena de pe cioc este mai intinsa

decat la Lebada mica (*Cygnus columbianus*). Se hraneste in special cu plante de apa, seminte, viermi, insecte, moluste si uneori pesti.

Locatie si comportament: este o specie cuibaritoare in Islanda, Peninsula Scandinavica si nordul Rusiei. Cuibareste solitar pe lacuri inconjurate de vegetatie si mlastini. Talia mare, tinuta eleganta combinata cu un penaj alb sclipitor, care parca sfideaza primejdiile, gatul zvelt si lung au determinant includerea acestei specii de lebede in basmele si folclorul popoarelor. Sunt pasari sociabile, hranindu-se in numar mare pe luciul lacurilor putin adanci, ca urmare a faptului ca nu se pot scufunda si adancimea la care pot ajunge este limitata de lungimea gatului. In timpul perioadei de imperechere se inregistreaza lupte intre masculi. Dupa formare, perechile raman unite pe viata si masculul vegheaza asupra femelei, cuibului si a puilor. Puii isi petrec iarna impreuna cu parintii iar uneori se ataseaza grupului si pui din anii precedenti. Inoata cu capul drept si spre deosebire de lebada de vara (lebada cucuiata – *Cygnus olor*) nu isi infoiaza aripile asemeni unor panze umflate de vant. Adeseori canta cand sta pe apa, iar corul format de stolurile mari este impresionant. Pentru a-si lua zborul, au nevoie de suprafete generoase. Zboara in stoluri in forma de “V” iar in timpul zborului aripile produc un fosnet usor. Ierneaza pe cea mai mare parte a continentului european.

Populatie: populatia estimata in cartierele de iernare este relativ mare si depaseste 65.000 exemplare.

Imperechere: soseste in luna aprilie din cartierele de iernare. La construirea cuibului, asezat pe sol sau in stufaris participa cei doi parinti, masculul fiind primul ce incepe constructia. Cuibul poate fi folosit mai multi ani, reparat si consolidat anual, astfel ca atinge dimensiuni impresionante (pana la 2 m in diametru la baza si 1 – 1,20 m la varf). Femela depune 4 – 7 oua. Incubatia e asigurata de femela care este vegheata de catre mascul. Dupa 36 de zile puii eclozeaza si devin zburatori la 120 – 150 de zile.

Amenintari si conservare: degradarea zonelor umede si taierea vegetatiei, construirea de baraje pentru hidrocentrale, deranjul produs de turisti, otravirea cu plumb prin ingerarea alicelor imprastiate si ciocnirile cu liniile electrice, sunt cateva din pericolele ce afecteaza specia. Ca masuri de conservare sunt incurajate masurile de reducere a deranjului, de interzicere a folosirii

alichelor de plumb atunci cand se vaneaza alte specii si asigurarea de habitate cu caracteristici optime pentru cuibaritul speciei.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativa*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: Este o specie al carui habitat este caracteristic zonelor din marginea raurilor, astfel ca aceasta poate fi intalnita ocazional in zona Planului (in special in zona situata in apropierea baltii GircoV – zona de atfel puternic antropizata, la limita nord - nord – estica a intravilanului localitatii GircoV). In vizitele pe amplasament nu a fost observata.

Lastun de casa – Delichon urbica (cod A253)

Raspandire: este o pasăre mică din familia rândunicilor, răspândită în Europa, Africa de nord și în zonele temperate ale Asiei. Ca și porumbelul de stâncă, odinioară întâlnit numai în locurile stâncoase, lăstunul de casă s-a adaptat rapid la condițiile urbane de viață. Este o specie migratoare, iernând în centrul Africii și în Asia tropicală. Se grupează în stoluri, populând orașele cu construcții din piatră; deseori pot fi văzuți pe cablurile de tensiune electrică.

Descriere: constituția corpului nu se deosebește de cea a celorlalți reprezentanți ai familiei: corp alungit, aripi lungi și înguste, coadă forfecată, cap ușor turtit și cioc scurt. Are dimensiuni ceva mai mici decât ale vrăbiei: Lungimea corpului alcătuiește 12–17 cm, anvergura aripilor 20–33 cm, iar greutatea 18–19 g.

Spatele, capul și partea superioară a aripilor sunt de un negru-vânt cu nuanțe albastrii; restul corpului este acoperit cu puf alb. Coada nu este forfecată prea tare. Picioarele sunt acoperite de pene și puf. Masculii nu se prea deosebesc prin exterior de femele. Indivizii tineri se aseamănă cu adulții, însă au spatele negru-gri, fără luciu, și burta de o nuanță albă-cafenie. Lăstunii năpârlesc o singură dată de an, în schimb procesul este îndelungat, cuprinzându-se între lunile august și martie. Toamna își schimbă puful, iar primăvara penele

Habitat: in sălbăcie lăstunul de casă își face cuib de regulă în peșterile luminoase sau în fisurile din rocile sedimentare, cel mai des pe malul râurilor de munte. Arareori ocupă cuiburile lăstunilor-de-mal. O dată cu apariția orașelor, lăstunii au început a-și construi cuiburi pe sub streșini și cornișe, preferând pereții din piatră sau cărămidă; din această cauză sunt întâlniți mai mult în orașe decât în sate.

Treptat, aceste păsări au devenit antropofile, fiind observate tot mai rar în afara așezărilor omenești. Altitudinea maximă la care viețuiesc lăstunii este de 2.200 m deasupra nivelului mării.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativa*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: În zona planului (in special in cea situata in partea estica si nord – estica care este si puternic antropizata si caracterizata de culturi agricole) specia ar putea fi intalnita frecvent, fiind in cautare de hrana. In vizitele pe amplasament specia a fost observata.

Ciocanitoarea de stejar – *Dendrocopos medius* (cod A238)

Raspandire: este larg raspandita in padurile de foioase, in special cele de stejar si carpen, cu arbori ajunsi la maturitate. Prefera arbori de peste 100 de ani, desi proportia acestora este mica oriunde in Europa.

Descriere: lungimea corpului este de 19,5 - 22 cm si o greutate de 50 – 85 g. Anvergura aripilor este de circa 33 – 34 cm. Este cu circa 15 % mai mica decat ciocanitoarea pestrita mare si cu

circa 40 % mai mare decat ciocanitoarea pestrita mica. Similar rudelor sale, penajul este alcatuit dintr-o combinatie atractiva de alb, negru si rosu. Comparativ cu rudele sale are cel mai putin negru pe fata. Se hraneste in special cu insecte si larvele acestora din scoarta arborilor, inasa vara consuma si seminte si fructe. Longevitatea cunoscuta este de 8 ani.

Locatie si comportament: este o specie prezenta in partea centrala si de sud – est a continentului european. Depinde mai putin decat celelalte specii de ciocanitori de prezenta lemnului mort, fiind esentiala prezenta padurilor de stejar matur si a cavitatilor necesare cuibaritului. Primavara isi delimiteaza teritoriul si acesta este aparat de ambii parteneri. Masculii isi anunta prezenta si revendica teritoriul prin chemari si cantece. Darabana este mai putin folosita comparativ cu alte specii, iar femelele nu bat deloc darabana. Masculul este cel care excaveaza locul pentru cuibarit, iar femela inspecteaza escavatia facuta si decide daca o accepta sau nu. Construiesc in fiecare an un nou cuib. La fel ca in cazul altor specii de ciocanitori, femelele sunt cele care initiaza copulatia. Se hraneste in cea mai mare masura pe stejari, inasa acolo unde exista in preajma copaci cu o esenta mai moale (mesteacan, frasin, salcie) ii foloseste pentru construirea cuibului. Aceste specii cu lemn de o esenta mai moale se descompun mai repede. Inaltimea cuibului variaza intre 5 – 20 m. Intrarea este rotunda de 4-5 cm. Est probabil cea mai sedentara dintre toate speciile europene de ciocanitori. Arareori fac calatorii mai lungi.

Populatie: populatia europeana este relativ mare si cuprinsa intre 140 000 – 310 000. La nivel national efectivul este de 3.000-20.000 perechi.

Imperechere: femela depune in mod obisnuit 4 – 8 oua in lunile aprilie si mai, cu o dimensiune medie de 23,6 x 18,5 mm. Incubatia dureaza in jur de 13 – 15 zile si este asigurata de catre ambii parinti. Puii sunt ingrijiti de ambii parinti si devin zburatori la 22 - 24 de zile. Raman in preajma parintilor pentru inca o perioada de circa 10 zile.

Amenintari si conservare: degradarea si disparitia padurilor de stejar si celor mixte de stejar are un efect semnificativ. Un management prietenos al padurilor care sa asigure o proportie suficient de mare a arborilor maturi de stejar in padurile mixte este necesar si urgent.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, specia este prezentă de-a lungul întregului an, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este raportată la $2 \geq p > 0\%$, conservarea trăsăturilor habitatului importante pentru existența speciei este considerată bună, iar din punct de vedere al izolării populației în sit în raport cu aria de răspândire normală a speciei s-a apreciat că populația este neizolată cu arie extinsă de răspândire. Aprecierea globală a valorii sitului pentru conservarea speciei este *buna*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: În zona planului habitatul nu este specific speciei, astfel aceasta nu va fi regasita in apropierea zonei propuse prin planul care face obiectul acestui studiu.

Macaleandru – *Erithacus rubecula* (cod A269)

Raspandire: traieste in paduri, parcuri si gradini si este deseori intalnit in zone urbane.

Descriere: usor de recunoscut dupa fata si pieptul portocalii, cu linii de demarcatie gri. Acestea contrasteaza cu abdomenul alb si cu partile superioare de culoare oliv-maroonii, ca si aripile si coada. Masculul si femela seamana foarte bine, dar juvenilii nu au pieptul rosu si prezinta multe pete mici. Lungimea corpului este de 12.5-14 cm, anvergura de 20-23 cm, masa corporala

medie de 18 g. Vara se hraneste cu nevertebrate, isi suplimenteaza hrana cu seminte si fructe de arbusti iarna, fiind vizitator frecvent la hranitorile de gradina. In salbaticie, durata medie a vietii este de doi ani.

Locatie si comportament: cuibareste peste tot in Europa. Pasarile din nordul si estul continentului migreaza iarna spre sud-vest. Arealul de iernare se intinde din Marea Britanie in Spania si Maroc, precum si in sud-estul Europei. Pasarile care migreaza sosesc pentru iernat in lunile septembrie-octombrie si se intorc in februarie pentru cuibarit. Specie diurna, se hraneste si noaptea acolo unde exista surse de lumina artificiale, sau unde lumina lunii este foarte puternica. Atinge maturitatea sexuala la varsta de un an. Este o specie teritoriala pe toata durata anului. Sunt pasari monogame. Dupa ce masculul hraneste femela ca sa o curteze, aceasta construiește un cuib in forma de cupa din frunze si muschi pe teritoriul masculului.

Populatie: populatia care cuibareste in Europa constituie 75% din populatia mondiala de macaleandru si este estimata la 43-83 de milioane de perechi.

Imperechere: patru-sase oua sunt depuse din luna martie si sunt clocite de femela pentru 13-15 zile. Marimea medie a unui ou este de 20x15 mm. Femela hraneste puii cu mancarea adusa la cuib de catre mascul. Puii parasesc cuibul la 11-17 zile dupa eclozare si sunt total independenti o saptamana mai tarziu. Fiecare pereche scoate doua sau trei randuri de pui pe an.

Amenintari si conservare: specia beneficiaza din plin de hranitorile de gradina, dar trebuie avut in vedere ca au nevoie de o cantitate constanta de hrana tot timpul anului, mai ales in lunile de iarna, cand un frig puternic poate avea un impact negativ asupra speciei. De asemenea, folosesc si cuiburile artificiale.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativa*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: În zona planului habitatul nu este specific speciei, astfel aceasta nu va fi regasita in apropierea zonei propuse prin planul care face obiectul acestui studiu.

Soimul randunelelor – *Falco subbuteo* (cod A099)

Raspandire: traieste in zone deschise, joase, cu palcuri de copaci si vegetatie, deseori in apropiere de ape

Descriere: Poate semana cu o drepnea mare in zbor, datorita aripilor in forma de secera si zborului acrobatic. Adultii sunt gri pe partea superioara, cu o „mustata” neagra si „pantaloni” rosii caramizii. Lungimea corpului este de 28-36 de centimetri, anvergura de 69-84 cm, masa corporala medie de 131–232 g (mascul) si 141-340 g (femela).

Vaneaza in zbor insecte largi, pasari mici si lilieci, iar ocazional mamifere mici si reptile. In libertate, traieste intre cinci si zece ani.

Locatie si comportament: vizitator de vara in mai toata Europa, ierneaza in Africa de sud, parasind terenurile de cuibarit din luna august. Specie care actioneaza la asfintit, este foarte activa seara, cand vaneaza pasarile care se strang in stoluri. Ocazional, vaneaza si pe timp de noapte. Atinge maturitatea sexuala la varsta de doi ani. Partenerii au ritualuri nuptiale aeriene, in care masculul ii paseaza femelei hrana. Aproape intotdeauna cuibaresc in cuiburile abandonate de alte pasari, cel mai adesea in cuiburi de cioara. De obicei sunt pasari solitare si teritoriale in sezonul de imperechere.

Populatie: populatia care cuibareste in Europa este relativ mica: 71.000 – 120.000 de perechi, ceea ce inseamna mai putin de un sfert din populatia globala.

Imperechere: doua-patru oua sunt depuse in luna iunie si sunt clocite de ambii parinti, desi mai mult de femela, timp de 27-33 de zile. Marimea medie a unui ou este de 42x33 mm. Puii parasesc cuibul dupa 28-34 de zile, dar depind de mancarea adusa de parinti pentru inca cinci saptamani. Scot un singur rand de pui pe an.

Amenintari si conservare: amenintarile pentru aceasta specie includ vanatoarea ilegala in timpul migratiei, dar si distrugerea habitatului, intensificarea agriculturii. Acestea din urma au dus la reducerea populatiilor de insecte si pasari care constituiau hrana lor. Masurile de conservare trebuie sa se axeze pe practici agricole care sa favorizeze si viata salbatica. Cuiburile artificiale sunt o masura benefica in zonele de unde lipsesc cuiburile de cioara.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativa*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: În zona planului (in special in cea situata in partea estica si nord – estica care este si puternic antropizata si caracterizata de culturi agricole) specia ar putea fi intalnita, fiind in cautare de hrana. In vizitele pe amplasament specia nu a fost observata.

Vantural rosu – *Falco tinnunculus* (cod A096)

Rasandire: poate fi gasit intr-o varietate mare de habitate, chiar si in zonele urbane. Are nevoie de vegetatie joasa, deschisa, pentru a vana – asa cum sunt zonele din jurul fermelor, pajistile, parcurile sau lizierele

Descriere: pasare de prada mica, de culoare castanie, poate fi identificata dupa zborul pe loc caracteristic, in care tine coada lunga deschisa ca pe un evantai. Masculii au capul si coada cenusii, in timp ce la femela – capul, coada si spatele sunt maronii cu dungi negre. Lungimea corpului este de 31-37 cm, anvergura de 68-70 cm, masa corporala medie de 190 g (masculii) si 220 g (femele). Se hranesc in principal cu mamifere mici, dar apreciaza si pasarile mici sau nevertebratele. In libertate, longevitatea medie este de patru ani.

Locatie si comportament: cuibareste mai peste tot in Europa. Populatiile din nordul si estul continentului migreaza in sud pentru a ierna. Populatiile din restul teritoriului sunt sedentare. Vantureii isi cauta prada zburand pe loc, deasupra solului. Au vederea excelenta si pot vedea lumina ultravioleta, ceea ce le permite sa localizeze urmele de urina ale prazii. Ating maturitatea sexuala la varsta de un an. In ritualul nuptial, masculul zboara in jurul femelei si ii aduce hrana. Specia cuibareste in scorburi, in cladiri sau foloseste cuiburile abandonate ale altor specii. Perechile sunt teritoriale si revin la acelasi cuib an de an.

Populatie: totalul populatiei care cuibareste in Europa este cuprins intre 330.000 si 500.000 de perechi.

Imperechere: in aprilie sau mai, patru sau cinci oua de 39x31 mm sunt depuse si clocite de femela, timp de 27-29 de zile. Ambii parinti vaneaza pentru puii care vor parasii cuibul dupa inca 27-39 de zile. Juvenilii vor mai sta inca o luna alaturi de parinti. Scot un singur rand de pui pe an.

Amenintari si conservare: specia a suferit de pe urma intensificarii agriculturii, a pierderii habitatului si a declinului suferit de mamiferele mici, care sunt prada lor preponderenta. Eforturile de conservare ar trebui sa se concentreze pe imbunatatirea conditiilor de viata ale animalelor salbatice de pe terenurile agricole, in special cele care ar duce la redresarea numarului de mamifere mici.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativa*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: În zona planului (in special in cea situata in partea estica si nord – estica care este si puternic antropizata si caracterizata de culturi agricole) specia ar putea fi intalnita, fiind in cautare de hrana. In vizitele pe amplasament specia nu a fost observata.

Vanturile de seara - *Falco vespertinus* (cod 097)

Statut: specie vulnerabila

Biotop: liziere, paduri de lunca, perdele forestiere, arbori din lungul soselelor, palcuri de copaci in silvostepa, totdeauna intre intinse terenuri deschise (inclusiv culturi agricole), in zona de campie.

Răspândirea în România: raspandire discontinua, in tinuturile de campie, atat in vest cat si in est si sud. Mai localizat (dar nu rar) in Transilvania. Cuibareste si in Delta Dunarii. Localizarea unor colonii de vanturel de seara se suprapune uneori peste coloniile de cioara de semanatura.

Efectivul: a fost apreciata drept una dintre cele mai numeroase pasari rapitoare, cel putin in sudul tarii. Aceasta evaluare nu mai este valabila azi, cand in intreaga tara exista cel mult 600 – 1200 perechi clocitoare.

Reproducerea: oaspete de vara (in lunile IV – IX). Cuibareste in mici colonii (V – VII), de obicei impreuna cu cioara de semanatura (sau in foste colonii de ciori).

Cauzele modificării numerice: diminuarea populatiilor a fost determinata, probabil, de reducerea ofertei de hrana in terenurile agricole colectivizate, de defrisarea arboretelor de la campie si de intoxicarea cu pesticide organo-clorurate. Cuiburi de vanturel de seara erau desigur distruse in timpul campaniilor indreptate asupra ciorilor.

Măsuri de protecție: protejată prin legea 13 din 1993 prin care România ractifică Convenția de la Berna, prin Directiva Europeană 92/43/EEC, Natura 2000, OUG57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice. Prezentă în mai multe arii protejate.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, specia este prezentă de-a lungul întregului an, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este raportată la $2 \geq p > 0\%$, conservarea trăsăturilor habitatului importante pentru existența speciei este considerată bună, iar din punct de vedere al izolării populației în sit în raport cu aria de răspândire normală a speciei s-a apreciat că populația este neizolată cu arie extinsă de răspândire. Aprecierea globală a valorii sitului pentru conservarea speciei este *buna*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: În zona planului (in special in cea situata in partea estica si nord – estica care este si puternic antropizata si caracterizata de culturi agricole) specia ar putea fi intalnita, fiind in cautare de hrana. In vizitele pe amplasament specia nu a fost observata.

Muscar negru – *Ficedula hypoleuca* (cod A322)

Raspandire: traieste in paduri deschise, parcuri, gradini si livezi, dar in apropiere de stejari.

Descriere: putin mai mic decat o vrabie, are o lungime a corpului de 12-13,5 cm, anvergura de 22-24 cm, masa medie corporala de 13 g. Vara, masculii au partile superioare negre si cele inferioare albe, cu o pata mare, alba de aripa si o pata alba mica pe frunte, langa cioc. Femelele au partile superioare de culoare maronie, cele inferioare sunt de culoare galben pal si culori mai inchise pe coada si pe aripi. Se hraneste cu insecte, iar toamna mananca si fructe si seminte. In libertate, ajunge sa traiasca, in medie, doi ani.

Locatie si comportament: pe timp de vara este rezident in aproape toata Europa. Specie migratoare, iernezeaza in vestul Africii, la sud de Sahara. Pasarile isi parasesc locurile de cuibarit in perioada iulie-august si revin in perioada aprilie mai a anului urmator. Pasarile se hranesc ziua, cand prind insecte din zbor si prada care nu zboara de la nivelul solului. La varsta de un an ating maturitatea sexuala. Masculii ajung la terenul de cuibarit si isi stabilesc un teritoriu. Cand se apropie o femela, o cheama la ei, isi agita aripile si coada, apoi indica locurile de cuibarit din gauri in pamant. Femela este cea care alege un loc de cuibarit si care construiește cuibul. Hranirea partenerii in ritualul nuptial intareste legatura dintre cei doi. De obicei sunt pasari monogame, dar si poligame atunci cand masculul are mai multe teritorii.

Populatie: populatia care cuibareste in Europa este extrem de mare: 12-20 de milioane de perechi.

Imperechere: intre patru si zece oua sunt depuse in perioada aprilie-iunie, iar apoi sunt clocite de ambii parinti, timp de 13-15 zile. Si hranirea puilor este o sarcina comuna, iar puii parasesc cuibul dupa 14-17 zile de la eclozare, dar vor mai sta cu parintii inca o saptamana. De obicei, au o singura panta pe sezon.

Amenintari si conservare: specia are nevoie de scorburi sau alte cavitati in care sa cuibareasca. De aceea, prin managementul padurilor trebuie sa li se asigure habitatul. Cand lipsesc scorburile, cuibaresc si in cuiburi artificiale.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativa*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: În zona planului habitatul nu este specific speciei, astfel aceasta nu va fi regasita in apropierea zonei propuse prin planul care face obiectul acestui studiu.

Cinteza de padure – *Fringilla coelebs* (cod A359)

Raspandire: este răspândită în România din ținuturile cele mai joase, ca pădurile de sălcii din Delta Dunării, până în regiunile de munte cu pășuni alpine și jnepeni ajungând la altitudinea de 1.500 m deasupra nivelului marii.

Descriere: este o pasăre migratoare de talie mică (14 – 18 cm), din familia *Fringillidae*.

Morfologie: prezintă un dimorfism sexual accentuat, masculul având culoare cărămizie.

Gușa pieptul și părțile laterale ale capului, târțița și restul capului sunt cenușii, și pe spate este cafeniu. Femela are penajul de culoare cafenie cu nuanțe cenușii.

Cuibul este construit în mare parte de femelă din rădăcini de plante, scoarță de copac, mușchi și paie. Fiind căptușit cu pene, el este amplasat la bifurcația crengilor și este mascat cu licheni și mușchi. Femela depune din aprilie 4 – 5 ouă de culoare verde albastruie cu pete roșcate, din care eclozează puii la circa 13 zile. În funcție de abundența hranei, într-un sezon femela poate să depună ouă de 2 - 3 ori.

În România cinteza este numai parțial migratoare, masculii iernând în țară, pe când femela și tineretul migrează în Africa de Nord sau Asia de Sud Vest.

Imperechere: primăvara, în perioada de împerechere, masculul care este viu colorat atrage atenția femelei asupra sa prin ciripitul său gălăgios.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativa*.

Prezenta speciei în zona supusă investiției: În zona planului habitatul nu este specific speciei, astfel aceasta nu va fi regasita în apropierea zonei propuse prin planul care face obiectul acestui studiu.

Cinteza de iarna – *Fringilla montifringilla* (cod A360)

Raspandire: traieste in paduri de mestecan si de conifere in sezonul de imperechere si in paduri de foioase pe timp de toamna si de iarna.

Descriere: seamana cu cinteza la marime si forma, are o lungime a corpului de 14-16 cm, o anvergura de 24-26 cm, o masa medie corporala de 24 g. Vara, masculul are capul negru, spate negru-marونیu, aripi si coada negre, umerii portocalii, iar pieptul paleste spre alb catre abdomen si tartita. Pe timp de iarna, capul are culoarea gri-marونیu. Femela are cap marونیu spre negru, iar pieptul este portocaliu palid. Se hraneste cu seminte, fructe de arbusti si insecte. In libertate, traieste in medie trei ani.

Locatie si comportament: cuibareste in Rusia de nord si in Peninsula Scandinava, dar uneori si mai la sud. Migreaza pentru a ierna in sudul Europei, Africa de Nord, Asia Centrala, sosind pe terenurile de iernat in septembrie, pentru a pleca inapoi in perioada martie-aprilie. Se hraneste in frunzis, vara, iar pe timp de iarna coboara pe sol pentru hrana. Formeaza stoluri de mii de pasari iarna. Atinge maturitatea sexuala la varsta de un an. In ritualul nuptial, masculul canta de pe o pozitie inalta, isi arata aripile cu dungii albe, coada, iar uneori isi ridica si creasta. Uneori face si zboruri joase. Femela construiește cuibul in forma de cupa cu muschi, iarba, fire de par, la inaltime, in conifere. Perechea este monogama pentru un sezon de imperechere.

Populatie: populatia care cuibareste in Europa este extrem de mare: 12 - 22 de milioane de perechi.

Imperechere: imperecherea incepe in mai-iulie, cand sunt depuse patru-sapte oua, cu marimea de 19x15 mm, care sunt clocite 11-12 zile. Masculul hraneste femela in timp ce ea cloceste ouale. Ambii parinti hranesc puii, care vor parasii cuibul dupa 13-14 zile de la eclozare. Perechile au uneori si doua ponte.

Amenintari si conservare: specia este raspandita bine si stabila ca populatie in habitat. Nu exista la aceasta ora nicio amenintare pentru ea.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativa*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: În zona planului habitatul nu este specific speciei, astfel aceasta nu va fi regasita in apropierea zonei propuse prin planul care face obiectul acestui studiu.

Lisita – *Fulica atra* (cod A125)

Raspandire: traieste in zone cu ape mici, linistite, lacuri, iazuri, canale de irigatii, baraje de acumulare, mlastini si balastiere. Deseori poate fi intalnita, pe timp de iarna, si in estuare.

Descriere: masculul si femela au cap negru, corp negru cu nunate gri, cioc alb cu un mic scut facial alb. Ochii sunt rosii, picioarele de culoare verde-galbui, iar laba piciorului este partial palmata si de culoare gri. Lungimea corpului este de 36-39 cm, anvergura de 65-75 cm, masa corporala medie de 800 g.

Masculul si femela seamana foarte bine, desi femela este putin mai mica. Se hraneste, preponderent, cu plante acvatice, dar nu refuza nevertebratele, oua de pasare, amfibieni, pesti sau mamifere mici. In salbaticie, traiesc, in medie, cinci ani

Locatie si comportament: este o specie sedentara in zonele cu clima temperata, dar populatiile din nordul si estul continentului migreaza catre zonele de centru, vest si sud pe timp de iarna. Unele ajung chiar pana in Africa de Nord. Plecarea spre zonele de iernat se face in luna septembrie, iar calatoria de intoarcere incepe in luna februarie. Isi obtine hrana prin scufundarea sub apa si prin culegerea de pe sol. Este o specie diurna, dar se poate hrani, uneori, si in timpul noptilor in care lumina lunii este puternica. Atinge maturitatea sexuala la varsta de doi ani. Specie monogama, extrem de teritoriala in sezonul de imperechere, agresiva si fata de propria specie si fata de alte specii. Ritualul de imperechere este simplu si implica o curatare reciproca cu ajutorul ciocului, dupa care partenerii aleg un loc de cuibarit. Aici isi vor

construi cuibul din frunze uscate si iarba, ca o ridicatura, fie pe vegetatie de pamant, fie pe vegetatie plutitoare.

Populatie: populatia care cuibareste in Europa este foarte mare, intre 1,3 si 2,3 milioane de perechi.

Imperechere: ouale sunt depuse la mijlocul lunii martie. Ambii parinti clocesc intre sase si 10 oua, cu marimea de 53x36 mm, timp de 21-24 de zile. Cei doi au grija de pui pana cand acestia sunt independenti, la 55-60 de zile de la eclozare. Au cate doua sau trei ponte pe an.

Amenintari si conservare: este o specie comuna in toate habitatele, se adapteaza foarte bine si la mediul urban. In unele zone in care apa este poluata, murdara de gunoarie sau plina de petrol, populatiile au cunoscut declinuri.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativa*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: În zona planului (in special in cea situata in partea estica si nord – estica care este si puternic antropizata si caracterizata de culturi agricole) specia ar putea fi intalnita, fiind in cautare de hrana. In vizitele pe amplasament specia nu a fost observata.

Becatina comuna – *Gallinago gallinago* (cod A153)

Raspandire: cuibareste in mlastini si zone umede, deseori pe marginea lacurilor si a raurilor. Iarna sta in zone de coasta sau mlastinoase.

Descriere: partile superioare sunt de culoare maronie cu pete mai deschise la culoare, partile inferioare sunt de culori palide, cu dungi negre pe piept, iar banda de la ochi este intunecata si marginita de doua benzi mai deschise. Picioare scurte, aripi lungi, iar ciocul distinctiv este alungit mult. Masculul seamana foarte bine cu femela, desi ea are ciocul putin mai lung.

Lungimea corpului este de 25-27 cm, anvergura de 44-47 cm, masa medie corporala de 110 g. Se hraneste cu nevertebrate si plante. In libertate, longevitatea medie este de trei ani

Locatie si comportament: cuibareste in aproape toata Europa. Populatiile din nordul si din estul extrem migreaza spre sud-vest pentru a ierna, dar ajung si in Africa. Pleaca de pe locurile de cuibarit in luna iulie si revin in anul urmator in lunile martie-mai. Se hranesc la rasarit si la apus de soare, sondand cu ciocul lung in noroi. Atinge maturitatea sexuala la varsta de doi ani. Masculii sunt primii care ajung la locurile de cuibarit si stabilesc teritoriile. Femelele selecteaza un loc de cuib si legatura dintre pasari este intarita de un ritual nuptial in care masculul zboara in cerc, apoi intra in picaj si produce un sunet de toba in timp ce coada ii vibreaza in aer. Ambii parteneri prefera o viata fara multe complicatii, iar cuibul lor este o mica adancitura din sol.

Populatie: populatia care cuibareste in Europa este mare: intre 930.000 si 1,900.000 de perechi.

Imperechere: trei-cinci oua de 40x29 mm sunt depuse in perioada aprilie-iunie. Femela le clocesta pentru 18-20 de zile, si fiecare parinte are grija de jumatate din pui. Acestia parasesc cuibul dupa 19-20 de zile. O singura ponta pe an.

Amenintari si conservare: declinurile au fost atribuite asanarii zonelor umede, ceea ce a dus la pierderea habitatului si a prazii, pe langa declinul cauzat de vanatoarea excesiva. In mai multe tari, specia a beneficiat de masuri de management al zonelor umede, prin regularizarea nivelului apelor, deoarece becatinele au nevoie de ape mici.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativa*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: În zona planului (in special in cea situata in partea nord – estica a localitatii Gircov din apropierea baltii Gircov) specia ar putea fi intalnita. In vizitele pe amplasament specia nu a fost observata.

Gainusa de balta – *Gallinula chloropus* (cod A123)

Raspandire: poate fi intalnita intr-o varietate de zone cu ape linistite in care exista vegetatie abundenta. Prefera raurile, iazurile, lacurile, canalele si mlastinile adiacente padurilor sau care au vegetatie inalta in apropiere.

Descriere: Penajul este negru-maroniu, cu tartita alba si o linie alba de-a lungul corpului. Usor de recunoscut dupa ciocul rosu cu varf galben si scut facial rosu. Ochii sunt negri, iar picioarele si laba piciorului sunt de culoare galben-verzuie. Masculul si femela seamana foarte bine.

Lungimea corpului este de 30-38 de centimetri, anvergura de 50-55 cm, iar masa corporala medie de 320 de grame. Se hraneste cu vegetatie acvatica, nevertebrate, pesti mici si oua de pasare. In libertate, longevitatea medie este de trei ani.

Locatie si comportament: cuibareste pe aproape tot continentul nostru. Pasarile din regiunile nordice si estice migreaza iarna inspre sud, pana in Africa subsahariana. Pleaca de pe terenul de cuibarit in luna septembrie si revin in februarie. Este o specie diurna, dar se hraneste si in serile cu lumina puternica a lunii. Atinge maturitatea sexuala la varsta de un an. In general, perechile sunt monogame, dar se intalnesc si cazuri de poligamie si poliandrie. Legatura dintre parteneri poate dura mai multi ani. In ritualul nuptial, masculul inoata spre femela cu ciocul scufundat in apa si ii ofera ierburi acvatice. Cei doi construiesc un cuib in forma de cupa, fie pe sol, ancorat de vegetatia adiacenta, fie intr-un tufis sau intr-un arbore si isi apara teritoriul cu agresivitate.

Populatie: populatia care cuibareste in Europa este mare, 900.000 – 1.700.000 de perechi si a ramas stabila pe mai tot continentul.

Imperechere: ouale sunt depuse la mijlocul lunii martie. Cei doi parinti clocesc pe rand cele cinci-noua oua, cu marimea de 43x31 mm, timp de 21-22 de zile. Ambii parinti hranesc puii, pana cand acestia devin independenti, la 40-50 de zile de la eclozare. Au doua ponte pe an.

Amenintari si conservare: este o specie comuna si se adapteaza foarte bine la schimbarile facute de om. In mai multe zone, specia a beneficiat de pe urma crearii de noi lacuri de acumulare, dar amenintarea pentru ea o constituie pradatorii.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativa*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: În zona planului habitatul nu este specific speciei, astfel aceasta nu va fi regasita in apropierea zonei propuse prin planul care face obiectul acestui studiu.

Scoicar – *Haemantopus ostralegus* (cod A130)

Statut: specie vulnerabila

Biotop: plajele nisipoase ale lagunelor si ale marii, acolo unde abunda gasteropodele. Local pe tarmuri si insule ale apelor dulci (rauri, lacuri).

Răspândirea în România: in principal pe litoralul Marii Negre, corespunzator Deltei Dunarii si complexului lagunar Razelm – Sinoe inclusiv pe insula Sacalin. Rar in interiorul tarii, pe Oltul Inferior.

Efectivul: probabil in jur de 50-150 perechi. Este mai numeros ca si efectiv pe tarmul marii in timpul migratiei iar prin interiorul tarii trece mai rar.

Reproducerea: specie migratoare, oaspete de vara si pasare de pasaj (in lunile III – X), iar reproducerea are loc in lunile V-VI.

Cauzele modificării numerice: scoicarul a inregistrat pe parcursul secolului XX un spor de populatie. In plus, se pare ca a avut loc o modificare de biotop si arie de raspandire, in snesul unei „mutari” a pasarilor dobrogene din lagunele complexului Razelm – Sinoe spre litoralul marii. Scoicarul ramane totusi o pasare relativ rara, cu o arie de raspandire foarte restransa in Romania; implicit este o pasare vulnerabila. Furtunile si valurile care matura plajele litoralului pot fi dezastruoase pentru cuiburile de scoicar. Accesul animalelor domestice pe plaje, spre sau dinspre locurile de pasunat, poate cauza distrugerea cuiburilor cu oua.

Măsuri de protecție: protejată prin legea 13 din 1993 prin care România ractifică Convenția de la Berna, prin Directiva Europeană 92/43/EEC, Natura 2000, OUG57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice. Prezentă în mai multe arii protejate.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativa*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: În zona planului (in special in cea situata in partea nord – estica a localitatii Gircov din apropierea baltii Gircov) specia ar putea fi intalnita. In vizitele pe amplasament specia nu a fost observata.

Piciorong – *Himantopus himantopus* (cod A131)

Statut: specie periclitata

Biotop: mlastini eutrofe cu apa putin adanca (maxim 20-25 cm), cu plaje nisipoase sau maloase si vegetatie joasa; smarcuri pe termurile apelor lent curgatoare.

Răspândirea în România: Dobrogea, unele balti din estul Munteniei (Ianca, Plopu) si cateva puncte din lungul Dunarii in amonte de Calaeasi: Turnu Magurele, Corabia, Izvoare, posibil si in alte puncte. A disparut din Banat, unde cuibarea in sec XIX.

Efectivul: cca 100-250 perechi clocitoare, din care 50% in zona complexului lagunar Razelm – Sinoe. Concentrari de adulti si juvenili se observa in cursul toamnei.

Reproducerea: oaspete de vara (in lunile IV – IX). Cuibareste in mici colonii. Depunerea oualor in V, pui si juvenilii se observa in lunile VI-VII.

Cauzele modificării numerice: nu exista date vechi asupra abundentei speciei, pentru a putea evalua eventualele schimbari in abundenta sa. O diminuare certa s-a petrecut in complexul lagunar, pe masura ce habitatele specifice piciorongului au fost invadate de stuful care se dezvoltă ca urmare a indulcirii apei.

Măsuri de protecție: protejată prin legea 13 din 1993 prin care România ractifică Convenția de la Berna, prin Directiva Europeană 92/43/EEC, Natura 2000, OUG57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice. Prezentă în mai multe arii protejate.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativa*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: În zona planului habitatul nu este specific speciei, astfel aceasta nu va fi regasita in apropierea zonei propuse prin planul care face obiectul acestui studiu.

Pescarusul pontic – *Larus cachinnans* (cod A459)

Descriere: pescărusul pontic are ochii galbeni, cioc galben strălucitor cu un punct rosu lângă vârful. Picioarele sunt roz-cenusii. Imaturii au culoarea bej maronie pestriță.

Hrana: această specie este sedentară, iar în habitatul din SPA Marea Neagră se hrănește cu peste, deseuri, ouă si pui de păsări.

Habitat: este prezent tot timpul anului si cuibărește în localitățile din zona costieră.

Reproducerea: specia se reproduce în perioada martie-aprilie. La tărâmul Mării Negre este prezent în toate anotimpurile într-un număr aproximativ de 4000 indivizi.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativa*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: În zona planului (în special în cea situată în partea nord – estică a localității Gircov din apropierea raului Olt) specia ar putea fi întâlnită. În vizitele pe amplasament specia nu a fost observată.

Pescarusul sur – *Larus canus* (cod A182)

Descriere: spatele este argintiu, iar vârful aripilor negru; restul corpului este alb. Cioc scurt, galben cu o dungă la capatul acestuia, picioare galbene.

Habitat: în România vine iarna și se strânge uneori în stoluri mari, alteori în grupuri mai mici, amestecate cu pescarusi razatori și pescarusi pontici și cu picioare galbene. Sunt pasări nordice și vin la noi pentru iarnă. Stolurile sunt de multe ori în pasaj, zăbovesc doar o vreme pe teritoriul țării noastre, plecând apoi mai la sud.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativa*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: În zona planului (în special în cea situată în partea nord – estică a localității Gircov din apropierea baltii Gircov) specia ar putea fi întâlnită. În vizitele pe amplasament specia nu a fost observată.

Pescarus razator – *Larus ridibundus* (cod A179)

Raspandire: în general, poate fi găsit lângă ape calme, mici, cuibărește lângă mlăștini, iazuri, lacuri și zone uscate din apropierea apelor. Iarna poate fi găsit într-o varietate de habitate, inclusiv în apropiere de ferme, parcuri și locuri de joacă.

Descriere: este un pescarus mic, lungimea corpului de 35-39 cm, cu o glugă ciocolatieoasă, pe care o pierde în timpul iernii. Partile superioare sunt gri, cele inferioare sunt albe, cioc și picioare roșii. Anvergura aripilor este de 86-99 de centimetri, iar masa corporală atinge, în medie, 200-400 de grame.

Este un oportunist când vine vorba despre hrană, de la insecte la viermi, pești, hoituri și gunoaie menajere. În salbaticie, durata medie de viață este de 11 ani.

Locatie si comportament: cuibărește în aproape toată Europa, continent care acum ar deține mai mult de jumătate din întreaga populație globală. Mare parte din pasarile europene migrează spre sud sau sud-vest pentru a iarna. Sunt văzute de obicei în stoluri și cuibăresc în colonii unde fiecare pereche își apără teritoriul. Maturitatea sexuală este atinsă la vârsta de doi ani. În

ritualul nuptial, masculul hraneste femela. Cuibul consta intr-o mica parcela de pamant, racaita, demarcata cu vegetatie, desi in anumite zone umede cuibul este construit pe o movila.

Populatie: populatia care cuibareste in Europa este mare, 1,5 – 2 milioane de perechi si a crescut in perioada 1970-1990, ceea ce a balansat actualul declin din Europa centrala si de vest.

Imperechere: in Europa de est, depun de la jumatatea lunii aprilie doua – trei oua cu marimea de 53x37 mm. Ambii parinti le clocesc pe rand, timp de 23-26 de zile. Dupa ce ies din ou, puii sunt ingrijiti de ambii parinti si vor parasii cuibul la 33-37 de zile dupa eclozare. Scot un singur rand de pui pe an.

Amenintari si conservare: nu se stie sigur care este motivul declinului pentru populatia europeana, desi deranjarea cuiburilor prin activitati umane ar putea fi o cauza. Conservarea actualei populatii este necesara. Specia are nevoie de platforme artificiale de cuibarit.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativa*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: În zona planului (in special in cea situata in partea nord – estica a localitatii Gircov din apropierea baltii Gircov) specia ar putea fi intalnita. In vizitele pe amplasament specia nu a fost observata.

Sitarul de mal – *Limosa limosa* (cod A156)

Raspandire: este raspandit pe tot continentul european inasa ca o prezenta destul de rara. Zonele preferate de cuibarit sunt N-V -ul Europei. La noi in tara este intalnita ca pasare de pasaj si ca oaspete de vara in Delta Dunarii. Rar poate fi vazuta si in apropierea baltilor din interiorul tarii.

Descriere: Sitarul de mal are penajul mult mai speculos primavara in perioada imperecherii. Capul, gatul si pieptul au o coloratie rosie-caramizie, pe spate si pe aripi este pestrit, brun inchis cu alb iar pe abdomen este alb-cenusiu.

Ciocul este lung si subtire, cu baza roz si varful negru iar picioarele sunt relativ lungi si de culoare neagra. Iarna, penajul pierde nuantele de caramiziu si lasa loc celor de cenusiu.

Locatie si comportament: cuibul este bine mascat in vegetatia bogata iar femela depune 3-4 oua intr-o singura serie pe an.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativa*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: În zona planului (in special in cea situata in partea nord – estica a localitatii Gircov din apropierea baltii Gircov) specia ar putea fi intalnita. In vizitele pe amplasament specia nu a fost observata.

Grelusel de stuf – *Locustella luscinioides* (cod A292)

Raspandire: greluselul de stuf cuibareste in stufarisuri dese. Colorit dorsal uniform, maro-cenusiu rosiatic; penaj ventral albicios, cu piept, flancuri si subcodale umbrite cu cafeniu.

Descriere: subcodalele sunt maro-roscat deschis, la unele exemplare cu varfuri de culoare deschisa nu foarte pronuntate. Spranceana slab conturata. Coadă lunga, lata si rotunjita. Picioare de culoare inchisa, maro-rosiatice. Are un strigat asemanator cu cel al pitigoiului mare: "cing-cing".

Cantecul este destul de asemanator cu cel al greluselului patat, dar are o tonalitate mai joasa (mai puțin metalic) și un ritm mai rapid; este mai degraba un fel de bazait puternic și monoton: "sirrr", ca de greier, mici variatii de intensitate și ritm. Cantecul incepe destul de lin, putandu-se accelera spre final. Canta adesea din locuri expuse, in stufaris sau tufisuri, mai ales in amurg și in zori, dar destul de des in timpul zilei.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativa*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: În zona planului habitatul nu este specific speciei, astfel aceasta nu va fi regasita in apropierea zonei propuse prin planul care face obiectul acestui studiu.

Privighetoarea roscata – *Luscinia megarhynchos* (cod A271)

Habitat: habitatul privighetorilor îl reprezintă crângurile dese și umede și subarboretul pădurilor, unde, de cele mai multe ori, pot fi auzite decât văzute. cuibărește în zonele cu păduri și tufisuri din aproape toată Europa cu excepția nordului extrem, precum și în sud-vestul Asiei.

Toamna, pasărea cu cântec minunat migrează spre sudul Africii de unde se întoarce primăvara în locurile ei de cuibărit.

Descriere: atinge o lungime de 15-16 centimetri și are un colorit modest, de un maron-crem șters pe tot trupul, cu excepția cozii care are o ușoară nuanță roșiatică.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativa*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: În zona planului habitatul nu este specific speciei, astfel aceasta nu va fi regasita in apropierea zonei propuse prin planul care face obiectul acestui studiu.

Ferestras mare – *Mergus merganser* (cod A070)

Descriere: iarna, masculul are partea inferioară a corpului albă cu nuanțe roz, iar capul și spatele sunt verde metalizat. Femela are spatele mai gri, un maro roșiatic mai închis pe cap, creastă compactă ce cade pe ceafă, bărbie albă și o separație netă între gâtul maro și corpul gri, pata albă de pe aripă nefiind despărțită cu negru. Se hrănesc prin scufundare cu pești mici, iar în lipsa acestora cu insecte, broaște sau melci. Lungimea corpului este de 53-69 cm, iar anvergura aripilor este de 86-99 cm, cu o masă corporală de 1050-2054 g. Longevitate maximă atinsă în sălbăticie este de 13-14 ani.

Raspandire: ferestrasul mare este o specie larg răspândită în emisfera nordică. Preferă habitatele umede, cum sunt râurile, lacurile continentale, împrejmuite de pădure, unde își amenajează cuibul în scorburi ale trunchiurilor copacilor de pe malurile apelor. Există două populații distincte, cea din America de Nord are atât indivizi migratori, cât și sedentari. Cea euro-asiatică este complet migratoare. În România, specia poate fi observată numai în sezonul de iarnă pe cursul Dunării și în Delta Dunării sau pe coastele Mării Negre.

Locatie și comportament: specia este parțial migratoare în America de Nord și complet migratoare în Eurasia. Ajunge în teritoriile de cuibărit în lunile martie-mai, începe imediat cuibăritul. Cuibărește în perechi solitare sau grupuri restrânse de până la 8-10 perechi. Masculii nu rămân lângă cuib ulterior împerecherii, migrând spre ape depărtate pentru a năpârli. Migrația de toamnă se desfășoară în lunile octombrie-decembrie, începutul deplasării depinde de înghețul lacurilor din zonele temperate. Specia cuibărește în scorburi săpate de ciocnitori de talie mare sau în cavități naturale în copaci la mai mult de 25 de metri înălțime de la sol, situați la distanțe de până la 1 km de apă. Perechile sunt monogame, numai pe perioada unui sezon de împerechere încă din iarnă. Se scufundă până la 4 metri adâncime în căutarea prăzii ce constă în principal din pește, dar în lipsa acestuia se hrănește și cu insecte acvatice, melci sau broaște. Este o specie socială, fiind observate adesea în grupuri de până la 75 de indivizi. De obicei cuibăritul se desfășoară solitar într-un singur trunchi de copac, dar au fost observate și cazuri de câte 10 cuiburi pe trunchi, caz în care generațiile se pot amesteca ajungând până la 40 de pui de care se poate îngriji o singură femelă. Comportamentul teritorial este minim, masculii nu apără cuibul de potențiali intruși. Păsările devin active pentru reproducere la vârsta de 2 ani.

Populație: populația europeană este relativ mică, până la 74.000 de perechi cuibăritoare și totodată peste 150.000 de indivizi în perioada de iarnă, fapt care demonstrează că unii indivizi nu migrează, populația fiind în creștere în perioada 1970-1990. Cu toate că populația europeană a crescut sau a rămas stabilă în Europa în perioada 1990-2000, alte populații cheie au scăzut în unele țări, astfel populația fiind în declin per total. În România populația de iarnă atinge aproximativ 100-200 de indivizi.

Imperechere: femelele depun 6-17 ouă în lunile mai-iunie, cu dimensiunea de aproximativ 64x43 mm, incubatia fiind de 28-35 zile. Puii dezvoltă penajul de juvenili la aproximativ 30-50 de zile de la eclozare, femela îngrijindu-i timp de 2-3 săptămâni de la eclozare, apoi îi părăsește, puii fiind capabili încă din primele zile de a se hrăni singuri. Masculul părăsește cuibul imediat după depunerea pondei de către femelă. Perechile au o singură pontă pe an.

Amenințări și conservare: în zonele de cuibărit, amenințările principale sunt legate de degradarea habitatelor specifice, precum și de contaminarea cu pesticide și mortalitatea prin intoxicarea cu plumb. Ca măsură de conservare primordială se impune creșterea gradului de constientizare asupra factorilor de impact ai speciei, precum și reducerea utilizării pesticidelor în teritoriile de iernat, precum și înlocuirea utilizării cartuselor de plumb cu cele de aliaj în cazul vânătorii.

Relevanța ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativă*.

Prezența speciei în zona supusă investiției: În zona planului (în special în cea situată în partea nord – estică a localității Gircov din apropierea baltii Gircov) specia ar putea fi întâlnită. În vizitele pe amplasament specia nu a fost observată.

Prigoare – Merops apiaster (cod A271)

Descriere: este o pasăre migratoare, zveltă, din familia meropidelor (Meropidae), ordinul coraciiformelor (Coraciiformes) răspândită în mare parte a Europei, nordul Africii, de mărimea unei turturele, viu colorată cu capul și spatele cafenii, bărbia galbenă, pieptul albastru, coada verde, aripile galben, cafeniu și verde, cu ciocul lung, subțire, ascuțit și ușor curbat în jos și cu coada lungă și ascuțită, care trăiește prin malurile lutoase ale unor ape și se hrănește în zbor mai ales cu viespi și cu albine. Cuibărește în România, dar pleacă în sezonul rece.

Relevanța ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativă*.

Prezența speciei în zona supusă investiției: În zona planului habitatul nu este specific speciei, astfel aceasta nu va fi regăsită în apropierea zonei propuse prin planul care face obiectul acestui studiu.

Presura sura – Miliaria calandra (cod A383)

Descriere: aspectul este asemănător cu cel al unei vrăbii, cu o colorație generală maronie-cenușie și multe dungi de culoare brun închis. Corpul pare indestat și robust iar ciocul puternic. Specific speciei este formațiunea triunghiulară de la baza ciocului, vizibilă când acesta este deschis. Lungimea corpului este de 18 cm, anvergura aripilor de 26-30 cm iar greutatea maximă de 55g.

Presura sura se hrănește cu diferite insecte și semințe în perioada verii iar iarna consumă doar semințe.

Habitat: este o pasare des întâlnită în zonele joase, deschise cu palcuri izolate de copaci și arbuști. În perioada verii poate urca în văile montane. Iarna se adună în stoluri și migrează pe distanțe scurte în căutarea hranei. Presura sura preferă clima mai caldă și din acest motiv lipsește din N Europei și crește densitatea exemplarelor în S Europei, în special în Bazinul Marii Mediterane.

În România este o pasăre comună în regiunile de câmpie și de dealuri descoperite, mai rar și pe văile largi, joase ale râurilor montane. Cuibărește la noi, unde rămâne și în sezonul rece, o

parte din populație se deplasează iarna spre sudul țării sau migrează spre Sudul Europei, nordul Africii și peninsula Arabia

Cuibarit: cuibul este construit direct pe pamant, bine mascat in iarba sau tufisuri. Femela depune 3-5 oua in 1-2 serii pe an.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativa*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: În zona planului habitatul nu este specific speciei, astfel aceasta nu va fi regasita in apropierea zonei propuse prin planul care face obiectul acestui studiu.

Codobatura alba – Motacilla alba (cod A262)

Descriere: este o pasăre suplă, de 16.5–19 cm lungime (subspeciile est-asiatice ating 21 cm) și 18 - 24 grame greutate. Culoarea penajului este alb-gri pe flancuri și spate, albă pe piept, abdomen și partea laterală a capului, neagră pe bărbie, gât și creștet.

Habitat: fiind o pasăre insectivoră preferă zonele cu câmp deschis, adesea lângă lacuri sau râuri. Exemplarele care trăiesc în zone urbane s-au adaptat la noul habitat. Cuibărește în crăpăturile stâncilor, uneori pe sol, adesea chiar și pe structuri antropice.

Cuibarit: codobatura este monogamă și își apără ouăle și puii. În general sezonul de cuibărire este din aprilie până în august. Cuibul e construit în cooperare, de ambele sexe, din crenguțe, iarbă, frunze, păr animal. Sunt depuse între 3 și 8 ouă, în mod normal între 4 și 6. Ouăle sunt de culoare crem, uneori cu tentă albăstruie sau turcoaz, pătate cu roșu- maroniu, cu o dimensiune medie de 21 x 15 mm. Ambii părinți clocesc ouăle. Ouăle eclozează după 12 zile (uneori mai târziu, până la 16 zile).

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativa*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: În zona planului (in special in cea situata in partea nord – estica a localitatii GircoV din apropierea baltii GircoV) specia ar putea fi intalnita. In vizitele pe amplasament specia nu a fost observata.

Codobatura galbena – Motacilla flava (cod A260)

Descriere: pasare de talie mica ce atinge 16,5 cm. Are numeroase subspecii cu colorit mai mult sau mai putin diferit. Se recunoaste dupa forma alungita a corpului, cu coada lunga pe care o misca in plan vertical foarte des. Masculul adult are capul cenusiu – albastrui cu dunga alba evidenta peste ochi, spatele verzui, aripa negricioasa si partea inferioara galbena. Femela seamana cu masculul, dar are capul mai brun si spatele mai inchis. Juvenilul este brun pe partea superioara si mai deschis pe cea inferioara. Zborul este ondulat.

Habitat: traieste in zonele de campie, unde cuibareste pe pajisti si terenuri agricole. Este o pasare migratoare larg raspandita in tara.

Localizare si comportament: specia migrează în lunile august-septembrie spre teritoriile de iernat din Africa si sudul Asiei, revenind apoi în lunile martie-aprilie în teritoriile de cuibărit din Europa si jumătatea nordică a Asiei. Cuibăritul se desfășoară în perioada aprilie-iulie, perechile monogame formându-se odată cu sosirea păsărilor în cartierele de cuibărit. Cuibul în formă de cupă este alcătuit din fire de iarbă, fiind căptusit la interior cu păr si pene de la diverse animale. De regulă cuibul este amplasat la nivelul solului, într-o adâncitură. Ambii părinti au grijă de pui până acestia devin independenti. Este o specie gregară care se adună pe timp de noapte în copaci sau în iarbă înaltă pentru odihnă, în timpul zilei apărându-si teritoriile mici de alti indivizi. Capturează prada formată din insecte de pe sol sau de la nivelul apei, dar poate zbura si pe distante scurte în aer pentru a le prinde, deseori urmărind cirezile de vaci sau oi pentru a se hrăni cu insectele care se aseză pe acestea. Păsările devin active pentru reproducere din al doilea an de viață.

Cuibarit: femelele depun 4-6 ouă în lunile aprilie-mai, incubatia fiind de 11-13 zile. Puii sunt hrăniti de ambii părinti până la vârsta de 11-13 zile si ulterior pentru încă 2-3 săptămâni după părăsirea cuibului. Adesea masculul se poate îngriji singur de pui în timp ce femela poate depune o a doua pontă.

Amenintari si masuri de conservare: specia este amenintată de degradarea si pierderea habitatului propice, fapt care a cauzat reducerea efectivelor din unele țări. Protectia zonelor umede si a habitatelor adiacente specifice codobaturii albe este prioritară pentru păstrarea parametrilor acestei specii în limitele favorabile.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativa*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: În zona planului (in special in cea situata in partea estica si nord – estica din apropierea baltii GircoV dar si a terenurilor agricole, zona antropizata si folosita pentru agricultura in mare parte) specia ar putea fi intalnita. In vizitele pe amplasament specia nu a fost observata.

Muscar sur – *Muscicapa striata* (cod A319)

Descriere: este o pasăre arboricolă insectivoră migratoare din familia muscicapidelor (*Muscicapidae*) de dimensiuni mici (12 cm, cât o vrabie), răspândită în Europa, Africa și Asia. Trăiește în păduri luminoase și rare, parcuri, grădini. Iernează în Africa, la sud de Sahara. Are irisul cafeniu, ciocul și picioarele negre; penajul este cenușiu cu galben-ruginiu și striții longitudinale pe piept. Sexele se aseamănă între ele. Cuibul în formă de cupă și-l fac între crengi. Din luna mai depune 4-5 ouă albastre-verzui sau smântâni pătate cu maroniu, care sunt clocite numai de femelă timp de circa 13-14 zile.

Se hrănește cu insecte, pe care le prinde din zbor. Se postează pe o ramură uscată din vârf, la marginea unei poieni sau a unui loc deschis, de unde prind prăzile din zbor, cu mare precizie, apoi revin la locul de bază.

Habitat: in România este o pasăre obișnuită. Apare ca pasăre de vară, sosind primăvara și migrează toamna în Africa. În România se găsește pe tot cuprinsul țării, mai ales în ținuturile pădurilor joase, străbătute de ape; este frecventă în Delta Dunării.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativa*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: În zona planului (in special in cea situata in partea estica si nord – estica din apropierea baltii Gircov, zona antropizata si folosita pentru agricultura in mare parte) specia ar putea fi intalnita. In vizitele pe amplasament specia nu a fost observata.

Culic mare – *numenius arquata* (cod A160)

Descriere: aproximativ de marimea unei fazanite, are o lungime a corpului de 50-57 cm, anvergura de 80-100 cm, masa corporala medie 770 g (mascul) si 1000 g (femela). Pasare de culoare cenusiu-maronie, cu pete negre pe cap, gat, piept si partile superioare, de culoare galben palida pe abdomen si cu tartita alba. Ciocul lung si curbat in jos este roz pe partea inferioara, iar picioarele lungi sunt de culoare gri-albastruie. Masculul seamana foarte bine cu femela, dar ea este mai mare. Se hraneste cu insecte, viermi, crustacee, moluste, fructe de arbusti, seminte, iar uneori si cu vertebrate mici. Longevitatea medie in salbaticie este de cinci ani.

Habitat: cuibareste in zone umede, balti si mlastini, dar ierneaaza pe zone de coasta.

Localizare si comportament: cuibareste in mai toata partea de nord a Europei, rar si in partile sudice. Migreaza iarna in sudul Europei, in Africa si in Asia de sud. Pasarile parasesc terenurile de cuibarit in perioada iunie-august si se intorc incepand cu luna februarie a anului urmator. Se hraneste sondand cu ciocul in noroi dupa nevertebrate, iar uneori chiar si noaptea. Atinge maturitatea sexuala la varsta de doi ani. Perechea este monogama, iar cuibaritul are loc de obicei la acelasi cuib, perechea fiind solitara si teritoriala. In ritualul nuptial, masculul canta in zbor, se avanta cat mai sus si apoi planeaza spre pamant cu aripile intinse la maximum. Cuibul este o mica denivelare, deseori in iarba sau rogoz.

Cuibarit: intre trei si cinci oua, cu marimea de 68x48 mm, depuse in perioada aprilie-mai. Cei doi parinti le clocesc timp de 27-29 de zile, apoi ingrijesc puii impreuna. La 32-38 de zile de la eclozare, puii parasesc cuibul. Perechile au un singur rand de pui pe an.

Amenintari si masuri de conservare: la nivel global, specia este in declin, ca rezultat direct al pierderii habitatului prin asanarea de mlastini si intensificarea agriculturii. Studiile au aratat ca si pradarea cuiburilor de catre mamifere are un rol esential in acest declin.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativa*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: În zona planului (in special in cea situata in partea nord – estica a localitatii Gircov din apropierea baltii Gircov) specia ar putea fi intalnita. In vizitele pe amplasament specia nu a fost observata.

Starc de noapte – *Nycticorax nycticorax* (cod A023)

Descriere: are o lungime a corpului de 58 – 65 cm și o greutate de circa 800 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 90 – 100 cm. Adultii au o infatisare similară. În partea posterioară a capului au 3 - 4 pene albe, înguste, cu o lungime de 18 – 20 cm. Tinerii au în prima iarnă un penaj maroniu cu striuri albe. Tinerii în iarnă a doua au spatele maroniu, comparativ cu cel negru al adulților. Se hraneste mai ales cu pesti la care se adauga larve de insecte, mormoloci, lipitori și chiar soareci.

Habitat: este o specie specifică zonelor umede cu apă dulce sau chiar sărată.

Localizare și comportament: prezenta în jumătatea de sud și estică a continentului european. Este o specie nocturnă, fiind vizibilă dimineata devreme sau la apusul soarelui. În timpul zilei se retrage în copaci sau tufisuri. Cuibărește în colonii mixte alături de alte specii de starci și cormorani. În timpul clocitului, schimbarea partenerilor la cuib se face conform unui ritual. Iernează pe continentul african.

Cuibărit: sosete la sfârșitul lunii martie sau început de aprilie din cartierele de iernare. Cuibul este amplasat pe salcii și numai uneori pe trestie bătrână. La construirea cuibului, ce are forma unei farfurii puțin adânci, alcătuit din crengute și stuf, participă cei doi părinți. Femela depune în perioada cuprinsă între sfârșitul lui aprilie și până în iunie în funcție de caracteristicile climatice ale anului, un număr de 4 - 5 ouă cu o dimensiune medie de 51,05 x 35,1 mm. Culoarea ouălor este verde – albastruie. Incubația este asigurată de ambii părinți. După 21 - 22 de zile, puii eclozează și rămân în cuib 21 – 28 de zile, dar continuă să fie hrăniți de părinți până la 50 – 56 zile, când devin independenți.

Amenințări și măsuri de conservare: degradarea habitatelor prin reducerea suprafețelor umede, tăierea salciilor iarnă ca material pentru foc de către localnici și deranjul coloniilor reprezintă principalele pericole ce afectează specia. Ca măsuri de conservare, se încurajează reducerea deranjului prin protejarea coloniilor de vizitatori și interzicerea vânătorii. Reconstrucția ecologică a zonelor umede din Delta Dunării și de pe cursul inferior al Dunării rămâne o prioritate.

Relevanța ROSPA0024 Confluența Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluența Olt - Dunare, specia este prezentă de-a lungul întregului an, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este raportată la $2 \geq p > 0\%$, conservarea trăsăturilor habitatului importante pentru existența speciei este considerată *bună*, iar din punct de vedere al izolării populației în sit în raport cu aria de răspândire normală a speciei s-a apreciat că populația este neizolată cu arie extinsă de răspândire. Aprecierea globală a valorii sitului pentru conservarea speciei este *medie sau redusă*.

Prezența speciei în zona supusă investiției: În zona planului (în special în cea situată în partea nord – estică a localității Gircov din apropierea baltii Gircov) specia ar putea fi întâlnită. În vizitele pe amplasament specia nu a fost observată.

Grangur – *Oriolus oriolus* (cod A337)

Descriere: are o lungime de 21–24 cm. Masculul are un penaj galben-auriu cu aripile și coada negre. Femela și păsările tinere au un colorit verzui cu aripile și coada mai întunecate. Cântecul este un fluierat sonor. Cuibul de forma unui hamac se află pe o înfurcitură aproape de capătul unei crăci orizontale, mascat de frunziș. Ponta are loc în mai-iunie și constă din 3-4 ouă albe cu pete brun-roșcate. Incubația este asigurată mai ales de femelă și durează circa 15 zile. Puii sunt nidicoli. Se hrănește cu insecte și fructe, în special cu cireșe.

Habitat: cuibărește în pădurile luminoase de șes, văile râurilor montane, în plantații, livezi, terenuri de cultură cu copaci din Europa, Asia, nord-vestul Africii. Iernează în Africa subsahariană.

În România este o pasăre comună răspândită în zăvoaie și pădurile luminoase de șes, urcând și pe văile râurilor montane, până în partea lor mijlocie. Cuibărește la noi, dar pleacă în sezonul rece.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativa*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: În zona planului habitatul nu este specific speciei, astfel aceasta nu va fi regasita in apropierea zonei propuse prin planul care face obiectul acestui studiu.

Cormoran mare – *Phalacrocorax carbo* (cod A017)

Descriere: penajul este complet negru, exceptie face ciocul ascuțit asemănător păsărilor de pradă de culoare galbenă și pata albă de la baza ciocului, care se întinde pe obraz. Ochii sunt de culoare galbenă cu pupila neagră evidentă. Forma corpului este alungită pentru a ajuta pasărea la înotul subacvatic. Pestele îl capturează exclusiv prin scufundare. Lungimea corpului este de 84-90 cm, iar anvergura aripilor este de 130-160 cm, cu o masă corporală de 2,6-3,7 kg. Longevitatea maximă atinsă în sălbăticie este de 22 ani.

Habitat: cormoranul mare este o specie cu răspândire largă pe toate continentele. Preferă habitatele umede cu întindere mare de apă de unde își procură hrana ce constă din peste de toate dimensiunile, specia fiind complet ihtiofagă. Cuibărește în sălcete și plop albi sau negri cu coronament bogat unde își pot amplasa cuiburile de dimensiuni mari.

Localizare și comportament: este o specie sedentară, rămâne de obicei în apropierea coloniei chiar și în afara sezonului de cuibărit. Este întâlnit pretutindeni în habitatele umede din Europa, unde întinderile de apă sunt vaste. În America de Nord preferă habitatele de coastă ale Atlanticului de Vest. Încep cuibăritul în lunile aprilie-mai, adesea în colonii de sute sau chiar mii de perechi în funcție de suprafața habitatului specific. Perechile părăsesc cuibul la 2-3 luni de la începutul perioadei de cuibărit, respectiv în lunile iulie-august, deplasându-se spre zone cu lacuri mari unde se pot scufunda în căutarea pestelui. Cuibul este asamblat din crengute uscate, pene și excremente în coronamentul salciilor și plopilor, arborii pot număra chiar și până la 20 de cuiburi pe trunchi. În mod normal, coloniile sunt refolosite ani la rând, extinzându-se pe măsură ce puii devin adulți și încep cuibăritul la rândul lor. Excrementele cormoranilor mari sunt

acide, astfel încât arborii din amplasamentul coloniei devin uscati într-un an sau doi de la amplasarea coloniei. Juvenilii devin activi pentru reproducere din al doilea an de viață.

Cuibarit: femelele depun 3-5 ouă în lunile aprilie-mai, incubatia este de 28-31 zile. Puii dezvoltă penajul de juvenili la aproximativ 45-55 de zile de la eclozare, părintii îngrijindu-i în tot acest timp. Puii devin independenți la aproximativ 105-145 de zile de la eclozare, alăturându-se părinților în căutarea hranei. Perechile au de obicei o singură pontă pe sezon, dar pot avea două ponte în cazul în care prima este pierdută.

Amenințari și măsuri de conservare: pierderea sau degradarea zonelor umede, asociată cu fragmentarea sau pierderea habitatelor de cuibărit (arbori, arbusti, stuf) și hrănire, împreună cu poluarea apelor interioare, braconajul și înecarea păsărilor în plasele de pescuit constituie principalele amenințări. Activități de reconstrucție ecologică sunt necesare în toată lunca inferioară a Dunării.

Relevanța ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativă*.

Prezența speciei în zona supusă investiției: În zona planului (în special în cea situată în partea nord – estică a localității Gircov din apropierea baltii Gircov) specia ar putea fi întâlnită. În vizitele pe amplasament specia nu a fost observată.

Cormoran mic – *Phalacrocorax pygmeus* (cod A393)

Descriere: are un penaj negru lucios și este o specie acvatică. Adulții au o lungime a corpului cuprinsă între 45 – 55 cm, fiind cu puțin mai mari decât o lișta. Anvergura aripilor variază între 75 – 90 cm. Proporțional cu dimensiunile corpului, coada este lungă, iar ciocul scurt. Adulții au o înfățișare similară. Naparlesc complet în toamnă, înainte de sfârșitul lunii noiembrie. Se hrănesc în special cu pește și nevertebrate acvatice, scufundându-se până la câțiva metri adâncime și o perioadă de până la 1 minut.

Localizare și comportament: apare în sud - estul Europei, unde cuibărește în colonii (singur sau cu alte specii cum sunt cormoranul mare și starciile) în lungul Dunării și pe lacurile și râurile interioare. Începe să cuibărească în sudul ariei de cuibărit din sudul Europei, cu efective mari în Grecia, Azerbaidjan și Bulgaria. Sunt excelenți scufundători, deplasându-se ușor sub apă asemeni unei "torpile". Traiesc în "carduri" și pescuiesc adesea împreună cu pelicanii. Pentru că au un penaj ce se ude ușor, pot fi observați frecvent pe arbori, stânci, grinduri, în poziții caracteristice (cu aripile desfăcute și "proptiți" în coada), uscându-și penajul la soare. În caz de pericol, cormoranii regurgitează hrana înghițită.

Cuibarit: la sfârșitul de martie și începutul de aprilie, perechile revin în coloniile vechi unde repara cuiburile existente (alcatuite din crengi și capturate cu vegetație) sau construiesc cuiburi noi. Numărul cuiburilor variază pe un arbore, de la câteva până la câteva zeci. Femela depune 4 - 6 ouă în a doua jumătate a lunii mai, dar uneori și în iunie. Dimensiunile medii ale ouălor sunt de 46,7 x 30,8 mm. La incubarea ouălor care durează 27 – 30 de zile, participă ambii părinți. Puii ieșiți din ou sunt orbi, golasi și neputincioși, rămânând o perioadă îndelungată la cuib. Într-o colonie mare este o forfota permanentă generată de adulții ce aduc și pleacă după hrană, amplificată de țipetele puilor și de ploaia de gainături care atinge în rafale luciul apei. Atmosfera este coplesită de mirosul greu al pestilor și puilor căzuți din cuiburi și aflați în diferite stadii de putrefacție. Puii au penajul complet la 42 de zile, dar rămân în colonie până la 8 - 10 săptămâni, perioada în care sunt hrăniți de către părinți.

Amenințări și măsuri de conservare: pierderea sau degradarea zonelor umede, asociată cu fragmentarea sau pierderea habitatelor de cuibarit (arbori, arbusti, stuf) și hranire, împreună cu poluarea apelor interioare, braconajul și înecarea pasărilor în plasele de pescuit constituie principalele amenințări. Implementarea Planului Național de Acțiune este o prioritate pentru conservarea speciei în România.

Relevanța ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, specia este prezentă de-a lungul întregului an, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este raportată la $2 \geq p > 0\%$, conservarea trăsăturilor habitatului importante pentru existența speciei este considerată bună, iar din punct de vedere al izolării populației în sit în raport cu aria de răspândire normală a speciei s-a apreciat că populația este neizolată cu arie extinsă de răspândire. Aprecierea globală a valorii sitului pentru conservarea speciei este medie sau redusă.

Prezența speciei în zona supusă investiției: În zona planului (în special în cea situată în partea nord – estică a localității Gircov din apropierea baltii Gircov) specia ar putea fi întâlnită. În vizitele pe amplasament specia nu a fost observată.

Pitulice mica – *Phylloscopus collybita* (cod A315)

Descriere: este mica, are o lungime a corpului 10-12 cm, anvergura de 18-21 cm, o masă corporală medie de 9 g. Partile superioare sunt de culoare verzui-maronii, galben pal pe cele inferioare, cu abdomen albicios. Cioc închis la culoare, spranceana scurtă și palidă. Masculul și femela seamănă foarte bine. Seamănă foarte bine cu pitulicea fluierătoare, dar are coloritul mai puțin stringent și este identificată după cântecul caracteristic. Se hrănește cu insecte. Media de viață în libertate este de doi ani.

Habitat: poate fi întâlnită în păduri mature, în zone deschise, parcuri și grădini unde există arboret pe care îl folosește la cuibarit.

Localizare și comportament: cuibărește în aproape toată Europa. Cele mai multe populații sunt migratoare, iernează în sudul și vestul Europei, Asia de sud și nordul Africii. Migrația de toamnă începe în luna august și păsările își părăsesc teritoriile de iernat în perioada februarie-aprilie. Specie diurnă, își caută hrana și pe sol și în coroanele arborilor, prinde insecte și din zbor și de pe scoata copacilor. Atinge maturitatea sexuală la vârsta de un an. Masculul își apără teritoriul și atrage femelele cu cântece lansate de pe poziții înalte. În ritual nuptial, masculul efectuează caderi în picaj pe lângă femela și zboruri planate. De obicei, perechile sunt monogame, deși legătura dintre parteneri durează doar un sezon, iar poligamia este și ea frecventă. Femela construiește un cuib în vegetația de pe sol.

Cuibarit: se împerechează în perioada aprilie-iunie, în funcție de areal. Cinci – șase ouă, de 15x12 mm ca mărime, sunt clocite de femela pentru 13-15 zile. Femela hrănește puii, iar masculul ajută la hranire, dar rareori. Puii părăsesc cuibul după 14-16 zile de la eclozare, dar continuă să fie hrăniți de părinți pentru încă patru săptămâni. În unele părți ale arealului, scot și două rânduri de pui pe an.

Amenințări și măsuri de conservare: defrișarea pădurilor este o amenințare pentru păsări, pentru că le distruge locurile de cuibarit.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativa*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: În zona planului habitatul nu este specific speciei, astfel aceasta nu va fi regasita in apropierea zonei propuse prin planul care face obiectul acestui studiu.

Ghionoaie sura – *Picus canus* (cod A234)

Descriere: lungimea corpului este de 27 – 30 cm si o greutate de 110 – 140 g. Anvergura aripilor este de circa 38 - 40 cm. Adultii au o infatisare apropiata, inasa masculul are ca semn distinctiv o pata rosie pe frunte. Penajul este verde masliniu, iar capul gri – verde deschis. Se hraneste cu furnici si larvele acestora de sub scoarta copacilor. Uneori culege furnici si alte insecte si de pe sol. Longevitatea cunoscuta este de 5 ani si 5 luni.

Habitat: este caracteristica zonelor impadurite cu foioase si de amestec cu inaltime de pana la 600 m altitudine si in padurile din preajma raurilor si a lacurilor.

Localizare si comportament: este o specie prezenta in cea mai mare parte a continentului european. Cuibareste in scorburi cu diametrul mediu de 5-7 cm si reuseste sa domine in competitia cu alte specii de pasari (in special cantatoare) pentru ocuparea scorburilor existente. Este foarte timida si ascunsa in cea mai mare parte a anului, inasa devine foarte activa in timpul sezonului de imperechere. Isi apara agresiv teritoriile cu resurse bogate in furnici si cu multe excavatii folosite ca teritorii de odihna sau cuibarit. Teritoriul de cuibarit este de circa 50 – 100 ha si este mai mic decat cel folosit iarna pentru hranire. Masculii rivali se urmaresc in zbor. Zonele mai extinse ale teritoriului sunt revendicate doar prin cantec si baterea darabanei, fara a fi aparate activ. Bate darabana mai frecvent decat ghionoaia verde, iar ciocaniturile (20 – 40 pe secunda) sunt bruste si dureaza circa 1 – 2 secunde. Doar ciocanitorile bat darabana si este o forma de comunicare prin care isi anunta prezenta si isi revendica teritoriul. Ambii parteneri contribuie la realizarea excavatiei ce va fi folosita pentru cuibarit. Cele mai multe perechi folosesc o noua cavitate de cuibarit in fiecare an, de obicei plasata in apropierea celei folosite in anul anterior. In timpul ritualului de imperechere masculul hraneste femela. Este o specie sedentara.

Cuibarit: femela depune in mod obisnuit 5 - 7 oua in lunile aprilie si mai, cu o dimensiune medie de 27,6 x 21,2 mm si o greutate medie de 7 g. Incubatia dureaza in jur de 15 – 17 zile si este asigurata de catre ambii parinti. Puii sunt ingrijiti de ambii parinti si devin zburatori la 24- 28 de zile.

Amenintari si masuri de conservare: degradarea habitatelor si reducerea locurilor de cuibarit prin eliminarea lemnului mort pe picior din paduri si a copacilor scorburosi. Un management prietenos al padurilor pentru speciile caracteristice acestui tip de habitat este necesar si urgent.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativa*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: În zona planului habitatul nu este specific speciei, astfel aceasta nu va fi regasita in apropierea zonei propuse prin planul care face obiectul acestui studiu.

Lopatar – *Platalea leucorodia* (cod A034)

Descriere: penajul este alb, iar in partea posterioara a capului se observa un smoc mare de pene subtiri. Spre deosebire de egrete, cu care seamana la culoarea penajului, are un cioc turtit pe toata lungimea sa si latit la “varf ca o lingura sau un cleste lat (C. Rosetti Balanescu)”, iar in zbor isi tine gatul intins. Lungimea corpului este de 80 – 93 cm si o greutate de circa 1.500 g. Anvergura aripilor este cuprinsa intre 120 – 135 cm. Adultii au infatisare similara. Se hraneste in zone cu apa mica, unde prinde insecte acvatice, larvele acestora, moluste, broaste si pesti.

Habitat: este o specie caracteristica baltilor si lacurilor putin adanci cu stufarisuri si palcuri de copaci.

Localizare si comportament: este o specie prezenta mai mult in sudul si estul continentului european. Cuibareste in colonii alaturi de starci si cormorani. Este o pasare sociabila, tacuta, ce traieste in grup. In zbor formeaza linii de front sau oblice. Cand se hraneste isi plimba ciocul putin intredeschis intr-o parte si alta, culegand si filtrand hrana. Ierneaza pe continentul african.

Cuibarit: soseste pe la mijlocul lunii aprilie din cartierele de iernare. La construirea cuibului, alcatuit din crengute si stuf participa cei doi parinti, masculul fiind primul care incepe constructia. Cuibul este amplasat in salcii sau in stuf. Femela depune 3- 4 oua, in perioada cuprinsa intre mijlocul lunii mai si mijlocul lunii iunie. Dimensiunea medie a oualor este de 65,8 x 45,1 mm. Incubatia e asigurata de ambii parinti. Dupa 21 – 22 de zile puii eclozeaza si dureaza 50 – 56 de zile pana devin independenti.

Amenintari si masuri de conservare: desecarea zonelor umede, taierea salciilor de catre localnici pentru foc, incendierea stufului si deranjul coloniilor de catre vizitatori si a pasarilor de catre vanatori, deplasarea cu barci rapide ce produc valuri obligand pasarile sa se refugieze in alte locuri reprezinta principalele pericole ce afecteaza specia. Ca masuri de conservare sunt incurajate reducerea deranjului la colonii, informarea populatiei locale cu privire la efectele dramatice asupra pasarilor determinate de taierea salciilor, impunerea unor viteze reduse pentru barci in zonele de hranire ale speciei si interzicerea vanatorii.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativa*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: În zona planului (in special in cea situata in partea nord – estica a localitatii Gircov din apropierea baltii Gircov) specia ar putea fi intalnita. In vizitele pe amplasament specia nu a fost observata.

Mugurar – *Pyrrhula pyrrhula* (cod A372)

Descriere: are capul mare, e o pasare plinuta, lungimea corpului de 16-18 cm, anvergura de 26-28 cm, masa corporala medie de 21 g. Masculii au fata neagra, ca si crestetul, aripi negre si gri, cu o bara alba, partile inferioare sunt rozalii spre rosu, tartita alba si coada neagra. Ochii si ciocul scurt si conic sunt negre. Femela are partile inferioare de culoare rozalii-maronie. Se hraneste cu seminte, fructe si muguri de arbori, fructe de arbusti si insecte. Traiesc in medie, doi ani, daca se afla in libertate.

Habitat: poate fi intalnit si in padurile de foioase si in cele de conifere, livezi, parcuri, gradini. Are nevoie de zone cu tufisuri si arboret.

Localizare si comportament: cuibareste aproape peste tot in Europa. Pasarile care cuibaresc in nord migreaza spre sud pentru a ierna, dar nu isi parasesc arealul. Migratia de toamna are loc in perioada octombrie – noiembrie si cea de primavara in lunile februarie-aprilie. Se hraneste in timpul zilei in coronamentul arborilor, uneori in stoluri mici. Atinge maturitatea sexuala la varsta de un an. Perechile sunt monogame si raman impreuna pe viata, deseori. In timpul ritualului nuptial, masculul isi etaleaza pieptul rosu si tartita alba, merge lateral spre femela pana cand isi ating ciocurile, apoi regurgiteaza mancare in ciocul femelei. Cuibaresc in perechi solitare, in tufisuri sau copaci, la doi-trei metri deasupra solului. Femela construiește cuibul, din ramurele, muschi, licheni si radacini.

Cuibarit: ouale sunt depuse in luna mai. Intre trei si sase oua, cu dimensiuni de 19x15 mm, sunt clocite de femela timp de 12-14 zile, in timp ce masculul o hraneste si ocazional ajuta la clocit. Ambii parinti vor hrani puii pana cand acestia parasesc cuibul, la 14-6 zile de la iesirea din ou. Scot doua-trei randuri de oua pe sezon.

Amenintari si masuri de conservare: declinul a fost pus pe seama intensificarii agriculturii, ceea ce a dus la disparitia tufisurilor, la folosirea ierbicidelor, la pierderea surselor de hrana pe timp de iarna.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativa*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: În zona planului habitatul nu este specific speciei, astfel aceasta nu va fi regasita in apropierea zonei propuse prin planul care face obiectul acestui studiu.

Lastun de mal – *Riparia riparia* (cod A249)

Descriere: mai mic decat lastunul de casa si randunica, are partile superioare maronii, gat si abdomen albe si o dunga inchisa pe piept. Aripile sunt negre pe partea inferioara. Silueta zvelta, cu aripi lungi si o coada putin bifurcata. Lungimea corpului de 12-14 cm, anvergura de 25-29 cm, masa corporala medie de 14 g. Masculul si femela seamana foarte bine. Se hranesc cu insecte zburatoare. In libertate, longevitatea este de doi ani.

Habitat: poate fi gasit in mai multe tipuri de habitat, inclusiv in apropierea fermelor, pe pasuni si mlastini, de obicei in apropierea raurilor si lacurilor.

Localizare si comportament: vizitator de vara in aproape toata Europa, iernezeaza in estul si sudul Africii. Pasările ajung in Africa in lunile octombrie-noiembrie si revin in martie. Specie diurna, vaneaza deasupra apelor, iar deseori sta pe ramuri sau sarme, de unde urmareste prada. Atinge maturitatea sexuala la varsta de un an. Cuibareste in colonii masive. Masculii sapa o groapa mica in peretii malurilor nisipoase si canta si zboara in fata ei pentru a atrage femelele. Legatura dintre parteneri dureaza toata viata, desi exista dese cazuri cand unul dintre parteneri "calca stramb". In cavitatea facuta de mascul, cuibul este captusit cu iarba si pene.

Cuibarit: in luna mai femela depune intre doua si sapte oua cu marimea de 18x13 mm, pe care partenerii le vor cloce pe rand, timp de 12-16 zile. Puii sunt hraniti de ambii parinti pana cand parasesc cuibul, la 18-22 de zile de la eclozare. Vor mai fi dependenti de parintii lor pentru inca o saptamana, iar seara vor reveni la cuib. De obicei, lastunii de mal scot doua randuri de pui pe an.

Amenintari si masuri de conservare: locurile de cuibarit ale lastunilor de mal sunt deseori distruse de activitatile umane precum managementul albiilor de rau. Pot folosi si locuri artificiale, atunci cand este cazul. De asemenea, cresterea uzului de pesticide in agricultura lasa lastunii fara principala sursa de hrana: insectele.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativa*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: În zona planului (in special in cea situata in partea estica si nord – estica a localitatii GircoV care este si puternic antropizata si caracterizata de culturi agricole si zone umede – balta GircoV) specia ar putea fi intalnita frecvent, fiind in cautare de hrana. In vizitele pe amplasament specia a fost observata.

Maracinar mare – *Saxicola rubetra* (cod A275)

Descriere: putin mai mic decat un macaleandru, marimea corpului de 12-14 cm, anvergura de 21-24 cm, masa corporala medie de 17 g. Masculii au partile superioare maroniu patate si un piept obru maroniu, cu o dunga alba proeminenta deasupra ochiului. Femelele sunt de culoare mai putin deschisa. Se hranesc cu insecte si rame, dar ocazional si cu fructe si seminte. In libertate, longevitatea este de doi ani.

Habitat: poate fi intalnit in zone deschise, cu puncte de unde sa poata vedea intinderea, asa cum sunt vegetatia joasa sau gardurile. Traieste pe pajisti, miristi si plantatii tinere de conifer.

Localizare si comportament: vizitator de vara in toata Europa. Iernezeaza in Sahara sub-africana, dar si in Africa de nord-vest. Primele pasari sosesc in Africa in luna septembrie si se intorc in Europa in lunile februarie-martie. Specie diurna, deseori vazuta pe puncte inalte de observatie precum tufisuri, in cautarea prazii. Atinge maturitatea sexuala la varsta de un an. Masculii sunt primii care revin la locurile de cuibarit si deseori revin la exact acelasi loc. Perechile sunt monogame, iar legatura dintre parteneri poate dura toata viata, dar masculii care ajung devreme la locurile de cuibarit pot avea si doua sau trei parteneri, dar numai dupa ce prima partenera a inceput cloceala. Cuibul este in forma de cupa si e construit intr-o depresiune mica de pe sol, de obicei ascuns in iarba deasa.

Cuibarit: depun trei-sapte oua cu marimea de 19x14 m, iar femela le cloceste singura pentru 12-14 zile. Ambii parinti hranesc puii pana cand acestia parasesc cuibul, la 12-13 zile de la eclozare. Juvenilii vor mai fi hraniti de parinti inca doua saptamani de la plecarea din cuib. Fiecare cuplu scoate un rand sau doua de pui pe an.

Amenintari si masuri de conservare: specia depinde de campurile cultivate cu intensitate mica, unde cositul se face o data sau de doua ori pe an. Declinul a fost cauzat de intensificarea exploatarei campurilor in agricultura. Pentru ca specia sa aiba un habitat propice este nevoie de o singura cosire a campului, cat mai tarziu.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativa*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: În zona planului (in special in cea situata in partea estica si nord – estica din apropierea baltii GircoV si respectiv a localitatii GircoV, zona antropizata si folosita pentru agricultura in mare parte) specia ar putea fi intalnita. In vizitele pe amplasament specia nu a fost observata.

Maracinar negru – *Saxicola torquata* (cod A276)

Descriere: aproape de aceeasi marime ca si un macaleandru, lungimea corpului de 11,5-13 cm, anvergura de 21-23 cm, masa corporala medie de 15 g. In penaj nuptial, masculul are cap negru cu jumătate de guler alb pe gat, spatele este negru pestrit, abdomenul alb. Femela este maronie cu putin portocaliu pe piept. Se hranesc in principal cu nevertebrate, dar si cu vertebrate mici, seminte si fructe. In libertate longevitatea este de pana la patru ani.

Habitat: poate fi intalnit in zone uscate, cu vegetatie mica si rara, ziduri sau garduri pe care le foloseste ca punct de observatie. Populeaza campurile si zonele cu tufisuri si vegetatie mica.

Localizare si comportament: cuibareste aproape peste tot in Europa. Pasarile din zonele friguroase migreaza iarna in tarile din jurul Marii Mediterane, in Africa de nord si in Orientul Mijlociu. Primele pasari ajung pe teritoriile de iernat in septembrie si revin la finele lunii februarie. Specie diurna, vaneaza nevertebrate din puncte inalte deasupra solului. Atinge maturitatea sexuala la varsta de un an. In sezon nuptial, masculul canta pentru a-si delimita teritoriul. In principal, sunt perechi monogame, desi exista si cazuri de poligamie. Masculii atrag femela cu cantece si cu zboruri, isi expun tartita si petecele albe de pe aripi. Cuibul are forma de cupa si este construit din iarba si frunze, fie aproape, fie pe sol.

Cuibarit: in functie de areal, cuibaritul are loc in perioada martie-iunie. Femela cloceste singura cele trei-sase oua, timp de 13-14 zile. Ouale au marimea de 19x14 mm. Ambii parinti hranesc puii pana cand parasesc cuibul si inca 14-15 zile dupa. Intr-un sezon, o pereche scoate intre doua si patru randuri de pui.

Amenintari si masuri de conservare: declinul a fost pus pe seama pierderii habitatului, deoarece tot mai multe campuri sunt cultivate intensiv. Pastrarea habitatului cu vegetatie razleata este o masura ideala de conservare.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativa*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: În zona planului (in special in cea situata in partea estica si nord – estica a localitatii GircoV, zona antropizata si folosita pentru agricultura in mare parte) specia ar putea fi intalnita. In vizitele pe amplasament specia nu a fost observata.

Chira mica – *Sterna albifrons* (cod A195)

Descriere: lungimea corpului este de 20 – 28 cm si o greutate de 45 – 60 g. Anvergura aripilor este de circa 45 – 55 cm. Este cea mai mica dintre speciile de chire. Adultii au infatisare similara. Penajul este gri, fruntea alba, ciocul galben cu varful negru, iar picioarele sunt galbene. Se hraneste cu pesti, insecte si larvele acestora, melci si scoici.

Habitat: chira mica este caracteristica zonelor umede costiere, dar si lacurilor interioare cu apa dulce, situate la o distanta de cativa km de mare.

Localizare si comportament: este o specie prezenta pe cea mai mare parte a continentului european. Pentru a se hrani plonjeaza, dupa detectarea prazii, de la 3 – 10 m inaltime. Planeaza pe loc, fluturandu-si aripile in urmarirea prazii. Este o specie monogama si teritoriala. Atinge maturitatea sexuala la 3 ani. Ritualul nuptial este initiat de mascul care aduce peste femelei. Cuibareste solitar sau in colonii mici. Cuibul este reprezentat de o depresiune superficiala in sol sau nisip, unde sunt depuse ouale. Durata medie de viata este de 12 ani. Ierneaza in Africa si Peninsula Arabiei.

Cuibarit: soseste din cartierele de iernare, la sfarsitul lunii aprilie. Femela depune in mod obisnuit 2 – 3 oua, in a doua parte a lunii mai si in prima parte a lunii iunie, cu o dimensiune medie de 31,5 x 23,1 mm. Incubatia dureaza in jur de 17 – 22 de zile si este asigurata de ambii parteneri. Puii parasesc cuibul la cateva zile dupa eclozare si sunt ingrijiti de adulti. Devin zburatori la 19 – 20 de zile.

Amenintari si masuri de conservare: deranjul determinat de activitatile umane, ce duce la pierderea locurilor de cuibarit, prin urbanizarea teritoriilor caracteristice speciei, alaturi de inundarea cuiburilor reprezinta pericolele principale ce afecteaza specia. Reducerea deranjului produs de activitatile umane si construirea de platforme artificiale, pentru asigurarea de locuri sigure pentru cuibarit, sunt prioritare.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, specia este prezentă de-a lungul întregului an, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este raportată la $2 \geq p > 0\%$, conservarea trăsăturilor habitatului importante pentru existența speciei este considerată *bună*, iar din punct de vedere al izolării populației în sit în raport cu aria de răspândire normală a speciei s-a apreciat că populația este neizolată cu arie extinsă de răspândire. Aprecierea globală a valorii sitului pentru conservarea speciei este *medie sau redusa*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției În zona planului (in special in cea situata in partea estica si nord – estica a localitatii GircoV si a baltii GircoV, zona antropizata si folosita pentru agricultura in mare parte) specia ar putea fi intalnita. In vizitele pe amplasament specia nu a fost observata.

Chira de balta – *Sterna hirundo* (cod A193)

Descriere: lungimea corpului este de 31 – 37 cm si o greutate de 110 – 145 g. Anvergura aripilor este de circa 75 – 80 cm. Adultii au infatisare similara. Penajul este gri, iar ciocul rosu aprins cu varful negru si picioarele rosii. Partea superioara a capului este neagra. Se hraneste cu peste (5 – 15 cm lungime), insecte, si melci.

Habitat: este caracteristica zonelor umede costiere, dar si lacurilor interioare cu apa dulce.

Localizare si comportament: este o specie prezenta pe cea mai mare parte a continentului european. Pentru a se hrani plonjeaza, dupa detectarea prazii, de la 1 – 6 m inaltime, pana la o adancime de 50 de cm. Planeaza pe loc, fluturandu-si aripile in urmarirea prazii. Se hraneste la o distanta de pana la 5 – 10 km de colonie. Este o specie monogama si teritoriala. Atinge maturitatea sexuala la 3 ani. Masculul selecteaza teritoriul de cuibarit si daca femela din anul anterior intarzie mai mult de 5 zile, e posibil sa caute alta femela. De obicei, perechea foloseste acelasi teritoriu pentru cuibarit si este cunoscuta o situatie cand o pereche s-a intors an de an in acelasi loc timp de 17 ani. Ritualul nuptial se manifesta prin zboruri in care partenerii se inalta in cercuri, pana la o inaltime de 200 m, dupa care coboara impreuna, deplasandu-se in zig-zag. Pe sol, masculul ofera peste femelei. Cuibareste in colonii, iar distanta dintre cuiburi poate fluctua de la 0,50 m la 3,5 m. Dupa ce s-a format perechea, cei doi parteneri realizeaza cateva adancituri in sol, iar in una dintre acestea femela va depune oua. Durata medie de viata este de 9 – 10 ani, insa poate trai pana la 25 de ani. Ierneaza in Africa.

Cuibarit: soseste din cartierele de iernare in a doua parte a lunii aprilie. Femela depune in mod obisnuit 3 oua, in a doua parte a lunii mai si in iunie, cu o dimensiune medie de 41,1 x 30,4 mm si o greutate de 21 g. Incubatia dureaza in jur de 22 – 28 de zile si este asigurata de ambii parteneri. Puii parasesc cuibul la cateva zile dupa eclozare si sunt ingrijiti de adulti. Devin zburatori la 27 – 30 de zile.

Amenințari si masuri de conservare: deranjul determinat de activitatile umane, ce duce la pierderea locurilor de cuibarit, prin urbanizarea teritoriilor caracteristice speciei, alaturi de inundarea cuiburilor reprezinta pericolele principale ce afecteaza specia. Reducerea deranjului produs de activitatile umane si construirea de platforme artificiale, pentru asigurarea de locuri sigure pentru cuibarit, sunt prioritare.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, specia este prezentă de-a lungul întregului an, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este raportată la $2 \geq p > 0\%$, conservarea trăsăturilor habitatului importante pentru existența speciei este considerată *bună*, iar din punct de vedere al izolării populației în sit în raport cu aria de răspândire normală a speciei s-a apreciat că populația este neizolată cu arie extinsă de răspândire. Aprecierea globală a valorii sitului pentru conservarea speciei este *medie sau redusă*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: În zona planului (in special in cea situata in partea estica si nord – estica a localitatii GircoV si abaltii cu acelais nume, zona antropizata si folosita pentru agricultura in mare parte) specia ar putea fi intalnita. In vizitele pe amplasament specia nu a fost observata.

Turturica – *Streptopelia turtur* (cod A210)

Descriere: este un porumbel de talie mică, puțin mai mare decât o mierlă, cu lungimea corpului de 26-28 cm, anvergura aripilor de 45-50 cm și greutatea corpului de 140 g. Partea superioară se distinge prin culoarea cărămizie și neagră peștrită și poate fi recunoscută prin pata dungată cu negru și alb pe lateralele gâtului. Ciocul este negru și picioarele și chenarul ochilor sunt roșii. Sexele sunt asemănătoare. Se hrănesc la nivelul solului cu semințe și ocazional cu insecte. Longevitatea în sălbăcie este de 2 ani.

Habitat: cuibărește în pădurile de foioase deschise din zonele agricole. Evită zonele montane și preferă habitatele însorite și uscate. Uneori poate fi întâlnită și în fânețe, parcuri sau grădini.

Localizare și comportament: este un vizitator larg răspândit în toată Europa. Populația cuibăritoare europeană ierneză în Africa subsahariană, părăsind teritoriile de cuibărit spre sfârșitul lunii iulie-început de septembrie, revenind apoi în lunile martie-aprilie. Atinge vârsta de reproducere la un an. Zborul nuptial al masculului se desfășoară la înălțime, circular și acompaniat de lovirea aripilor în coborâre. De asemenea produce un strigăt torcăit. Își construiește cuibul de rămurele într-un copac sau gard viu. Uneori folosește cuiburi abandonate al altor păsări.

Cuibărit: 1-2 ouă sunt depuse spre sfârșitul lunii aprilie. Dimensiunea medie a oului este de 30x22 mm. Ambii părinți clocesc ouăle pentru 13-15 zile și se îngrijesc de pui pentru încă 18-22 de zile de la eclozarea puilor. Pot avea 2-3 generații pe sezon.

Amenințări și măsuri de conservare: motivele pentru declinul speciei se presupun a fi o combinație între practicile agricole și vânătoarea. Utilizarea crescută a pesticidelor și a erbicidelor au redus disponibilitatea hranei atât pentru adulți cât și pentru pui, iar distrugerea benzilor arbustive dintre parcelele agricole sau pajisti au dus la îndepărtarea locurilor specifice de cuibărit. Specia este vânată în număr mare în multe țări în timpul migrației, precum și în teritoriile de iernare. Măsurile de conservare trebuie să se îndreptate către măsurile agro-mediu care aduc beneficii speciei prin asigurarea hranei și a teritoriilor de cuibărit, precum și o legislație strictă legată de vânătoare.

Relevanța ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativă*.

Prezența speciei în zona supusă investiției: În zona planului (în special în cea situată în partea estică și nord – estică a localității Gircoș, zona antropizată și folosită pentru agricultură în mare parte) specia ar putea fi întâlnită. În vizitele pe amplasament specia nu a fost observată.

Graur – *Sturnus vulgaris* (cod A351)

Descriere: este o pasăre din familia *Sturnidae*. Originari din Eurasia și Africa, graurii au fost răspândiți de către om pe celelalte continente. Graurii au între 15 și 30 cm, au culori închise cu luciu metalizat și se hrănesc cu insecte și fructe.

Graurii vin la noi de timpuriu, de la sfârșitul lunii februarie și preferă pădurile sau parcurile de copaci din zonele joase, cu multă umezeală, eventual în apropierea bălților, iazurilor și a raurilor.

Este bine adaptat si la viata de oras unde poate fi intalnit in parcurile umbroase cu copaci batrani. Hrana o cauta de obicei pe pamant, fiind alcatuita din viermi si insecte .

Graurul nu este un maestru al construirii cuibului; de multe ori prefera sa fure cuibul altei pasari. Cel mai des il vedem cuibarind in scorburile copacilor. Femela depune pana la 6 oua, lucioase si albastrii pe care le cloceste timp de 14 zile.

Incepand cu sfarsitul lunii august ii putem vedea in stoluri mari hoinarind dupa hrana. Putem spune ca omul trage mari foloase de pe urma aceste pasari care este harnica curatitoare de insecte daunatoare si de omizi. In luna octombrie pleaca in stoluri mari catre zone mai calde.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativa*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: În zona planului (in special in cea situata in partea estica si nord – estica a localitatii GircoV, zona antropizata si folosita pentru agricultura in mare parte) specia ar putea fi intalnita. In vizitele pe amplasament specia nu a fost observata.

Silvie de camp – *Sylvia communis* (cod A309)

Descriere: are aproximativ aceeasi mărime cu pitigoiul mare, lungimea corpului fiind de 13-15 cm, anvergura aripilor de 18-23 cm si greutatea corpului de 16 g. Ambele sexe au partea superioară de culoare maronie, pieptul bej si abdomenul alb, ochii fiind înconjurati de un inel alb. Masculul are un cap gri cu gât alb, iar capul femelei este maron si gâtul opac. Coada este lungă cu marginile albe. Se hrănește cu insecte în timpul sezonului de cuibărit si fructe de pădure în timpul sezonului de toamnă si iarnă. Longevitatea în sălbăticie este de 2 ani.

Habitat: trăiește în zone cu tufisuri joase si arbusti pentru cuibărit, evitând pădurile foarte dense cu copaci înalti, preferând pădurile cu frunze căzătoare în loc de cele de conifer.

Localizare si comportament: este un oaspete de vară pe tot cuprinsul Europei. Păsările ierneză în Africa subsahariană, începând migratia din teritoriile de cuibărit spre sfârșitul lunii iulie, părăsind apoi teritoriile de iernat în luna martie a anului următor. Este o specie diurnă, adesea fiind observată cântând din locuri înalte, altfel ascunzându-se în vegetatia joasă. Reproducerea începe la vârsta de un an. Este o specie sociabilă si monogamă, masculii stabilind teritorii de cuibărit în care construiesc cuiburi în formă de cupă din iarbă si rădăcini, localizate în tufisuri dense si arbusti. Masculii efectuează zboruri de curtare viguroase cu cântec pentru atragerea femelelor. Femela alege ulterior cuibul final si îl câptuseste cu păr si lână.

Cuibarit: cuibărește în lunile aprilie-iulie în functie de distributie. 3-6 ouă de 18x14 mm în dimensiune sunt clocite de ambele sexe pentru 11-12 zile, cu toate că numai femela cloceste ouăle pe timpul noptii. Ambii părinti hrănesc puii până când acestia dezvoltă penaj la 10-12 zile de la eclozare. Perechea creste 1-2 generatii pe sezon..

Amenintari si masuri de conservare: in teritoriile lor de cuibărit din Europa, silvia comună beneficiază de conservarea habitatelor arbustive si gardurile de vegetatie pentru cuibărit – gardurile de vegetatie care separă parcelele agricole dispar ca rezultat al schimbărilor din practicile agricole. În teritoriile de iernare din Africa, specia are de suferit datorită desertificării habitatului specific, amenintare atribuită în parte suprapăsătorului.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativa*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: În zona planului habitatul nu este specific speciei, astfel aceasta nu va fi regasita in apropierea zonei propuse prin planul care face obiectul acestui studiu.

Fluierar negru – *Tringa erythropus* (cod A161)

Descriere: in România este o pasăre de pasaj puțin numeroasă, venind din ținuturile de cuibărit din nordul Europei și Asiei, îndreptându-se spre sud-vestul Europei, Africa și Asia, unde iernează.

Are o talie de 30 cm. În epoca cuibăritului (vara) penajul este negru cu pete mai deschise în jumătatea posterioară a corpului; iarna și în timpul pasajului penajul este cenușiu cu penele aripilor și ale cozii pătate mai închis și abdomenul alb. Se hrănește cu nevertebrate: viermi, crustacee, moluște și insecte acvatice.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativa*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: În zona planului habitatul nu este specific speciei, astfel aceasta nu va fi regasita in apropierea zonei propuse prin planul care face obiectul acestui studiu.

Fluierar de mlastina – *Tringa glareola* (cod A166)

Descriere: lungimea corpului este de 18 – 21 cm și o greutate de 50 – 65 g. Anvergura aripilor este de circa 50 – 57 cm. Apropiata ca marime de fluierarul de zavoi (*Tringa ochropus*), însă are picioarele mai lungi. Adultii au infatisare similara, iar penajul este cafeniu maro. Se hraneste cu insecte, larve, viermi, crustacee, moluste, lipitori, broaste și pestisori.

Habitat: este o specie caracteristica zonelor de tundra cu tufisuri și pasunilor umede.

Localizare și comportament: este o specie prezenta in nordul continentului european. Specie monogama, atinge maturitatea sexuala la 1 an și o varsta cunoscuta de pana la 8 ani. Se hraneste in zone cu ape mici, in perechi sau cel mai adesea in grup. Cuibul poate fi asezat pe pamant și captusit cu muschi și resturi vegetale, sau foloseste cuiburile vechi amplasate in copaci ale altor specii. Ierneaza in Africa.

Cuibarit: soseste din cartierele de iernare in aprilie și mai. Femela depune in mod obisnuit 4 oua, in iunie, cu o dimensiune medie de 38 x 26 mm și o greutate medie de 13,5 g. Incubatia dureaza 22 – 23 de zile și este asigurata de ambii parteneri. Puii sunt ingrijiti numai de catre mascul. Devin zburatori la 29 – 31 de zile.

Amenintari și masuri de conservare: distrugerea zonelor umede, in zonele de cuibarit dar mai ales in cele situate pe traseul de migratie, poluarea apelor prin folosirea pesticidelor in agricultura și deranjul determinat de activitatile umane sunt principalele pericole ce afecteaza specia. Reconstructia zonelor umede pe traseul de migratie este prioritara.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, specia este prezentă de-a lungul întregului an, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este raportată la $2 \geq p > 0\%$, conservarea trăsăturilor habitatului importante pentru existența speciei este considerată *medie sau redusă*, iar din punct de vedere al izolării populației în sit în raport cu aria de răspândire normală a speciei s-a apreciat că populația este neizolată cu arie extinsă de răspândire. Aprecierea globală a valorii sitului pentru conservarea speciei este *medie sau redusă*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: În zona planului habitatul nu este specific speciei, astfel aceasta nu va fi regasita in apropierea zonei propuse prin planul care face obiectul acestui studiu.

Fluierar cu picioare verzi – *Tringa nebularia* (cod A164)

Descriere: ceva mai mare decât un fluierar cu picioare rosii, având lungimea corpului de 30-34 cm, anvergura aripilor de 68-70 cm și greutatea corpului de 190 g. Adultii sunt de culoare gri-măsliniu în perioada de reproducere cu dungi negru pe partea superioară. Partea inferioară este albă cu dungi maronii pe gât și piept. În zbor târtita albă se extinde în formă de V spre spate. Iarna partea superioară este gri cu partea inferioară albă. Picioarele sunt verde opac, iar ciocul lung întors în sus este gri cu marginea neagră. Se hrănește cu nevertebrate mici și pești. Longevitatea în sălbăticie este de 9 ani.

Habitat: cuibărește în poieni de pădure, turbării și zone mlăștinoase. Iernează în estuare, zone costiere, sărături și lacuri cu apă dulce.

Localizare și comportament: cuibărește în tot cuprinsul Europei de nord. Majoritatea păsărilor care cuibăresc în Europa migrează spre Africa, dar unele iernează în vestul Europei, Mediterana sau în apropierea coastelor Asiatice și Australiene. Migrația de toamnă începe în iulie, revenind în luna martie. Se hrănește atât ziua cât și noaptea prin sondarea apelor de mică adâncime. Reproducerea începe la vârsta de 2 ani. Masculii ajung prima dată în teritoriile de cuibărit și stabilesc un perimetru, apoi efectuează zboruri de etalare a penajului pentru a atrage o femelă. Perechile sunt de obicei monogame și adesea cuibăresc în aceleași teritorii an de an, cu toate că masculii au uneori 2 femele. Cuibăritul se desfășoară în perechi solitare într-o adâncitură puțin adâncă în pământ, căptusită cu vegetație, în apropierea unei stânci, copac sau un trunchi uscat.

Cuibarit: între aprilie-iunie femela depune 3-4 ouă de 51x35 mm în dimensiune și ambii părinți clocesc pentru 22-26 de zile. Este comun pentru un singur părinte să aibă grijă de pui până acestia dezvoltă penajul la 25-31 de zile de la eclozare. Perechile cresc o singură generație pe an.

Amenințări și măsuri de conservare: zonele inundabile de pe coastele de est ale Asiei, utilizate de specie în timpul migrației, sunt deteriorate datorită concesionării terenurilor în vederea dezvoltării urbane. Specia este vulnerabilă și la poluarea industrială și deranjul provocat de activitățile umane cum ar fi pescuitul.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativă*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: În zona planului (in special in cea situata in partea estica si nord – estica a localitatii GircoV, zona antropizata si folosita pentru agricultura in mare parte) specia ar putea fi intalnita. In vizitele pe amplasament specia nu a fost observata.

Fluierar de zavoi – *Tringa ochropus* (cod A165)

Descriere: adultii au un spate verde-negricios cu pete albe, cap si piept gri-marونیu si abdomen si târtită albe. În timpul iernii părțile superioare sunt mai puțin pătate si fata si partea de sus a gâtului sunt pale. Ciocul este drept si negru, iar picioarele sunt verzi închise. Sexele sunt similare cu toate că femelele sunt de obicei mai voluminoase. Lungimea corpului este de 20-24 cm, anvergura aripilor de 41-46 cm si greutatea corpului de 75 g. Se hrănește cu nevertebrate mici si peste. Longevitatea maximă înregistrată în sălbăticie este de 11 ani.

Habitat: cuibărește în păduri umede si ierneză în apropierea apelor dulci continentale cum sunt mlăstinile, santuri si albiile râurilor

Localizare si comportament: specia cuibărește predominant în centrul si nordul Europei, iernând în Bazinul Mediteranean si Africa, precum si în sudul Asiei. Păsările încep migrația de toamnă încă din luna iunie si revin în lunile martie-aprilie ale următorului an. Se hrănește prin ciugulirea hranei din apele puțin adânci, uneori stârnind hrana cu picioarele. Reproducerea începe la vârsta de 2 ani. Împerecherea este de obicei monogamă, iar cuibul este instalat într-un copac înalt, de obicei în cuibul abandonat al unei specii de paseriforme, cu toate că ocazional cuibul este amplasat si pe platforme naturale (plauri).

Cuibarit: femela depune 3-4 ouă, de 39x28 mm în dimensiune, în lunile aprilie-mai. Ambii parteneri clocesc ouăle pentru 20-23 de zile si se îngrijesc de pui mai întâi, cu toate că femela îi poate părăsi înainte de dezvoltarea penajului la 27-29 de zile de la eclozare. Perechile cresc o singură generație pe sezon

Amenințari si masuri de conservare: in unele regiuni s-a descoperit că prezenta speciei prosperă în pajistile nefertilizate cu densități scăzute de bovine.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativa*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: În zona planului (in special in cea situata in partea estica si nord – estica a localitatii GircoV, zona antropizata si folosita pentru agricultura in mare parte) specia ar putea fi intalnita. In vizitele pe amplasament specia nu a fost observata.

Fluierar cu picioare rosii – *Tringa totanus* (cod A162)

Descriere: adultii au capul si partea superioară pistruiată gri-marooniu si partea inferioară albicioasă cu dungii negre. Târta si coada sunt albe, iar coada este fin brăzdată cu negru. Ciocul lung si drept are baza rosie si vârful negru, iar picioarele si labele sunt rosu-portocaliu. Femelele au adesea partea superioară pală. Iarna, adultii au partea superioară gri evidentă si un piept dungat fin cu alb. Lungimea corpului este de 27-29 cm, anvergura aripilor de 59-66 cm si greutatea corpului de 110 g (mascul) si 130 g (femelă). Se hrănesc cu nevertebrate. Longevitatea în sălbăticie este de 4 ani. .

Habitat: cuibăreste pe pajisti umede, mlastini si fânete mlăstinoase, iernând în habitate costiere

Localizare si comportament: cuibăreste pe tot cuprinsul Europei. Populatiile nordice ierneză din Marea de Nord până în vestul Africii, iar populatiile central europene ierneză în regiunea Mediteraneană. Păsările părăsesc teritoriile de cuibărit în lunile iunie-octombrie si revin în lunile februarie-aprilie ale anului următor. Se hrănesc atât pe timp de noapte, cât si ziua, utilizând o varietatea mare de metode, de la scormonire la prinderea prăzii de pe pământ, sau sondarea noroiului cu ciocul. Reproducerea începe la vârsta de un an. Masculul efectuează un zbor nuptial cu cântec expunându-si apoi albul de sub aripi. Perechile monogame pot rămâne împreună câtiva ani dacă împerecherea este de succes, cuibărind în perechi solitare sau colonii distante. Cuibul constă într-o crevasă puțin adâncă amplasată pe o movilă sau la baza unui smoc de iarbă.

Cuibarit: 3-5 ouă de 45x31 mm în dimensiune sunt depuse în lunile aprilie-iunie. Ambii părinti clocesc ouăle pentru 22-25 de zile apoi se îngrijesc de pui până dezvoltă penajul la 25-35 de zile de la eclozare. Perechile cresc o singură generatie pe sezon.

Amenințari si masuri de conservare: specia este afectată de pierderea habitatului ca rezultat al drenării zonelor umede, intensificării agriculturii, reîmpăduriri în habitate ce nu sustin astfel de activități si dezvoltarea urbană. Conditile optime pentru cuibărit includ un mozaic de pajisti neinundate, pajisti inundate prin topirea zăpezilor sau iazuri puțin adânci.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativa*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: În zona planului (in special in cea situata in partea estica si nord – estica a localitatii GircoV, zona antropizata si folosita pentru agricultura in mare parte) specia ar putea fi intalnita. In vizitele pe amplasament specia nu a fost observata.

Mierla – *Turdus merula* (cod A283)

Descriere: este de dimensiune medie cu o coadă lungă, ușor de recunoscut prin penajul uniform negru mat al masculului, ciocul galben-portocaliu deschis și inelul galben al ochiului. Ciocul se înnegrește iarna. Femelele au partea superioară neagră-maronie, piept punctat maroniu și un gât albicios. Lungimea corpului este de 23,5-29 cm, anvergura aripilor de 34-38 cm și greutatea medie de 100 g. Are o dietă omnivoră hrănindu-se cu insecte și răme în timpul sezonului de cuibărit și fructe de pădure în sezonul de toamnă și iarnă. Longevitatea în sălbăticie este de 3 ani.

Habitat: este întâlnită într-o mare varietate de habitate, în principal păduri și grădini, dar întâlnită adesea și pe terenuri agricole, fânețe și zone urbane.

Localizare și comportament: cuibărește în aproape toată Europa. Populațiile din sudul și vestul Europei tind să fie sedentare, comparativ cu populațiile nordice care migrează spre sudul Europei sau chiar și până în nordul Africii în sezonul de iarnă. Migrația de toamnă începe din septembrie, păsările părăsind locurile de iernat în februarie-martie. Se hrănește în timpul zilei căutând prin stratul de frunze, ascultând solul pentru a prinde rămele sau umblând în copaci și tufisuri după fructe de pădure. Reproducerea începe la vârsta de un an. Masculii stabilesc un teritoriu în primul an, iar perechile monogame rămân împreună până când unul dintre parteneri moare. Înainte de împerechere masculul efectuează un dans nuptial, fugind pe sol în timp ce își apleacă capul și deschide ciocul. Femela construiește un cuib în formă de cupă din iarbă și frunze în vegetația joasă într-un loc acoperit.

Cuibărit: 4-5 ouă sunt depuse începând cu luna martie și sunt clocite doar de femelă pentru 12-14 zile. Dimensiunea medie a unui ou este de 29x21 mm. Ambii părinți hrănesc puii care dezvoltă penajul la 11-18 zile de la eclozare. Puii devin independenți 3 săptămâni mai târziu. Perechile pot crește 2-3 generații pe sezon.

Amenințări și măsuri de conservare: disponibilitatea hranei poate fi afectată de folosirea pesticidelor în zonele agricole și în grădini, precum și de dispariția gardurilor de copaci ca rezultat al intensificării agriculturii duce la pierderea locurilor propice pentru cuibărit. Fermierii și grădinarii pot ajuta prin utilizarea redusă a chimicalelor pentru a asigura existența nevertebratelor capturate de mierle pentru a-și hrăni puii.

Relevanța ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativă*.

Prezența speciei în zona supusă investiției: În zona planului (în special în cea situată în partea estică și nord – estică a localității Gircoș, zona antropizată și folosită pentru agricultură în mare parte) specia ar putea fi întâlnită. În vizitele pe amplasament specia nu a fost observată.

Sturz cantator – *Turdus philomelos* (cod A285)

Descriere: ceva mai mic decât o mierlă, lungimea corpului este de 21-24 cm, anvergura aripilor de 33-36 cm și greutatea corpului de 83 g. Spatele este maroniu, partea inferioară cu pete ascuțite albe, cioc galben și picioare roz. Sexele sunt asemănătoare. Se hrănește cu o varietate de nevertebrate, răme și melci în special, dar preferă și fructele moi și fructe de pădure toamna și iarna. Longevitatea în sălbăticie este de 3 ani.

Habitat: se întâlnește în orice habitat cu tufisuri și copaci alături de zone deschise pentru hrănire. Cuibărește în păduri, garduri de copaci, parcuri și grădini

Localizare și comportament: specia cuibărește pe tot cuprinsul Europei. În Europa centrală populațiile sunt sedentare, dar cele cu distribuție nordică migrează spre sudul Europei și nordul Africii pentru iernat, în special atunci când iernile sunt grele. Migrația de toamnă începe în august în zonele de distribuție nordică, iar majoritatea păsărilor se întorc în teritoriile de cuibărit în lunile aprilie-mai ale anului următor. Reproducerea începe la vârsta de un an. Monogamă și teritorială, în regiunile în care specia este sedentară, masculii cântă pentru a-și apăra teritoriul pe tot parcursul anului. Masculii migratori se întorc în teritoriile de cuibărit înaintea femelelor. Femela construiește un cuib curat din iarbă și crengute, cimentat cu noroi, în copaci sau vegetație deasă.

Cuibărit: începe în lunile martie-iunie în funcție de distribuție. În Europa de est ouăle sunt depuse de obicei în luna aprilie. 3-5 ouă de 27x20 mm în dimensiune sunt clocite numai de femelă pentru 11-16 zile. După eclozare, ambii părinți se îngrijesc de pui, care părăsesc cuibul la 12-16 zile mai târziu, dar continuă să fie hrăniți de părinți pentru încă 3 săptămâni. Fiecare pereche poate avea 2-3 generații pe an.

Amenințări și măsuri de conservare: declinurile populationale sunt mai mari în terenurile arabile și au fost atribuite schimbărilor în practicile agricole. Utilizarea intensă a pesticidelor a scăzut disponibilitatea nevertebratelor și îndepărtarea gardurilor vii a dus la dispariția teritoriilor propice pentru cuibărit. Măsurile agro-mediu ar trebui să încurajeze practicile agricole prietenoase cu mediul natural.

Relevanța ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativă*.

Prezența speciei în zona supusă investiției: În zona planului (în special în cea situată în partea estică și nord – estică a localității Gircoș, zona antropizată și folosită pentru agricultură în mare parte) specia ar putea fi întâlnită. În vizitele pe amplasament specia nu a fost observată.

Pupaza – *Upopa epops* (cod A232)

Descriere: este o specie relativ usor de observat, de mărimea unui sturz de vâsc, cu aripi dungate cu negru si alb, un corp roz-maroniu si creastă ascuțită neagră. Ciocul este lung, subtire si încovoiat în jos. Lungimea corpului este de 25-29 cm, anvergura aripilor de 44-48 cm si greutatea corpului este de 68 g. sexele sunt asemănătoare. Se hrănește în special cu insecte, dar si cu reptile mici, amfibieni, seminte si fructe de pădure. Se hrănește prin săpare si sondarea pământului cu ciocul lung.

Habitat: este o specie adesea întâlnită în habitate deschise cu iarbă mică sau brazde pentru hrănire, precum si în zone de cuibărit în apropiere sub formă de scorburi în copaci, stânci sau pereti.

Localizare si comportament: cuibărește frecvent pe tot cuprinsul Europei de sud. Majoritatea păsărilor europene migrează în sud spre Africa subsahariană pe timp de iarnă, ajungând în Africa începând cu luna august, revenind în teritoriile de cuibărit începând cu luna februarie. Este o specie activă în timpul zilei, fiind observată adesea încălzindu-se la soare cu aripile larg deschise. Specia este monogamă, cu toate că perechea tine doar pe perioada unui sezon de cuibărit. Masculul hrănește femela pe perioada curții si strigă pentru a-si face cunoscută proprietatea teritoriului. Cuibărește în cavități care pot fi sau nu căptusite cu vegetatie.

Cuibarit: se desfășoară în perioada ianuarie-mai. 6-9 ouă de 26x18 mm în dimensiune sunt depuse în scorbura cuibului. Clocirea se face numai de către femelă si durează 15-18 zile. În acest timp masculul hrănește femela. Puii sunt hrăniti apoi de ambii părinti si dezvoltă penaj la 26-29 de zile de la eclozare. De obicei crește o singură generatie cu toate că ocazional poate depune si o a doua pontă.

Amenintari si masuri de conservare: succesul reproductiv se bazează pe prezenta teritoriilor propice de hrănire cu vegetatie scurtă si scorburi propice pentru cuib în copaci sau stânci existente în aceeasi zonă de hrănire. Zonele de cuibărit se pierd odată cu îndepărtarea copacilor bătrâni, iar proviziile de hrană sunt afectate de utilizarea pesticidelor în zonele agricole. Măsurile de conservare trebuiesc îndreptate către protectia habitatului si metodele agricole prietenoase cu mediul natural.

Relevanta ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativa*.

Prezenta speciei in zona supusă investiției: În zona planului (in special in cea situata in partea estica si nord – estica a localitatii GircoV, zona antropizata si folosita pentru agricultura in mare parte) specia ar putea fi intalnita. In vizitele pe amplasament specia nu a fost observata.

Nagat – *Vanellus vanellus* (cod A142)

Descriere: are o creastă evidentă neagră și lungă pe cap și penaj negru și alb cu spatele verde irizat. Aripile rotunde sunt vizibile în zbor. Sexele sunt asemănătoare. Lungimea corpului este de 67-72 cm, anvergura aripilor de 67-72 cm și greutatea medie a corpului de 140-320 g. Se hrănește cu viermi și insecte. Longevitatea medie în sălbăticie este de 4-5 ani.

Habitat: cuibărește în habitate deschise cu vegetație mică inclusiv pe terenuri agricole, turbării, lunci și zone umede. Iarna formează stoluri pe pășuni și terenuri arate.

Localizare și comportament: este o specie larg răspândită pe tot cuprinsul Europei care detine 50% din populația cuibăritoare globală. Majoritatea populației este migratoare, iernând în nordul Africii, nordul Indiei, Pakistan și unele regiuni din China. Atât diurn cât și nocturn în comportament, se hrănește pe timpul nopților cu lună plină pentru a evita furtul hranei de către pescăruși. Masculul efectuează un zbor de curtare peste teritoriu începând din luna februarie. Atinge maturitatea sexuală la vârsta de un an. Cuibul este amplasat într-o adâncitură puțin adâncă, fiind căptușit cu vegetație.

Cuibarit: 3-4 ouă sunt depuse în perioada martie-iulie, având 47x33 mm în dimensiune și clocite de ambii părinți pentru 26-28 de zile. Puii dezvoltă penajul la 35-40 de zile de la eclozare. Perechile sunt în general monogame pe timpul sezonului de cuibărit, ocazional fiind și poligame. Masculii păstrează în general același loc pentru cuib de la an la an. Au o singură generație pe an.

Amenințări și măsuri de conservare: declinul masiv al populației cuibăritoare europene este cauzată de pierderea habitatelor propice ca rezultat al schimbărilor din practicile agricole. De exemplu, semănatul de toamnă al holdurilor de grâu au dus la o vegetație care este prea înaltă pentru nagăți, iar pesticidele reduc disponibilitatea insectelor. Aceste probleme pot fi rezolvate prin măsuri agro-mediu care încurajează metodele agricole prietenoase cu mediul natural.

Relevanța ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru specie:

În arealul ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare, mărimea și densitatea relativă a populației speciei în sit în raport cu populația la nivel național este *nesemnificativă*.

Prezența speciei în zona supusă investiției: În zona planului (în special în cea situată în partea estică și nord – estică a localității Gircoș, zona antropizată și folosită pentru agricultură în mare parte) specia ar putea fi întâlnită. În vizitele pe amplasament specia nu a fost observată.

3.2.3 Descrierea funcțiilor ecologice ale speciilor și habitatelor de interes comunitar afectate (suprafața, locația, speciile caracteristice) și a relației acestora cu ariile naturale protejate de interes comunitar învecinate și distribuția acestora

Din datele preliminare privind prezența speciilor de interes comunitar enumerate în situl Natura 2000 prezent în zona supusă investiției, reiese că în ceea ce privește speciile de păsări, în special în zona limitrofă a baltii Gircoș – care este și o zonă mlăștinoasă dar și pe terenurile agricole situate în imediata vecinătate a localității pot apărea întâmplător, în pasaj sau legat de hrană următoarele specii: *Actitis hypoleucos*, *Alauda arvensis*, *Alcedo atthis*, *Anas acuta*, *anas crecca*, *Anas platyrhynchos*, *Anas querquedula*, *Ardea cinerea*, *Aythya ferina*, *Aythya fuligula*,

Aythys nyroca, Bucephala clangula, Burhinus oedicephalus, Buteo buteo, Carduelis cannabina, Carduelis carduelis, Carduelis spinus, Chlidonias niger, Delichon urbica, Falco subbuteo, Falco tinnunculus, Falco vespertinus, Fulica atra, Gallinago gallinago, Haemantopus ostralegus, Larus cachinnans, Larus canus, Larus ridibundus, Limosa limosa, Mergus merganser, Motacilla alba, Motacilla flava, Muscicapa striata, Numenius arquata, Nycticorax nycticorax, Phalacrocorax carbo, Phalacrocorax pygmeus, Platalea leucorodia, Riparia riparia, Saxicola rubetra, Saxicola torquata, Sterna albifrons, Sterna hirundo, Streptopelia turtur, Sturnus vulgaris, Sylvia communis, Tringa nebularia, Tringa ochropus, Tringa totanus, Turdus merula, Turdus philomelos, Upopa epops, Vanellus vanellus.

În timpul vizitelor pe amplasament speciile care au fost observate cel mai frecvent au fost *Delichon urbica* și respectiv *Riparia riparia*, acestea frecventează cel mai adesea zonele cu culturi agricole fiind cel mai probabil în căutare de hrană.

Lastun de casa (*Delichon urbica*) este o pasăre mică din familia rândunicilor, răspândită în Europa, Africa de nord și în zonele temperate ale Asiei. Ca și porumbelul de stâncă, odinioară întâlnit numai în locurile stâncoase, lăstunul de casă s-a adaptat rapid la condițiile urbane de viață. Este o specie migratoare, iernând în centrul Africii și în Asia tropicală. Se grupează în stoluri, populând orașele cu construcții din piatră; deseori pot fi văzuți pe cablurile de tensiune electrică.

Descriere. Constituția corpului nu se deosebește de cea a celorlalți reprezentanți ai familiei: corp alungit, aripi lungi și înguste, coadă forfecată, cap ușor turtit și cioc scurt. Are dimensiuni ceva mai mici decât ale vrăbiei: Lungimea corpului alcătuiește 12–17 cm, anvergura aripilor 20–33 cm, iar greutatea 18–19 g.

Spatele, capul și partea superioară a aripilor sunt de un negru-vântat cu nuanțe albastrii; restul corpului este acoperit cu puf alb. Coada nu este forfecată prea tare. Picioarele sunt acoperite de pene și puf. Masculii nu se prea deosebesc prin exterior de femele. Indivizii tineri se aseamănă cu adulții, însă au spatele negru-gri, fără luciu, și burta de o nuanță albă-cafenie. Lăstunii năpârlesc o singură dată de an, în schimb procesul este îndelungat, cuprinzându-se între lunile august și martie. Toamna își schimbă puful, iar primăvara penele.

Habitat. În sălbăcie lăstunul de casă își face cuib de regulă în peșterile luminoase sau în fisurile din rocile sedimentare, cel mai des pe malul râurilor de munte. Arareori ocupă cuiburile lăstunilor-de-mal. O dată cu apariția orașelor, lăstunii au început a-și construi cuiburi pe sub streșini și cornișe, preferând pereții din piatră sau cărămidă; din această cauză sunt întâlniți mai mult în orașe decât în sate.

Treptat, aceste păsări au devenit antropofile, fiind observate tot mai rar în afara așezărilor omenești. Altitudinea maximă la care viețuiesc lăstunii este de 2.200 m deasupra nivelului mării.

Lastun de mal (*Riparia riparia*) mai mic decât lastunul de casa și rândunica, are partile superioare maronii, gât și abdomen albe și o dungă închisă pe piept. Aripile sunt negre pe partea inferioară. Silueta zveltă, cu aripi lungi și o coadă puțin bifurcată. Lungimea corpului de 12-14 cm, anvergura de 25-29 cm, masa corporală medie de 14 g. Masculul și femela seamănă foarte bine. Se hrănesc cu insecte zburătoare. În libertate, longevitatea este de doi ani.

Habitat. Poate fi găsit în mai multe tipuri de habitat, inclusiv în apropierea fermelor, pe pârâni și mlăștini, de obicei în apropierea râurilor și lacurilor.

Celelalte specii enumerate mai sus și al căror habitat poate fi întâlnit în zona Planului se pot observa ocazional în căutarea de hrană. Zona este una antropizată, în special în apropierea râului Olt și a CHE Izbiceni.

Avand in vedere aceste aspecte, functiile ecologice ale speciilor care se pot regasi in zona sitului ROSPA0024 Confluenta Olt – Dunare si al caror habitat se regaseste in zona Planului se constata a fi *reduse*.

Un alt factor important ca functie ecologica este **migratia pasarilor** – deplasarea regulata sezoniera a pasarilor care are loc intre teritoriul de cuibarit – locul natal – si cartierul de iernat. Migratia pasărilor este un rezultat al legăturilor complicate dintre condițiile externe de existență a pasărilor, care s-au schimbat de-a lungul timpului și procesele fiziologice ale organismului lor care au un determinism genetic strict.

Fenomenul de migrație este declanșat pe de o parte de factori externi iar pe de altă parte de factori interni care iau forma unor instinct puternice statornicite de-a lungul evoluției filogenetice în patrimonial ereditar al pasărilor. Instinctul de migrație ca și celelalte instinct, se declanșează la anumite semnale ale mediului înconjurător.

Abundența sau lipsa hranei, temperature, prezența sau lipsa unor insect în mediu, scăderea lungimii zilei, îngălbenirea și uscarea frunzelor arborilor, coacerea fructelor plantelor, toate acestea, individual sau împreună, pot “semnala” sau “avertiza” pasările de începerea fenomenului de migrație și /sau pot declanșa instinctual ereditar al migrației. Acest lucru se datorează schimbărilor fiziologice profunde în organismul pasărilor care conduc la creșterea activității anumitor glande. Astfel, sub influența sistemului nervos, se acționează asupra întregului organism și este declanșat instinctual de migrație care obligă pasările să se reîntoarcă în patria lor, pe locurile natale.

Căile și direcțiile de migrație: direcția căilor de migrație este diferită nu numai pentru pasările din diferite regiuni ci chiar diferitele specii de pasări din aceeași regiune care nu călătoresc pe aceleași căi, și nu merg în același loc de iernat. Aceasta este o dovadă că diferitele specii din aceeași regiune au ajuns acolo urmând căi de răspândire diferite. Aceeași specie de pasări sau indivizi din aceeași specie, care au vazut lumina zilei în aceeași regiune, zboară însă în călătoria lor de toamnă și de primăvară, în aceeași direcție, fără să urmeze totuși un drum fix. Căile pe care le urmează diferite specii de pasări călătorește între patria lor și între sălașul de iarnă sunt numeroase, unele din ele încrucișându-se chiar deasupra Europei.

Conform specificațiilor făcute de V. Ciochia în cartea sa “*Dinamica și migrația pasărilor*” (publicată la editura științifică și enciclopedică în anul 1984), harta de migrație a pasărilor pe timpul primăverii și respectiv în timpul toamnei la noi în țară, arată astfel:

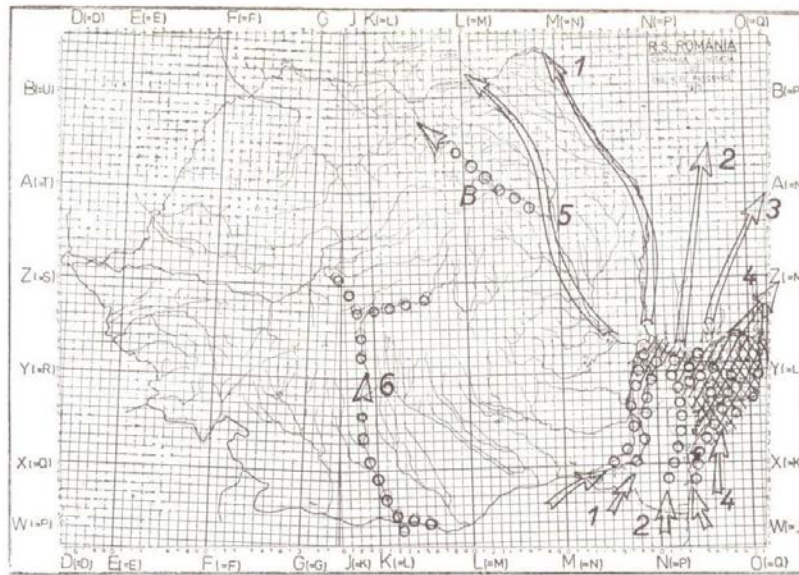

Figura nr. 3.2 - Principalele direcții de migrație urmate de păsări în trecerile de primăvară
1.Drumul estelbic; 2. Pontic; 3. Sarmatic; 4. Sarmatic; 5. Carpatic; 6. Oltului; B. Bistriței
(zona hașurată reprezintă principalele locuri de hrană, întâlnire și concentrare)

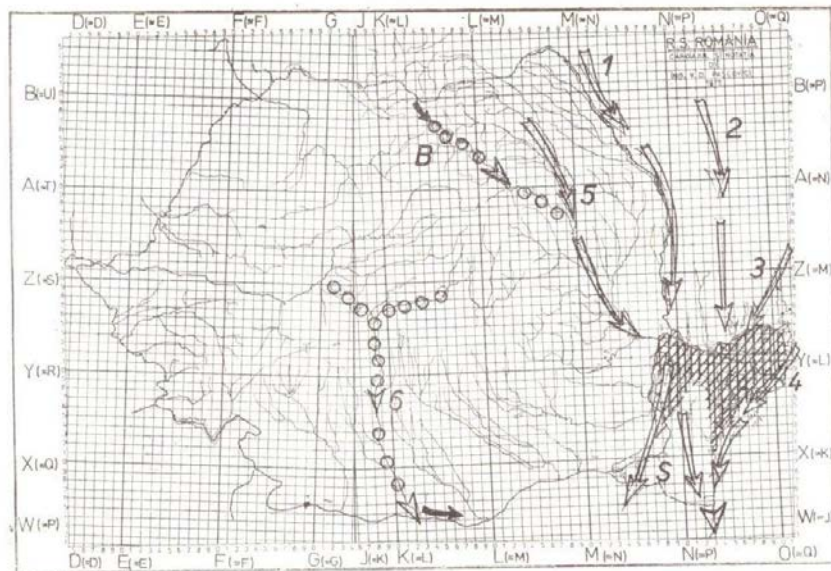

Figura nr. 3.3 - Principalele direcții de migrație urmate de păsări în trecerile de primăvară
1.Drumul estelbic; 2. Pontic; 3. Sarmatic; 4. Sarmatic; 5. Carpatic; 6. Oltului; B. Bistriței
(zona hașurată reprezintă principalele locuri de hrană, întâlnire și concentrare)

În momentul de față, căile de migrație ale păsărilor s-au modificat în timp, în special în zona planului odată cu creșterea gradului de antropizare și cu intensificarea activităților industriale.

3.2.4 Statutul de conservare a speciilor si habitatelor de interes comunitar

Speciile de interes comunitar reprezintă (conform O.U.G. nr. 57/2007 modificată cu Legea nr. 49/2011) speciile care pe teritoriul Uniunii Europene sunt:

- periclitare cu excepția celor al căror areal natural este situat la limita de distribuție în areal și care nu sunt nici periclitare, nici vulnerabile în regiunea vest – paleartică;
- vulnerabile speciile a căror încadrare în categoria celor periclitare este probabilă într-un viitor apropiat dacă acțiunea factorilor perturbatori există;
- rare speciile ale căror populații sunt reduse din punctul de vedere al distribuției și /sau numeric și care chiar nu sunt în prezent periclitare sau vulnerabile, riscă să devină. Aceste specii sunt localizate pe arii geografice restrânse sau rar dispersate pe suprafețe largi;
- endemice speciile de plante/animale care se găsesc exclusiv într-o regiune/locație și care necesită o atenție particulară datorată caracteristicilor habitatului lor și /sau impactului potențial al exploatării acestora asupra stării lor de conservare.

BirdLife Internațional a adoptat în 2000 următoarele categorii de periclitare pentru speciile de păsări europene:

- E – periclitată (Endangered);
- V – vulnerabilă (Vulnerable);
- R – rară (Rare);
- D – în declin (Declining);
- L – localizată (Localized);
- Ins – insuficient cunoscută (Insufficiently known);
- S – sigură (Secure);
- () – statut provizoriu (Status provisional).

În acest sens au fost întocmite 4 categorii SPEC (Species of European Concern) în care se încadrează speciile din avifauna României:

- SPEC 1 – cuprinde speciile de interes conservativ la nivel global, adică amenințate pe plan global și sunt dependente de conservare;
- SPEC 2 – cuprinde speciile care sunt concentrate în Europa și au un statut conservativ nefavorabil;
- SPEC 3 – cuprinde speciile care nu sunt concentrate în Europa și au un statut conservativ nefavorabil;
- SPEC 4 – cuprinde speciile care sunt concentrate în Europa și au un statut conservativ favorabil;
- Non – SPEC – cuprinde speciile care nu se regăsesc pe lista speciilor SPEC, adică specii care nu sunt concentrate în Europa și ale căror populații europene se află într-o situație favorabilă. Pentru aceste specii nu sunt necesare măsuri deosebite și imediate pentru protecția lor.

Conform formularului standard Natura 2000, statutul de conservare a speciilor reprezintă gradul de conservare al structurilor și funcțiile tipului de habitat natural în cauză, precum și posibilitățile de refacere /reconstrucție și se împarte în trei categorii:

- „A” – conservare excelentă;

ACTUALIZARE PLAN URBANISTIC GENERAL COMUNA GIRCOV

Studiu de evaluare adecvata

„B” – conservare bună;

„C” – conservare medie sau redusă.

Conform O.U.G. nr. 57/2007 modificată cu Legea nr 49/2011, starea de conservare a unei specii reprezintă totalitatea factorilor ce acționează asupra unei specii și care pot influența pe termen lung distribuția și abundența populațiilor speciei respective. Starea de conservare va fi considerată favorabilă dacă sunt întrunite cumulativ următoarele condiții:

- a) datele privind dinamica populațiilor speciei respective indică faptul că aceasta se menține și are șanse să se mențină pe termen lung ca o componentă viabilă a habitatului său natural;
- b) arealul natural al speciei nu se reduce și nu există riscul să se reducă în viitorul previzibil;
- c) există un habitat suficient de vast pentru ca populațiile speciei să se mențină pe termne lung.

Specie	Statut de conservare conform formular standard	Directiva Păsări	O.U.G. nr. 57/2007 modificată prin Legea 49/2011	Statut de conservare conform BirdLife
<i>Nycticorax nycticorax</i>	B	Anexa I	Anexa 3 a	SPEC 3 -D
<i>Phalacrocorax pygmeus</i>	B	Anexa I	Anexa 3 a	SPEC 1 -V
<i>Picus canus</i>		Anexa I	Anexa 3 a	SPEC 3-D
<i>Platalea leucorodia</i>		Anexa I	Anexa 3 a	SPEC 2-E
<i>Sterna albifrons</i>	B	Anexa I	Anexa 3 a	SPEC 3-D
<i>Sterna hirundo</i>	B	Anexa I	Anexa 3 a	NO –SPEC
<i>Tringa glareola</i>	C	Anexa I	Anexa 3 a	SPEC 3-D
<i>Alcedo atthis</i>		Anexa I	Anexa 3 a	SPEC 3 -D
<i>Burhinus oediconemus</i>	B	Anexa I	Anexa 3 a	SPEC 3 -V
<i>Chlidonias hybridus</i>		Anexa I	Anexa 3 a	SPEC 3 -D
<i>Chlidonias niger</i>	B	Anexa I	Anexa 3 a	SPEC 3-D
<i>Coracias garrulus</i>	B	Anexa I	Anexa 3 a	SPEC 2 -D
<i>Cygnus cygnus</i>		Anexa I	Anexa 3 a	Non- SPEC
<i>Dendrocopos medius</i>		-	Anexa 3 a	Non- SPEC
<i>Himantopus himantopus</i>		Anexa I	Anexa 3 a	Non- SPEC

3.2.5 Date privind structura si dinamica populatiilor de specii afectate

În cazul fiecărui areal, suprafața totală estimată a fi ocupată cu desfășurarea lucrărilor propuse și descrise în capitolele anterioare, este, după cum urmează:

- ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare: 52.430 mp (respectiv 5,2430 ha) ceea ce reprezintă aproximativ 0.026% din suprafața totală a sitului (conform informațiilor din Formularul Standard Natura 2000).

Figura nr. 3.4 – Amplasarea obiectivului si a sitului Natura 2000 intersectat

Astfel suprafața din sit intersectata de suprafata comunei Gircoș (intravilan si extravilan) este mică raportata la întreaga suprafață a sitului. Considerăm că nu vor fi ocupate real suprafețele necesare populațiilor speciilor descrise mai sus. Populațiile nu vor suferi nici un fel de modificare.

Se poate aprecia că în perioada execuției lucrărilor nu va fi ocupat habitatul preferat al speciilor.

3.2.6 Relațiile structurale și funcționale care creează și mențin integritatea ariei naturale protejate de interes comunitar

Aceste relații sunt caracterizate de echilibrul ecosistemului de mediu acvatic care este predominant în arie (în cazul de față fluviul Dunărea). Relațiile dintre zona acvatică și speciile de păsări care necesită protecție sunt de interdependență, fiind creat un sistem funcțional, unitar.

Speciile care populează situl *ROSPA0024 Confluența Olt – Dunăre* se hrănesc, vânează și cuibăresc la adăpostul vegetației acvatice sau pe luciul apei, altele ierneză în zonă. O parte din aceste specii sunt în trecere către locurile de iernat.

Relațiile structurale și funcționale dintre substrat, vegetație și faună sunt complexe și diversificate pentru anumite grupări de păsări care sunt legate de anumite caracteristici fizice ale mediului acvatic și care nu se vor modifica nici pe perioada execuției lucrărilor propuse prin proiect si nici in perioada de exploatare a acestora.

Studiul acestor relații trebuie să țină seama de trăsăturile comune care definesc existența și funcționarea ecosistemului și anume:

- ✓ se bazează pe necesitate (de supraviețuire, de hrană, de înmulțire, de susținere reciprocă, de conlucrare, etc);
- ✓ sunt dependente de existența unui factor determinant care își pune amprenta asupra orientării relațiilor și funcțiilor – în cazul de față mediul acvatic;
- ✓ survin de la factori care imprimă o ierarhizare generată de legături funcționale imediate sau îndepărtate;
- ✓ sunt relații diferite, diverse, complexe și permanente care definesc evoluția, dezvoltare și funcționarea sistemului.

Integritatea ariilor protejate din zonă este dată de buna funcționare dintre toate elementele care compun ecosistemele prezente în această zonă. Dinamica populațională a speciilor, în mod natural, se va menține în anumite limite. Doar în cazul în care apar factori externi sau interni care să modifice structura calitativă și cantitativă a populațiilor, acestea vor suferi o creștere sau o micșorare a efectivelor. Din acest motiv monitorizarea permanentă a stării de sănătate a ecosistemelor este necesară pentru a asigura integritatea acestei arii protejate.

Dintre păsările care pot fi întâlnite și care pot survola în zona perimetrului amintim: *Actitis hypoleucos*, *Alauda arvensis*, *Alcedo atthis*, *Anas acuta*, *anas crecca*, *Anas platyrhynchos*, *Anas querquedula*, *Ardea cinerea*, *Aythya ferina*, *Aythys fuligula*, *Aythys nyroca*, *Bucephala clangula*, *Burhinus oediconemus*, *Buteo buteo*, *Carduelis cannabina*, *Carduelis carduelis*, *Carduelis spinus*, *Chlidonias niger*, *Delichon urbica*, *Falco subbuteo*, *Falco tinnunculus*, *Falco vespertinus*, *Fulica atra*, *Gallinago gallinago*, *Haemantopus ostralegus*, *Larus cachinnans*, *Larus canus*, *Larus ridibundus*, *Limosa limosa*, *Mergus merganser*, *Motacilla alba*, *Motacilla flava*, *Muscicapa striata*, *Numenius arquata*, *Nycticorax nycticorax*, *Phalacrocorax carbo*, *Phalacrocorax pygmeus*, *Platalea leucorodia*, *Riparia riparia*, *Saxicola rubetra*, *Saxicola torquata*, *Sterna albifrons*, *Sterna hirundo*, *Streptopelia turtur*, *Sturnus vulgaris*, *Sylvia communis*, *Tringa nebularia*, *Tringa ochropus*, *Tringa totanus*, *Turdus merula*, *Turdus philomelos*, *Upopa epops*, *Vanellus vanellus*. Date despre locul de cuibarire, prezența și biologia acestor specii au fost expuse în capitolele anterioare ale prezentului studiu.

3.2.7 Obiectivele de conservare a ariei naturale protejate de interes comunitar, acolo unde au fost stabilite prin planuri de management

Conform art. 4 pct. 34 din O.U.G. nr 57/2007 aprobată cu modificări de Legea nr. 49/2009, definiția planului de management al unei arii naturale protejate este următoarea:

„documentul care descrie și evaluează situația prezentă a ariei naturale protejate, definește obiectivele, precizează acțiunile de conservare necesare și reglementează activitățile care se pot desfășura pe teritoriul ariilor, în conformitate cu obiectivele de management”.

Obiectivele de conservare a unei arii naturale protejate de interes comunitar au în vedere menținerea și restaurarea statutului favorabil de conservare a speciilor și habitatelor de interes comunitar. Stabilirea obiectivelor de conservare se realizează ținându-se cont de caracteristicile fiecărei arii naturale protejate de interes comunitar (reprezentativitatea, suprafața relativă, populația, statutul de conservare, etc), prin planurile de management al ariilor naturale protejate de interes comunitar, după cum s-a arătat în paragraful anterior.

Obiectivele generale de conservare pentru speciile aparținând arealului Natura 2000 *ROSPA0024 Confluența Olt – Dunăre* pot face referire la:

- adaptarea activităților la nevoile de conservare ale speciilor,
- asigurarea teritoriilor naturale de hrănire reproducere și cuibărit/hibernare,

- reducerea surselor de poluare a apei, aerului, solului și poluare fonică.

Aceste obiective generale, conduc la refacerea și menținerea în stare favorabilă a ecosistemelor și legăturilor funcționale.

Obiectivele de conservare specific pentru un sit Natura sunt stabilite prin planul de management elaborate de către custodele / administratorul ariei protejate respective conform O.U.G. 57/2007 aprobată prin Legea 49/2011. Elaborarea planului de management se află în responsabilitatea custodelui /administratorului ariei protejate care mai apoi va fi aprobat de către Autoritatea central de protecție a mediului – Ministerul Mediului și Pădurilor.

Conform convenției nr 3/19.02.2010 încheiată cu Ministerul Mediului și Pădurilor – Direcția Generală Protecția Naturii și Managementul Ariilor Naturale Protejate, custodele desemnat al sitului *ROSPA0024 Confluența Olt – Dunăre* este “Asociația Echilibru”, cu sediul în București, sector 3, str Mircea Vodă nr 40.

Până în momentul de față, așa cum s-a specificat și mai sus, nu a fost elaborat un Plan de management al sitului, astfel că nu au fost stabilite obiectivele de conservare a ariei naturale de interes comunitar.

4 IDENTIFICAREA SI EVALUAREA IMPACTULUI

4.1 Evaluarea semnificatiei impactului

Pe cât posibil, evaluarea semnificației impactului în cadrul studiului s-a realizat pe baza următorilor indicatori-cheie:

- pentru siturile europene și pentru rețeaua Natura 2000: menținerea integrității;
- pentru speciile europene protejate: menținerea statutului de conservare așa cum a fost interpretat în raport cu statutul favorabil și orice obiective de conservare care au fost stabilite.

Pentru evaluarea indicatorilor cheie, se vor stabili:

- a. procentul din suprafața habitatului care va fi pierdut;
- b. procentul ce va fi pierdut din suprafețele habitatelor folosite pentru necesitățile de hrană, odihnă și reproducere ale speciilor de interes comunitar;
- c. fragmentarea habitatelor de interes comunitar (exprimată în procente);
- d. durata sau persistenta fragmentării;
- e. durata sau persistenta perturbării speciilor de interes comunitar, distanța față de aria naturală protejată de interes comunitar;
- f. schimbări în densitatea populațiilor (nr. de indivizi/suprafața);
- g. scara de timp pentru înlocuirea speciilor/habitatelor afectate de implementarea Proiectului;
- h. indicatorii chimici-cheie care pot determina modificări legate de resursele de apă sau de alte resurse naturale, care pot determina modificarea funcțiilor ecologice ale unei arii naturale protejate de interes comunitar.

În cadrul prezentului studiu au fost identificate următoarele tipuri de impact:

1. direct și indirect;
2. pe termen scurt sau lung;
3. din faza de construcție, de operare și de dezafectare;
4. rezidual;
5. cumulativ.

Analiza și evaluarea diverselor tipuri de impact pentru proiectele viitoare se face în raport cu integritatea ariei naturale protejate de interes comunitar, ținându-se cont de structura, funcțiile ecologice și vulnerabilitatea acestora la modificări (zgomotul, diminuarea resurselor de apă, emisiile de substanțe chimice etc.), precum și față de obiectivele de conservare ale acestora.

Acolo unde va fi posibil, pierderea din suprafața ariei naturale protejate sau reducerea efectivelor populației speciei va fi cuantificată și evaluată sub raportul impactului asupra obiectivelor de conservare a ariei naturale protejate și asupra statutului de conservare a habitatelor și speciilor-cheie.

În scopul de a evalua impactul asupra factorilor de mediu matricea din tabelul 4.2 de mai jos va fi folosită atât în timpul executării lucrărilor cât și în timpul funcționării acestora.

Categoriile de probabilitate sunt definite conform matricei din tabelul 4.1

Tabelul nr. 4.1- Categoriile de probabilitate

Valoare	Probabilitate	Descriere
5	Inevitabil	Efectul va aparea cu certitudine
4	Foarte probabil	Efectul va aparea frecvent
3	Probabil	Efectul va aparea cu frecventa redusa
2	Improbabil	Efectul va aparea ocazional
1	Foarte improbabil	Efectul va aparea accidental

Pentru evaluarea valorii impacturilor asupra sitului Natura 2000 se va folosi matricea de impact, calculata in functie de probabilitatea aparitiei riscului si a consecintelor maxim previzibile din tabelul 4.2

Tabelul nr. 4.2 - Matrice pentru evaluarea intensității impactului

VC	Consecințele impactului	Probabilitatea apariției impactului (VP)				
		A	B	C	D	E
		Foarte Improbabil	Improbabil	Probabil	Foarte probabil	Inevitabil
0	Fără efect	0	0	0	0	0
1	Nesemnificativ	1	2	3	4	5
2	Moderat	2	4	6	8	10
3	Mediu	3	6	9	12	15
4	Inalt	4	8	12	16	20
5	Dezastruos	5	10	15	20	25

Analiza nivelului impactului (tabel 4.3) se face în funcție de consecințele și probabilitatea fiecărui efect identificat, ținând cont și de gradul de ireversibilitate al efectelor exercitate în vederea evaluării finale. Produsul acestor două caracteristici este definit ca nivel al impactului final.

Tabelul nr. 4.3 - Nivelul Impactului

Nivel impact (VI)	
	Semnificativ (de la 15 la 25)
	Moderat (de la 5 la 12)
	Nesemnificativ (de la 1 la 4)

Semnificația impactului asupra caracteristicilor de mediu este ierarhizată conform celor prezentate in tabelul urmator:

Tabelul nr. 4.4 - Interpretarea intensității impactului asupra florei și faunei

CATEGORIE	Nesemnificativ	Moderat	Mediu	Înalt	Dezastruos
Valoare	1	2	3	4	5
Integritate habitat	Impact neperceptibil asupra integritatii habitatului	Pierderea integritatii habitatului ¹ nu se poate masura folosindu-se tehnicile standard	Reducerea integritatii habitatului important la nivel regional folosindu-se tehnici standard	Reducerea integritatii habitatului important la nivel national folosindu-se tehnici standard	Reducerea integritatii habitatului important la nivel international folosindu-se tehnici standard
Interacțiuni și comportament specii	Niciun efect perceptibil din cauza deranjarii comportamentului sau interacțiunilor speciilor	Deranjarea ² comportamentului sau interacțiunilor speciilor perceptibila folosindu-se tehnici standard	Deranjarea comportamentului sau interacțiunilor speciilor importante la nivel regional perceptibila folosindu-se tehnici standard	Deranjarea comportamentului sau interacțiunilor speciilor importante la nivel national perceptibila folosindu-se tehnici standard	Deranjarea comportamentului sau interacțiunilor speciilor importante la nivel international perceptibila folosindu-se tehnici standard
Refacere habitat/specie (ocupare temporara a terenului)	Intoarcere imediata la conditiile existente la finalizarea activităților de refacere a cadrului natural	Intoarcere la conditiile existente in 2 ani de la finalizarea activităților de refacere a cadrului natural	Intoarcere la conditiile existente in 2-5 ani de la finalizarea activităților de refacere a cadrului natural	Intoarcere la conditiile existente in 5-10 ani de la finalizarea activităților de refacere a cadrului natural	Intoarcere la conditiile existente dupa >10 ani de la finalizarea activităților de refacere a cadrului natural
Habitat protejate	Nu are impact asupra unei zone afectate de legislatia nationala, conventii internationale,	Activitățile pot perturba temporar ariile protejate dar nu vor duce la efecte pe termen lung asupra integritatii ecologice a ariei protejate	Potential de a contraveni categoriei de impact foarte înalt (5); se presupune refacerea cadrului natural in 3 ani	Potential de a contraveni prevederilor sau intentiei legislatiei nationale, conventiilor internationale, dupa masurile de reducere, se presupune refacerea completa a cadrului natural la starea initiala in 5 ani	Contravine prevederilor sau intentiei legislatiei nationale, conventiilor internationale,
Specii protejate		Lipsa ariei sau întinderii biotopului	Reducerea calității habitatului speciei (fauna)	Reducerea succesului împerecherii conducând la o populație redusă	Viabilitate sau mărime redusă a populației

Notă 1: Integritatea ecologică include probleme precum pierderea habitatului, fragmentarea habitatului, distrugerea și pierderea culoarelor vieții sălbatice, a capacității ecologice

Notă 2: Perturbare cauzată de schimbările fizice, zgomot și emisiile în aer, de ex. pentru reproducere, cuibărit, împerechere/depunerea ouălor, migrație diurnă și sezonieră, hibernare, activități teritoriale, relații pradă-prădător și mortalitate.

De asemenea, în funcție de tipul impactului și anume pozitiv sau negativ, numerotarea acestuia a fost făcută cu semnul "-" pentru impactul negativ, respectiv cu semnul "+" pentru impactul pozitiv.

Un impact **semnificativ** este caracterizat de afectarea majoră a speciilor și populațiilor locale, cu șanse minime de refacere a echilibrului inițial chiar și pe termen lung, având deci un puternic caracter de ireversibilitate.

Impactul de tip **moderat** presupune o afectare semnificativă a speciilor și a populațiilor locale a acestora, cu un caracter de ireversibilitate scăzut, refacerea stării inițiale a mediului fiind posibilă însă de-a lungul unei perioade îndelungate.

Impactul **nesemnificativ** presupune o alterare minimă a componentelor naturale, inclusiv a speciilor și populațiilor locale, pe termen scurt, cu un puternic caracter de reversibilitate, astfel încât refacerea stării inițiale are loc de la sine, într-o perioadă mică de timp, fără eforturi suplimentare.

În ce privește impactul cumulat, conform tabelul 4.5

Tabelul nr. 4.5 - Tipuri de impact

Impact	Termen Scurt		Termen Mediu		Termen Lung	
	Direct	Indirect	Direct	Indirect	Direct	Indirect
Singular	Activități de amenajare, construcție, dezafectare	Activități de transport materiale, utilaje, personal	Activități de exploatare construcție	Activități de mentenanță	Activități de exploatare construcție	Activități de mentenanță
Cumulat	Activități de amenajare, construcție, dezafectare cumulate cu alte lucrări similare din vecinătate	Activități de transport materiale, utilaje, personal cumulate cu alte lucrări similare din vecinătate	Activități de exploatare construcție cumulate cu alte lucrări similare din vecinătate	Activități de mentenanță cumulate cu alte lucrări similare din vecinătate	Activități de exploatare construcție cumulate cu alte lucrări similare din vecinătate	Activități de mentenanță cumulate cu alte lucrări similare din vecinătate

4.2 Activitati cu impact potential

La nivelul localității se urmăresc următoarele obiective generale ce vor fi implementate ulterior aprobării PUG:

- reorganizarea și dezvoltarea cailor de comunicație ;
- modernizarea și dezvoltarea echipării edilitare.

Principalele obiective din punct de vedere al dezvoltării urbanistice sunt următoarele:

- ✓ stabilirea zonelor de protecție pentru monumente;
- ✓ stabilirea intravilanului funcție de necesitățile de dezvoltare;
- ✓ stabilirea unei zone centrale reprezentative, care să concentreze coerent serviciile și instituțiile publice importante;

ACTUALIZARE PLAN URBANISTIC GENERAL COMUNA GIRCOV

Studiu de evaluare adecvata

- ✓ restructurarea si revitalizarea unitatilor economice existente in comuna prin Interzicerea activitatilor incompatibile cu vecinatatea potrivit OMS 119/2014 pentru aprobarea Normelor de igiena si sanatate publica privind mediul de viata al populatiei;
- ✓ echipare edilitara si gospodarie comunala;
- ✓ reabilitarea și extinderea rețelei de drumuri existente;
- ✓ reparatii școli și gradinițe.

Se propune ca la proiectarea rețelei de alimentare cu apa potabila, la infiintarea sau extinderea, dupa caz, a acesteia, sa se aiba in vedere asigurarea necesarului pentru stingerea incendiilor in localitati, platformelor si parcurilor industrial, pentru care se va solicita avizul Inspectoratului pentru Situatii de Urgenta "Matei Basarab" al judetului Olt, in conformitate cu prevederile H.G.R. nr. 1739/2006 cu modificarile si completarile ulterioare.

4.3 Evaluarea impactului Planului asupra Siturilor Natura 2000

4.3.1 Impactul potential asupra speciilor din situl ROSCI0044 Corabia - Turnu Magurele fara a lua in considerare masurile de reducere a impactului

Tipul de impact	Consecintele e impactului	Sensibilitatea receptorilor	Valoarea impactului	
În timpul execuției				
Pierderi de exemplare din specie	În timpul perioadei de hibernare	1-foarte mică	B-improbabil	2
	În timpul perioadei de reproducere	1-foarte mică	B- improbabil	2
	În afara perioadelor sensibile	1-foarte mică	B- improbabil	2
Fragmentarea populațiilor speciei	În timpul perioadelor de reproducere, pe sectoarele sensibile	1-foarte mică	B- improbabil	2
	În afara perioadei de reproducere	1-foarte mică	B- improbabil	2
Pierderea habitatului și deteriorarea calității habitatului	Pierdere directă a habitatelor în zonele habitatelor de pădure	1-foarte mică	B- improbabil	2
	Pierdere directă a habitatelor în zonele habitatelor deschise	1-foarte mică	B- improbabil	2
	Poluarea apei și a solului	1-foarte mică	B- mare	2
	Crearea condițiilor de înlocuire a vegetației locale prin specii invazive	1-foarte mică	B- improbabil	2
Pierderea hranei de bază		1-foarte mică	B- improbabil	2

Tipul de impact		Consecințele impactului	Sensibilitatea receptorilor	Valoarea impactului
În timpul funcționării				
Deranjare		1-foarte mică	B- improbabil	2

4.3.2 Impactul potential asupra speciilor din situl ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare fara a lua in considerare masurile de reducere a impactului

Tipul de impact		Consecințele impactului	Sensibilitatea receptorilor	Valoarea impactului
În timpul execuției				
Pierderi de exemplare din specie	În timpul perioadei de hibernare	1-foarte mică	B-improbabil	2
	În timpul perioadei de reproducere	1-foarte mică	B- improbabil	2
	În afara perioadelor sensibile	1-foarte mică	B- improbabil	2
Fragmentarea populațiilor speciei	În timpul perioadelor de reproducere, pe sectoarele sensibile	1-foarte mică	B- improbabil	2
	În afara perioadei de reproducere	1-foarte mică	B- improbabil	2
Pierderea habitatului și deteriorarea calității habitatului	Pierderea directă a habitatelor în zonele habitatelor de pădure	1-foarte mică	B- improbabil	2
	Pierderea directă a habitatelor în zonele habitatelor deschise	2- mică	C- probabil	6
	Poluarea apei și a solului	1-foarte mică	B- mare	2
	Crearea condițiilor de înlocuire a vegetației locale prin specii invazive	2- mică	C- probabil	6
Pierderea hranei de bază		1-foarte mică	B- improbabil	2
În timpul funcționării				
Deranjare		1-foarte mică	B- improbabil	2

4.3.3 Evaluarea impactului rezidual care va ramane dupa implementarea masurilor de reducere

Obiectivele generale propuse prin implementarea P.U.G.- ului comunei Garcov, si anume: reorganizarea si dezvoltarea cailor de comunicatie si respectiv modernizarea si dezvoltarea echiparii edilitare presupun activitati care se vor desfasura in intravilanul comunei fara a afecta speciile din siturile Natura 2000 intersectate de Plan.

4.4 Identificarea si evaluarea impactului propus asupra integritatii sitului Natura 2000

Pe termen scurt se prognozeaza urmatoarele tipuri de impact:

- avand in vedere tipurile de habitate existente (pajisti, terenuri agricole, zavoaii cu *Salix alba* si *Populus alba*, padure), faptul ca Planul Urbanistic General al comunei Garcovnu presupune extinderi si /sau dezvoltari in interiorul sitului Natura 2000 *ROSPA0024 Confluenta Olt – Dunare* (mai mult decat sunt in prezent pe o suprafata de 52.430 mp, respectiv 5,2430 ha, ceea ce reprezintă aproximativ 0.026% din suprafata totală a sitului) iar suprafata zonelor care se invecineaza este mica comparativ cu suprafata sitului Natura 2000, se estimeaza un **impact redus**;
- speciile de pasari pentru care a fost desemnat situl vor putea circula prin zonele neconstruite si neincluse in intravilan, astfel ca habitatele si zonele de hrana, cuibarire nu vor fi afectate. Astfel se estimeaza ca impactul va fi **minim**.

Pe termen lung se prognozeaza existenta urmatoarelor tipuri de impact:

- pe suprafetele in care se vor dezvolta constructii noi, dupa finalizarea lucrarilor, exista posibilitatea aparitiei de specii invazive care ar putea afecta ecosistemele naturale din zona. In cazul in care situatia este monitorizata si au loc interventii la timp, impactul poate fi considerat **redus**;
- prin respectarea masurilor de conservare minime si a prevederilor prevazute in prezentul studiu cat si in Raportul de mediu, impactul pe termen lung va fi **redus**;
- impactul datorat prezentei umane și creșterea traficului motorizat și pietonal – va fi impact **minim** deoarece speciile din zonă sunt deja obisnuite cu prezenta umana, fără a cauza un deranj semnificativ asupra speciilor și habitatelor comunitare.

Ca urmare **nu se constată**:

- ✓ afectarea semnificativă a speciilor de interes comunitar pentru care siturile Natura 2000 au fost desemnate;
- ✓ schimbări asupra vârstei, compoziției pe specii și a tipurilor de pădure;
- ✓ distrugerea sau alterarea habitatelor speciilor specificate in Formularele Standard si incluse în Cartea Roșie;
- ✓ distrugerea populațiilor de plante, animale sau pasari de interes conservativ ridicat;
- ✓ modificări ale resurselor speciilor de plante cu importanță economică;
- ✓ degradarea florei din cauza factorilor fizici (lipsa luminii, compactarea solului, modificarea condițiilor hidrologice etc.),
- ✓ alterarea speciilor și populațiilor de mamifere, amfibieni, reptile, nevertebrate si pasari;
- ✓ dinamica resurselor de specii de vânat;

ACTUALIZARE PLAN URBANISTIC GENERAL COMUNA GIRCOV

Studiu de evaluare adecvata

- ✓ modificarea/reducerea spațiilor pentru adăposturi, de odihnă, hrană, creștere, contra frigului;
- ✓ pericolul distrugerii mediului natural în caz de accident;
- ✓ impact transfrontieră.

Totodată **se pot constata**:

- modificări locale și minore asupra unor specii sau habitate în zonele în care intravilanul este limitrof siturilor Natura 2000, dar dacă se respectă regulamentele stabilite ***impactul va fi redus***.

În concluzie se poate afirma că impacturile generate de acest plan sunt ***reduse***, iar asupra habitatelor și speciilor de interes comunitar pentru care siturile au fost desemnate, ***impacturile sunt nesemnificative***.

Pentru perioada de operare, având în vedere natura investiției (plan general de dezvoltare) considerăm că impacturile vor fi ***minime sau reduce***.

În ceea ce privește evaluarea impactului cumulativ, nu este cazul.

5 MASURI DE REDUCERE A IMPACTULUI

5.1 Măsurile de diminuare a impactului asupra speciilor din situl ROSCI0044 Corabia – Turnu Magurele

În tabelul 5.1 de mai jos se propun măsuri pentru diminuarea impactului asupra habitatelor și speciilor pentru care a fost desemnat situl ROSCI0044 Corabia – Turnu Magurele pentru proiectele viitoare

Aceste măsuri trebuie să țină cont de fenologia speciilor și de necesitățile lor de habitat și condițiile de viață. Astfel, pentru speciile sedentare, trebuie să se evite deranjul lor în perioada de reproducere și creștere a puilor (în principal lunile martie – început de august).

În afara perioadelor critice, speciile de mamifere, reptile, amfibieni și pești vor folosi pentru hrănire amplasamentele adiacente zonei afectate, cu aceleași caracteristici de habitat, nefiind afectate în mod direct.

Nu s-au identificat specii din cele specificate în formularul standard, pentru care a fost desemnat situl, în zona limitrofa intravilanului comunei în special în amplasamentele unde s-a propus mărirea limitei intravilanului.

Tabelul nr. 5.1 - Măsuri pentru diminuarea impactului asupra habitatelor și speciilor din ROSCI0044 Corabia – Turnu Magurele

Impact	Măsuri de reducere a impactului	Impact remanent	Valoare
Poluarea aerului	Proiectare și condiții preliminare Amplasarea organizărilor de șantier în zonele antropice Stabilirea și respectarea traseelor de transport	Nu are	D0
	Toate echipamentele, mașinile și utilajele implicate în activitatea de șantier vor fi bine întreținute și inspectate periodic, pentru evitarea nivelului ridicat de emisii.	Nu are	D0
	Prevenirea poluării aerului prin întreținerea corespunzătoare a mijloacelor de transport și a utilajelor și evitarea mersului în gol a acestora	Nu are	D0
	Instruire personal privind legislația în vigoare din domeniul protecției mediului	Nu are	D0
Deranjarea pasărilor ca urmare a zgomotului și vibrațiilor produse și prezenței muncitorilor	Proiectare și condiții preliminare Stabilirea și respectarea traseelor de transport	Nu are	D0
	Toate echipamentele, mașinile și utilajele implicate în activitatea de șantier vor fi bine întreținute și inspectate periodic, pentru evitarea nivelului ridicat de zgomot	Nu are	D0
	Stabilirea și respectarea traseelor de transport	Nu are	D0
	Reducerea zgomotului prin evitarea mersului în gol a utilajelor, manevrarea cu mai multă atenție a materialelor folosite	Nu are	D0
	Se vor respecta prevederile legale	Nu are	D0
Pierdere de habitat	Proiectare și condiții preliminare		D0

Impact	Măsuri de reducere a impactului	Impact remanent	Valoare
Pierdere surse de hrană	Amplasarea organizărilor de șantier și a depozitelor de materiale în zonele antropice, în afara arealului	Nu are	
	Utilaje Utilizarea unor utilaje adecvate pentru minimizarea suprafețelor afectate	Nu are	D0
	Colectarea selectivă a deșeurilor, depozitarea temporară și transportul acestora în condiții de siguranță	Nu are	D0
	Folosirea pământului în surplus pentru acoperirea unor gropi de împrumut epuizate sau la depozitele ecologice de deșeuri	Nu are	D0
	Prevenirea poluării solului cu hidrocarburi, ape uzate sau deșeuri	Nu are	D0
	Instruire personal privind legislația în domeniul protecției mediului	Nu are	
Pierderi de indivizi	Amplasarea organizărilor de șantier în afara arealului Realizarea investigațiilor în teren pe baza metodologiilor elaborate Toate echipamentele, mașinile și utilajele implicate în activitatea de șantier vor fi bine întreținute și inspectate periodic, pentru evitarea pierderilor accidentale de substanțe toxice, nivel ridicat de zgomot, imisii Utilizarea de wc-uri ecologice la punctele de lucru	Nu are	D0
	Interdicția pentru lucratori de a vâna sau captura speciile pentru care a fost desemnat situl	Nu are	D1
Deteriorarea calității habitatelor	Depozitarea corectă a ierbicidelor	Nu are	
	Prevenirea poluării solului și apelor cu hidrocarburi, prin întreținerea utilajelor, management adecvat al deșeurilor	Nu are	D0

5.2 Măsurile de diminuare a impactului asupra păsărilor din situl ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare

În tabelul 5.2 de mai jos se propun măsuri pentru diminuarea impactului asupra păsărilor din situl ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare pentru proiectele viitoare

Aceste măsuri trebuie să țină cont de fenologia speciilor și de necesitățile lor de habitat și condițiile de viață. Astfel, pentru speciile cuibăritoare (migratoare și sedentare), trebuie să se evite deranjul lor în perioada de reproducere, cuibărit și creștere a puilor (în principal lunile martie – început de august).

Pentru speciile migratoare de pasaj, în special specii acvatice de cormorani, cormorani mici, pelicani, rațe și pescăruși, perioada de pasaj se petrece în lunile septembrie, octombrie și primăvara devreme, în principal în funcție de condițiile climatice din anul respectiv.

ACTUALIZARE PLAN URBANISTIC GENERAL COMUNA GIRCOV

Studiu de evaluare adecvata

În această perioadă mii de exemplare tranzitează zona și se opresc pentru hrană și odihnă. Pentru a evita deranjarea păsărilor în această perioadă este necesar a se evita lunile de pasaj mai sus menționate în planificarea lucrărilor.

În afara perioadelor critice, păsările vor folosi pentru hrănire terenurile adiacente zonei afectate, cu aceleași caracteristici de habitat, nefiind afectate în mod direct

Nu s-au identificat colonii ale speciilor cuibăritoare în malurile lutoase înalte iar zona nu este propusa pentru dezvoltari viitoare.

Tabelul nr. 5.2 - Măsuri pentru diminuarea impactului asupra păsărilor din ROSPA0024 Confluenta Olt - Dunare

Impact	Măsuri de reducere a impactului	Impact remanent	Valoare
Poluarea aerului	Proiectare și condiții preliminare Amplasarea organizărilor de șantier în zonele antropice Stablirea și respectarea traseelor de transport	Nu are	D0
	Toate echipamentele, mașinile și utilajele implicate în activitatea de șantier vor fi bine întreținute și inspectate periodic, pentru evitarea nivelului ridicat de emisii .	Nu are	D0
	Prevenirea poluării aerului prin întreținerea corespunzătoare a mijloacelor de transport și a utilajelor și evitarea mersului în gol a acestora	Nu are	D0
	Instruire personal privind legislația în vigoare din domeniul protecției mediului	Nu are	D0
Deranjarea pasărilor ca urmare a zgomotelor și vibrațiilor produse și prezenței muncitorilor	Proiectare și condiții preliminare Stablirea și respectarea traseelor de transport	Nu are	D0
	Toate echipamentele, mașinile și utilajele implicate în activitatea de șantier vor fi bine întreținute și inspectate periodic, pentru evitarea nivelului ridicat de zgomot	Nu are	D0
	Stablirea și respectarea traseelor de transport	Nu are	D0
	Reducerea zgomotului prin evitarea mersului în gol a utilajelor, manevrarea cu mai multă atenție a materialelor folosite	Nu are	D0
	Se vor respecta prevederile legale	Nu are	D0
Pierdere de habitat Pierdere surse de hrană	Proiectare și condiții preliminare Amplasarea organizărilor de șantier și a depozitelor de materiale în zonele antropice, în afara arealului	Nu are	D0
	Utilaje Utilizarea unor utilaje adecvate pentru minimizarea suprafețelor afectate	Nu are	D0
	Colectarea selectivă a deșeurilor, depozitarea temporară și transportul acestora în condiții de siguranță	Nu are	D0
	Folosirea pământului în surplus pentru acoperirea unor gropi de împrumut epuizate sau la depozitele ecologice de deșeuri	Nu are	D0
	Prevenirea poluării solului cu hidrocarburi, ape uzate	Nu are	D0

ACTUALIZARE PLAN URBANISTIC GENERAL COMUNA GIRCOV

Studiu de evaluare adecvata

Impact	Măsuri de reducere a impactului	Impact remanent	Valoare
	sau deșeuri		
	Instruire personal privind legislația in domeniul protecției mediului	Nu are	
Pierderi de indivizi	Amplasarea organizărilor de șantier în afara arealului Realizarea investigațiilor in teren pe baza metodologiilor elaborate Toate echipamentele, mașinile și utilajele implicate în activitatea de șantier vor fi bine întreținute și inspectate periodic, pentru evitarea pierderilor accidentale de substanțe toxice, nivel ridicat de zgomot, imisii Utilizarea de wc-uri ecologice la punctele de lucru	Nu are	D0
Pierderi de indivizi	Interdicția pentru lucratori de a vâna sau captura specii de păsări	Nu are	D1
	Depozitarea corecta a ierbicidelor	Nu are	
Deteriorarea calității habitatelor	Prevenirea poluării solului și apelor cu hidrocarburi, prin întreținerea utilajelor, management adecvat al deșeurilor	Nu are	D0

6 CONCLUZII

Comuna Gîrcov se afla în partea de sud a județului Olt, pe stînga Văii Dunării, la 8 km distanță de orașul Corabia, 22 km distanță față de Turnu Măgurele, 52 km depărtare de orașul Caracal și 100 km distanță de reședința de județ, municipiul Slatina.

Comuna Gîrcov are următorii vecini:

- la nord, se învecinează cu comuna Izbiceni;
- la est, cu comuna Giuvărăști;
- la sud, cu fluviul Dunărea;
- la vest, cu orașul Corabia.

Teritoriul comunei Gîrcov are o suprafață de 34 kmp.

Comuna Gîrcov se afla poziționată în apropiere de orașe importante și este străbătută de drumul național DN 54 Caracal – Corabia- Turnu Măgurele.

În ceea ce privește amplasarea față de siturile Natura 2000, comuna Gîrcov este una din unitățile administrativ teritoriale ce sunt intersectate de siturile *ROSPA0024 Confluența Olt – Dunare* și respectiv *ROSCI0044 Corabia – Turnu Măgurele*.

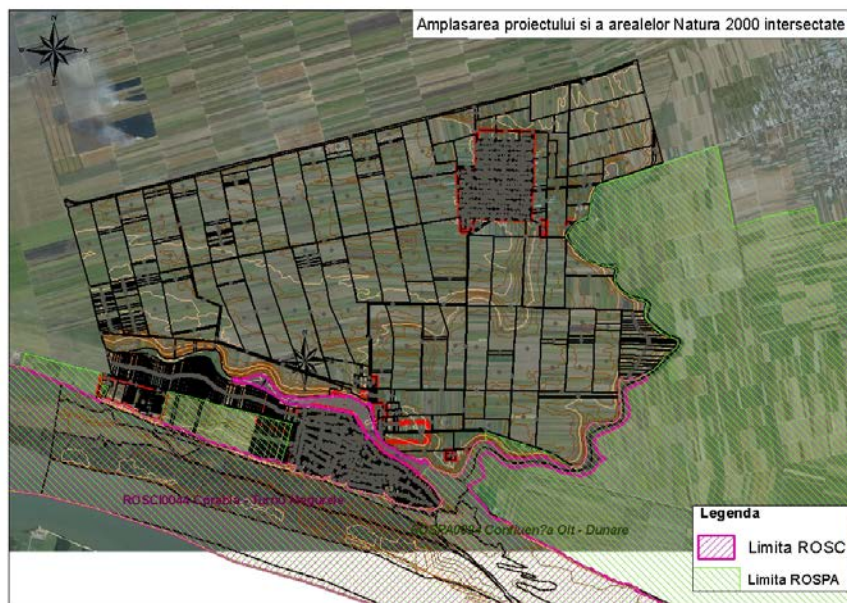

Figura nr. 2.1- Localizarea comunei Gîrcov și a siturilor Natura 2000 intersectate

La nivel național, comuna Gîrcov este amplasată în sud-ul țării, în proximitatea orașelor Corabia și Turnu Măgurele de-a lungul arterei rutiere județene DN 54.

Se remarcă poziționarea localității Gîrcov la granița de sud a României cu Bulgaria, pe calea navigabilă, fluvială/fluvio-maritimă existentă, propusă spre dezvoltare precum și propunerea amplasării în vecinătatea comunei a unui nou punct de trecere a frontierei.

În acest context, sporirea accesibilității pe cale navigabilă și modernizarea drumului național care traversează comuna, creează premisele dezvoltării unui terminal intermodal de transport, adiacent localității Gîrcov.

La nivelul localității se urmăresc următoarele obiective generale ce vor fi implementate ulterior aprobării PUG:

- reorganizarea și dezvoltarea cailor de comunicație ;
- modernizarea și dezvoltarea echipării edilitare.

Principalele obiective din punct de vedere al dezvoltării urbanistice sunt următoarele:

- ✓ stabilirea zonelor de protecție pentru monumente;
- ✓ stabilirea intravilanului funcție de necesitățile de dezvoltare;
- ✓ stabilirea unei zone centrale reprezentative, care să concentreze coerent serviciile și instituțiile publice importante;
- ✓ restructurarea și revitalizarea unităților economice existente în comuna prin Interzicerea activităților incompatibile cu vecinătatea potrivit OMS 119/2014 pentru aprobarea Normelor de igienă și sănătate publică privind mediul de viață al populației;
- ✓ echipare edilitară și gospodărie comunala;
- ✓ reabilitarea și extinderea rețelei de drumuri existente;
- ✓ reparații școli și grădinițe.

Echipare edilitară și gospodărie comunala

- reabilitarea și extinderea rețelei de drumuri existente;
- înființare sistem de alimentare cu apă și finalizare sistem de canalizare;

Se propune ca la proiectarea rețelei de alimentare cu apă potabilă, la înființarea sau extinderea, după caz, a acestora, să se aibă în vedere asigurarea necesarului pentru stingerea incendiilor în localități, platformelor și parcurilor industriale, pentru care se va solicita avizul Inspectoratului pentru Situații de Urgență "Matei Basarab" al județului Olt, în conformitate cu prevederile H.G.R. nr. 1739/2006 cu modificările și completările ulterioare.

- amplasare platformă resturi vegetale.

Pe termen scurt se prognozează următoarele tipuri de impact:

- având în vedere tipurile de habitate existente (pajiști, terenuri agricole, zăvoaie cu *Salix alba* și *Populus alba*, pădure), faptul că Planul Urbanistic General al comunei Garcovnu presupune extinderi și /sau dezvoltări în interiorul sitului Natura 2000 *ROSPA0024 Confluența Olt – Dunare* (mai mult decât sunt în prezent pe o suprafață de 52.430 mp, respectiv 5,2430 ha, ceea ce reprezintă aproximativ 0.026% din suprafața totală a sitului) iar suprafața zonelor care se învecinează este mică comparativ cu suprafața sitului Natura 2000, se estimează un **impact redus**;
- speciile de păsări pentru care a fost desemnat situl vor putea circula prin zonele neconstruite și neincluse în intravilan, astfel ca habitatele și zonele de hrană, cuibărire nu vor fi afectate. Astfel se estimează că impactul va fi **minim**.

Pe termen lung se prognozează existența următoarelor tipuri de impact:

- pe suprafețele în care se vor dezvolta construcții noi, după finalizarea lucrărilor, există posibilitatea apariției de specii invazive care ar putea afecta ecosistemele naturale din zonă. În cazul în care situația este monitorizată și au loc intervenții la timp, impactul poate fi considerat **redus**;
- prin respectarea măsurilor de conservare minime și a prevederilor prevăzute în prezentul studiu cât și în Raportul de mediu, impactul pe termen lung va fi **redus**;

- impactul datorat prezenței umane și creșterea traficului motorizat și pietonal – va fi impact **minim** deoarece speciile din zonă sunt deja obișnuite cu prezența umană, fără a cauza un deranj semnificativ asupra speciilor și habitatelor comunitare.

Ca urmare **nu se constată**:

- ✓ afectarea semnificativă a speciilor de interes comunitar pentru care siturile Natura 2000 au fost desemnate;
- ✓ schimbări asupra vârstei, compoziției pe specii și a tipurilor de pădure;
- ✓ distrugerea sau alterarea habitatelor speciilor specificate în Formularele Standard și incluse în Cartea Roșie;
- ✓ distrugerea populațiilor de plante, animale sau pasări de interes conservativ ridicat;
- ✓ modificări ale resurselor speciilor de plante cu importanță economică;
- ✓ degradarea florei din cauza factorilor fizici (lipsa luminii, compactarea solului, modificarea condițiilor hidrologice etc.),
- ✓ alterarea speciilor și populațiilor de mamifere, amfibieni, reptile, nevertebrate și pasări;
- ✓ dinamica resurselor de specii de vânat;
- ✓ modificarea/reducerea spațiilor pentru adăposturi, de odihnă, hrană, creștere, contra frigului;
- ✓ pericolul distrugerii mediului natural în caz de accident;
- ✓ impact transfrontieră.

Totodată **se pot constata**:

- modificări locale și minore asupra unor specii sau habitate în zonele în care intravilanul este limitrof siturilor Natura 2000, dar dacă se respectă regulamentele stabilite **impactul va fi redus**.

În concluzie se poate afirma că impacturile generate de acest plan sunt **reduse**, iar asupra habitatelor și speciilor de interes comunitar pentru care siturile au fost desemnate, **impacturile sunt nesemnificative**.

Pentru perioada de operare, având în vedere natura investiției (plan general de dezvoltare) considerăm că impacturile vor fi **minime sau reduse**.

În ceea ce privește evaluarea impactului cumulativ, nu este cazul.

7 Bibliografie

1. Ardelean Florinela, Iordache V., 2007, *Ecologie si protectia mediului*, Editura Matrix Rom, Bucuresti.
2. Bertel Bruun, 1999, *Pasarile din Romania si Europa*, Editura Octopus publishing groupe.
3. Botnariuc N., & Tatole Victoria, 2005, *Cartea Rosie a Vertebratelor*, Editura Academiei Romane, Bucuresti.
4. Ciocarlan V., 2004, *Flora segetala a Romaniei*, Editura Ceres, Bucuresti
5. Ciocarlan V., 2009, *Flora ilustrata a Romaniei*, Editura Ceres, Bucuresti.
6. Ciochia V., 1984, *Dinamica și migrația păsărilor*, Editura Științifică și Enciclopedică, București
7. Cogalniceanu D., Aioanei F., & Bogdan M., 1999, *Amfibienii din Romania-Determinator*, Editura Ars Docendi, Bucuresti.
8. Dihoru Gh. & Negrean G, 2009, *Cartea rosie a plantelor vasculare din Romania*, Editura Academiei Romane, Bucuresti.
9. Donita N., Popescu A., Comanescu Mihaela, Mihailescu Simona, Biris I., 2005, *Habitatele din Romania*, Editura tehnica Silvica, Bucuresti.
10. EEA Report / No 2 / 2011 – Landscape fragmentation in Europe, ISSN 1725-9177
11. Gafta D. Mountford O., 2008, *Manual de interpretare a habitatelor Natura 2000 din Romania*, Editura Rosiprint, Cluj-Napoca
12. Gavrilescu Elena, 2006, *Evaluarea ecosistemelor acvatice*, Editura Sitech, craiova.
13. Gavrilescu Elena, 2008, *Surse de poluare si agenti poluanti ai mediului, editura Sitech, Craiova.*
14. Gheorghe Iuliana, 2008, *Fitocenologie și vegetația României*, Editura didactică și pedagogică, R.A.
15. Gurau M., 2007, *Botanica sistematica*, Editura Alma Mater, Bucuresti.
16. Jacobson L. Sandra, 2005, *Mitigation measures for Highway – caused Impacts to Birds.*
17. Leonie Heard, Bronwen Channon, 2007 *Guide to a Native Vegetation Survey Using the Biological Survey of South Australia*
18. Mohan Gh. & Ardelean A., 2006, *Parcuri si rezervatii naturale din Romania*, Editura victor B victor, Bucuresti
19. Mohan Gh., Ardelean A., 2007, *Enciclopedie de Biologie*, Editura ALL, Bucuresti.
20. Munteanu D, Munteanu Claudia, Galos Crymhyde, 2000, *Indrumator de protectia pasarilor*, SOR, Cluj
21. Nikolski G.V., 1962, *Ecologia peștilor*, București.
22. Parvu C-tin., 2004, *Enciclopedia plantelor-Plante din flora Romaniei (vol. I, II, III, IV)*, Editura Tehnica, Bucuresti.
23. Paul Goriup, 2008, *Natura 2000 In Romania Species Fact Sheets.*
24. Zsoldos Arpad, 2007, *CD indrumator pentru identificarea pasarilor pe baza sunetelor, Cantece de pasari din Romania*, publicat S.O.R. – Birdlife Romania